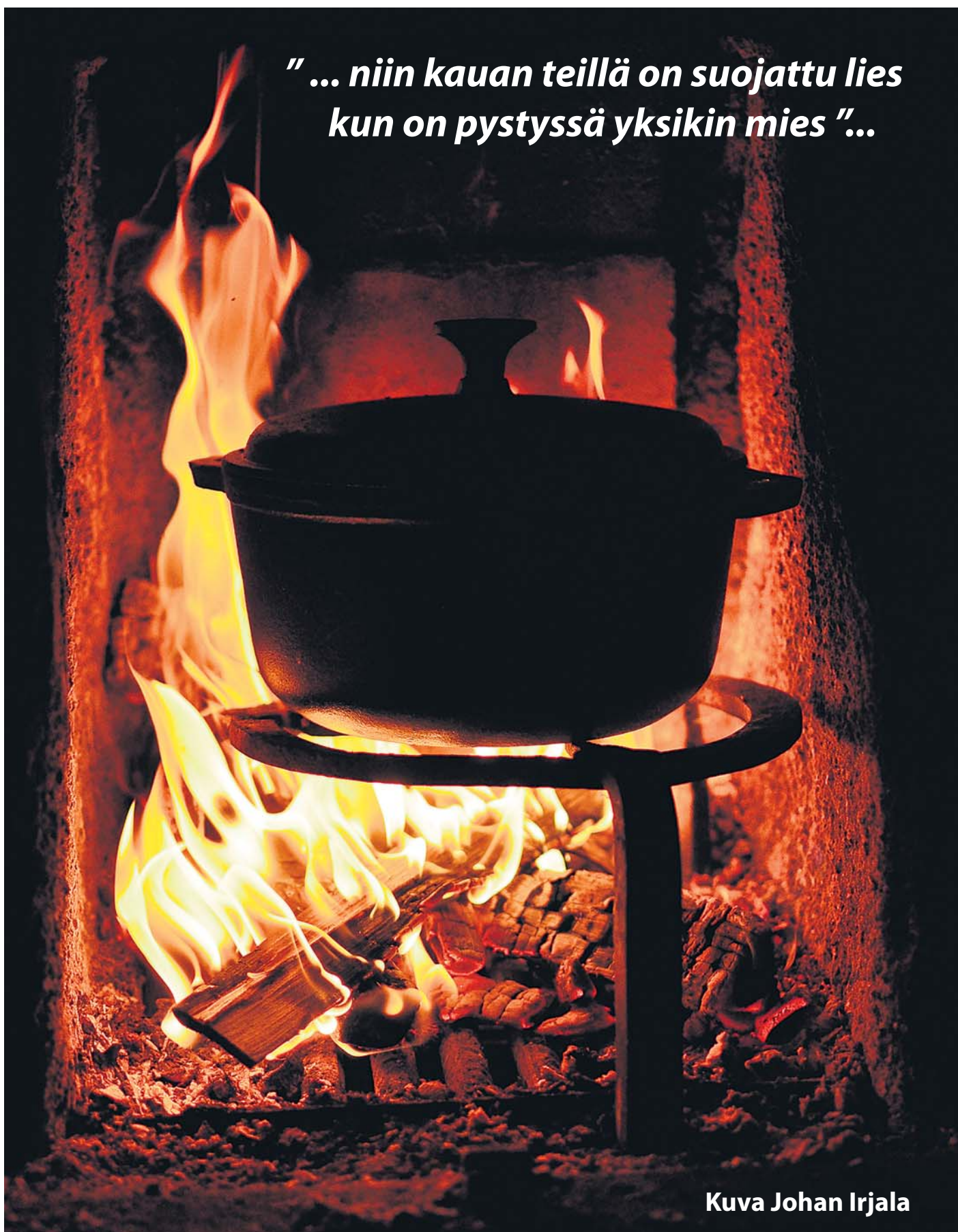

POHJANMAAN MAANPUOLUSTAJA

N:o 4
Joulukuu
2015

*"... niin kauan teillä on suojattu lies
kun on pystyssä yksikin mies "...*

Kuva Johan Irjala

Joulurauhaa!

Tätä kirjoittaessani lumi ei vielä ole maassa, mutta yllättävän pian joulukuun on jo ovelle. Joulun alku on monille kiireistä aikaa, niin papeillekin. Saamme olla mukana monissa jouluhartauksissa ja vaikka toivoisin niissä joulurauhan huokuvan, monesti joulukiireet häiritsevät tunnelmaa. Teillä sotiemme veteraaneilla on toisin, elämä taitaa olla vähän liiankin rauhallista. Monella teistä joulukiireet ovat jo väistyneet. Toisaalta ikä ja sen mukanaan tuomat vaivat asettavat elämälle ja joulunvietolle omat haasteensa. Viime vuosina olen hieman tullut varovaisemmaksi toivottamaan ikäihmisille rauhallista joulua. Olen tajunnut, että monelle joulukuun ja muut juhla-ajat ovat kaikkein yksinäisintä ja hiljaisinta aikaa. Heille voisi toivottaa paremminkin vähän vilkkaampaa joulua. Varmastikaan lahjat eivät enää ole joulun tärkein asia, vaan se, että läheiset muistavat tai vierailevat usein. Toivottavasti myös joulun sanoma Jeesuksen syntymästä ja hänen merkityksestään on alkanut elää syvemmin.

Oikea joulumieli syntyy hyvinkin pienistä asioista. Moni YK- ja kriisinhallintatehtävissä palveleva joutuu kokemaan kovin erilaisen joulun. Juhlaa vietetään varsin pienimuotoisesti, koska kaiken aikaa pitää olla valppaana. Millä hetkellä hyvänsä hauras rauha saattaa rakoilla ja sodan osapuolet ovat toistensa kimpussa. Sellaisissa oloissa tunnelma on hyvin samankaltainen kuin sotiemme veteraanien muistelmissa joulunvietosta rintamalla. Korsuihin joulumielen toivat kotiväen ja tuntemattomien lähettämät pienet paketit ja niiden sisältämät herkut, jotka lähes poikkeuksetta jaettiin kaikkien kesken. Joulu-evankeliumin lukeminen ja tutun joululaulun laulaminen nostattivat joulumieltä. Jos vielä päästiin joulusaunaan tai saatiin sotilaspastori jouluhartauden pitäjäksi, juhla nousi aivan uudelle tasolle.

Hiljattain tapasin YK-tehtävissä palvelleen upseerin, joka muisteli heidän toiminta-alueelleen virranneita pakolaisia. Keskustelumme lähti liikkeelle Suomen ja Euroopan pakolaistilantees-

ta. Hänen tehtävään yhdessä työtoverinsa kanssa oli jakaa YK:n hätäapuna vilttejä, joita kuormurin lava oli täynnä. Aluksi he veivät niitä yhdessä, mutta pian työtoveri kysyi, että sopisiko, jos menet yksin. Minä voin sillä välin purkaa kuormasta sopivia annoksia, sillä minä en kestä sitä kiittolisuutta, jota nuo viltin saajat jakavat meille. Tuntuu niin kamalalta, että meillä on vain näin vähän annettavaa ja he kohtelevat meitä kuin olisimme maailman suurimpia hyvän tekijöitä. Tuttavani ymmärsi työtoveriaan, oli toki kokenut saman tunteen, mutta pystyi elämään sen kanssa.

Itselläni oli samankaltainen kokemus ensimmäisenä työvuoteni pappina, Kuortaneella. Vierailimme jouluaattona Alavuden sairaalassa tervehtimässä seurakuntamme jäseniä, jotka joutuivat viettämään joulunsa vuoteen omana. Veimme heille kynttilän, sytytimme sen, lauloimme joululaulun vuoteen äärellä ja toivottimme hyvää joulua. Siinä tilanteessa minua suorastaan hävetti, kuinka vaatimattoman lahjan kanssa olimme matkassa. Eräällä huoneessa makasi sotaveteraani, joka sanoi: «Kun kuulin, että joudun jouluksi sairaalaan, ajattelin, että tänä vuonna minulle ei tule joulua.» Hän piti pienen tauon ja jatkoi: «Olin väärässä, te toitte minulle joulun!» Kuinka pienestä joulumieli voikaan syntyä. Sanoillaan hän muutti pahan olon iloksi siitä, että olimme tulleet. Lahjan suuruus ei olekaan tärkeintä, vaan se että tulimme hetkeksi rinnalle. Se sai aikaan myös itselleni oikean joulumielen.

Oikean joulumielen lisäksi me kaikki toivomme, että rauha säilyisi kansojen välillä maan päällä, ei vain jouluna, vaan tuleville sukupolville. Joulurauhaa meille kaikille!

Arto Lehtineva,
sotilaspastori

Vaasan Reserviläiset ry ja MPK Pohjanmaan KOTU yhdistivät voimansa Itsenäisyyspäivänä

Vaasan Sotilaskodissa vietettiin Itsenäisyyspäivänä 6.12.2015 kaksinkertaista juhlaa, kun Vaasan Reserviläiset ry juhli 60 –vuotista yhdistystaivaltaan ja MPK Pohjanmaa MPK:n vuosipäivän juhlaa yli 50 henkilön osallistuksessa tilaisuuteen.

Tilaisuuden juhlapuheen piti Sotaveteraani, Vaasan Reserviläiset ry:n kunniajäsen Yrjö Savola ja tervehdyksensä tilaisuuteen toivat Vaasan Kaupunki, Pohjanmaan aluetoimisto, Reserviläisliitto sekä Vaasan Reserviupseeriipiiri.

Juhlissa huomioitiin paitsi ansioituneita toimijoita sekä jäsenistöä, myös yhteisin kunnialevykkein alueen reserviläiskoulutustoimintaa sekä Kiltatalon toimintaa tukeneita keskeisen yhteistyötahojen edustajia.

Juhlan musiikillinen anti toteutui viulisti Salla Niemellä.

Juhlapuheen piti Vaasan Reserviläisen Kunniajäsen, sotaveteraani Yrjö Savola.

Hetki ennen juhlan alkua! Kuvan etuosassa musiikilliset taiteilijat, viulisti Salla Niemi ja musiikkikapteeni evp. Hannu Haahkala.

Pohjanmaan KOTUn vuoden 2015 Kouluttajapuukon sai vastaanottaa Toni Puutio.

men ja musiikkikapteeni (evp) Hannu Haahkalan upeissa esityksissä. Suomen lippu saapui saliin Jääkärimarsin soidessa ja etenkin juhlapuheen ympärillä kuulut Finlandia –hymni sekä Veteraanin iltahuuto saivat tunnelman Sotilaskodissa varsin hartaaksi.

MPK Pohjanmaa ja Vaasan Reserviläiset ry onnittelevat huomionosoituksen saaneita sekä kiittävät kaikkia juhlaan osallistuneita!

Huomionosoitukset ja palkitsemiset 6.12.2015:

Reserviläisliiton ansioristi: Halmesmäki Ville

Reserviläisliiton pronssisen ansiomitali: Alho Toni, Arpiainen Sami, Mäenpää Raimo, Makkonen Esa, Salli Tiina, Suomela Kaj.

Peruskalliomme – Maanpuolustus plaketti: Ylijohtaja Kaj Suomela, hallintojohtaja Stefan Söderqvist, komisario Olli Niemi, johtaja Helvi Riihimäki, asiantuntija Tomas Ede, taloussihteeri Sari Damén ja Jenny's Cafe; Jenny Hermans.

MPK standaari: Koulutus-päällikkö Hannu Maunula, sotilaspastori Arto Lehtineva, Tapani Tikkala, Vaasan Reserviläiset ry, Vaasan Sotilaskotiyhdistys ry ja Hoviseppä Oy.

MPK hopeinen ansiomitali: Yliluutnantti Sundell Tom.

MPK rautainen ansiomitali: Arpiainen Sami, Fagerlund Jonas, Persson Carl ja Pitkänen Juha.

Pohjanmaan KOTUn vuoden 2015 Kouluttajapuukko: Puutio Toni. RL

MPK Pohjanmaan KOTU:n pöytästandaari luovutettiin seuraaville; Sotilaspastori Arto Lehtineva ja Tapani Tikkala sekä Vaasan Sotilaskotiyhdistys ry (Maire Tupeli-Skog) ja Vaasan Reserviläiset ry (Pasi Salonen).

MPK:n rautaisen ansiomitalin saivat vastaan ottaa; Sami Arpiainen (oikealla), Juha Pitkänen, Jonas Fagerlund ja Carl Persson.

Reserviläisliiton pronssisen ansiomitalin saivat vastaanottaa; Sami Arpiainen (vasemmalla), Toni Alho, Esa Makkonen ja Raimo Mäenpää.

Sotilaspoikien Keski-Pohjanmaan kilta 20 vuotta

Kokkolassa 14.11.1995 perustettu kiltä juhli 20-vuotista toimintaa perustamispäivänä Haapajärvellä. Musiikkipainoisen juhlaan ohjelmassa perinneliiton uusi puheenjohtaja prikaatinkenraali Hannu Luotola piti maanpuolustusperinteen vaalimista sotilaspoikien ja kilttojen tärkeimpänä tehtävänä, joka ainutlaatuisena yhteiskunnallisena voimavarana pitäisi siirtää jälkipolville.

Liiton uusi puheenjohtaja kertasi laajasti Suomen sotahistoriaa. Miten kansallinen itsenäisyys on hankittu ja pidetty suurilla uhrauksilla. Ennen viime sotia jokainen sukupolvi joutui vuorollaan taistelemaan. Suomi on joutunut puskurivaltiona Venäjän ja Ruotsin välissä ahtaalle ja on edelleen erikoisasemassa. Puhujan mukaan tämä pitää poliittisten päättäjien ottaa huomioon aina kun pohjolan vakaus on vaarassa.

Keski-Pohjanmaan killan alue jaettiin heti perustamisen jälkeen paikallistoimikuntiin, aloitettiin maanpuolustuksen perinnehuoneiden ja museoiden perustaminen kuntiin, hankittiin oma lippu 1998, oma sotilaspoikakirja 1999, tehtiin sähköinen talennus Keski-Pohjanmaan Vartio-lehden ja Raahan suojeluskuntapiirin Kuormarenki-lehden kaikista numeroista, joissa yhteensä yli 10 000 sivua. Sotilaspojista kertovia muistomerkkejä on kertynyt jo toistakymmentä, luetteli kiltapuheenjohtaja, kotiseutuneuvos Juha Eronen kiltansa historiikissa.

Sotilaspoikien Perinneliiton liittopäivät järjestettiin Kokkolassa 2005 ja samana vuonna Keski-Pohjanmaan kiltä palkittiin ensimmäisenä Vuoden kiltana.

Killan sotilaspoikajäsen-

Jussi Isotalo sai juttukaverikseen haapajärviset sotaveteraanit Juho Pietikäisen (102 v.) ja Frans Heikkilän (94 v.).

Nivalan Korusuorkesteri johtajana ja solistina Heino Haavisto esitti sotien ajan musiikkia.

ten määrä, parhaimmillaan yli 250 mutta pienenee nopeasti, onhan keski-ikä jo 85 vuotta, mutta tilalle on saatu nuorempia kannattajajäseniä. Perinnetyö onkin siirtymässä nuoremmille.

Juhla aloitettiin Nivalan Korusuorkesterin musiikilla, ensimmäisenä yleisön kanssa Sillanpään marssilaululla. Niilo Pihlajamäki lauloi orkesterin säestyksellä Sotilaspojan. Kymmenhenkisen orkesterin johtaja Heino Haavisto esitti tunteella sota-aajan herkimpiä lauluja. Hopeisen harmonikan voittaja Anna Salomaa soitti ja lauloi kansansävelmiä.

Juhlapaikkaan oli hankittu Seinäjoen Suojelukunta- ja lottamuseosta perinnetyön tekijöille malliksi kuvataulusarja ”Nuoret isänmaan asialla”. Pihalla pörräsi sota-aikana tutuksi tulleita puukaasuautoja. Juhlaruokailun tarjosivat touhukkaat Martat.

Pasi Jaakonaho,
Haapajärvi

Kuvassa oikealta Keski-Pohjanmaan sotilaspoikien puheenjohtaja ja rouva Juha Eronen, Perinneliiton puheenjohtaja ja rouva Hannu Luotola, juhliyan killan sihteeri Veikko Junttila, K-P:n sotainvalidipiirin puheenjohtaja Esko Hirviniemi ja Haapajärven sotainvalidien sihteeri Raili Tikanmäki.

Mannerheimin Perinneseura Seinäjoella

Suomen Marsalkka Mannerheimin Perinneseura vieraili Seinäjoella 26.9.2015. Seppeleenlaskun jälkeen tutustuttiin Mannerheimin ja vapaussodan päämajapuseerien ruokapaikkaan eli rakennukseen, jossa nykyisin on Ravintola ja Hotelli Alma. Vapaussodan ja Itsenäisyyden E-P:n Perinneyhdistys

ry sekä Suojelukunta- ja Lotta Svärd -museon Tuki ry ovat lahjoittaneet asiaa koskevan muistotaulun Almaan. Lisäksi vierailtiin Suojelukunta ja Lotta Svärd -museon Mannerheim-näyttelyssä, joka perustuu Juha Levosen kokoelmaan.

Teksti: Risto Lauhanen
ja Juha Levonen

Professori ja jääkärikapteeni Lauri Leppäsen veistämällä patsaalla kunniavartiossa Jorma Kangasluoma (vas.) ja Risto Lauhanen. Kuva: Juha Levonen.

Maanpuolustusjuhla Haapajärvellä

Haapajärven-Reisjärven Reserviläiset ry juhli 60-vuotista toimintaansa Haapajärvellä marraskuussa. Yhdistys on käynyt läpi muutoksen reservin aliupseerien yhdistyksestä sotilasarvosta riippumattomaksi maanpuolustusyhdistykseksi. Samalla yhdistyksen jäsenmäärä on kasvanut paristakymmenestä nykyiseen runsaaseen sataan jäseneseen ollen Keski-Pohjanmaan suurimpia reserviläisyhdistyksiä.

Yhdistyksen toiminnassa on ollut vuosien varrella värikkäitä tapahtumia mm.

missikisöjen järjestäminen, mutta perinteinen reserviläistoiminta ammuntoineen on edelleen yhdistyksen ydintoimintaa.

Puolustusvoimien yksikön sijainti paikkakunnalla on tukevoittanut merkittävästi reserviläistenkin toimintaa ja MPK:n yksi vuosittaisista pääharjoituksista Vuoriharjoitus on yhdistyksen toiminnan kulmakiviä.

Piiri onnittelee yhdistystä menestyksekkäästä maanpuolustustyöstä!

Antti Wall

Kuvassa vasemmalta alkaen Reserviläisliiton 3. varapuheenjohtaja Rauno Hauta-aho, eversti Leo Ukonen, juhliivan yhdistyksen puheenjohtaja Rainer Artismaa ja everstiluutnantti Esko Hirviniemi juhlatunnelmissa.

Pietarsaarensseudun reserviläisten palkintotilaisuus 6.12.

Pietarsaaren reserviupseerikerhon varapuheenjohtaja ja Pietarsaarensseudun reserviläisten puheenjohtaja laskevat seurojen yhteisen sepeleen. Jakobstads reservofficersklubbs viceordförande och Jakobstadsnejdens reservisters ordförande i färd med att lägga ner föreningarnas gemensamma krans. Bild: Jenny Strandvall.

Alla: Pietarsaarensseudun reserviläisten palkintotilaisuus 6.12. Muutama henkilö puuttuu kuvasta. Jakobstadsnejdens reservisters premieringscermoni 6.12. Några personer fattas på bilden. Bild: Joakim Dahlin.

Ylennyksiä ja huomionosoituksia

Tasavallan presidentti on ylentänyt Itsenäisyyspäivänä 6. joulukuuta 2015 yhteensä 905 reservin upseeria ja erikoisupseeria. Everstiluutnantiksi on ylennetty yksi, komentajaksi yksi, majuriksi 31, komentajakapteeniksi kolme, kapteeniksi 104, kapteeniluutnantiksi viisi, lääkintäkapteeniksi viisi, insinöörikapteeniksi kolme, teknikkokapteeniksi kaksi, yliluutnantiksi 247, merivoimien yliluutnantiksi 15, lääkintäyli-luutnantiksi neljä, luutnantiksi 437, merivoimien luutnantiksi 40 ja lääkintäluutnantiksi seitsemän henkilöä.

Everstiluutnantiksi: Halme Jorma Antero, Janakkala

Komentajaksi: Salo Pauli Matti, Vaasa

Majuriksi: (koko maa) Aalto Jari Jukka Tapio, Rovaniemi, Alén Kari Juhani, Karkkila, Auer Seppo Juhani, Salo, Hakamäki Pekka Juhani, Seinäjoki, Hietala Juha Pentti, Nurmijärvi, Hongisto Reijo Henrik, Helsinki (Vimpeli), Hämäläinen Kari Heikki, Viitasaari, Höök Pekka Kalevi, Helsinki, Jouppi Juha Lassi, Helsinki, Kalliovalkama Harri Antti Johannes, Kangasala, Kankaanhuhta Kari Seppo, Espoo, Kemphas Mika Juhani, Kotka, Kivi Jyrki Jalmari, Inari, Käpynen Arto Kalevi, Ulvila, Lukkariinen Jari Tauno, Joensuu, Määttä Ilkka Pekka Tapio, Sotkamo, Nieminen Marko Tapio, Nokia, Niskanen Jarmo Juha, Hämeenlinna, Oksa Seppo Juhani, Kerava, Pyy Matti Juhani, Kajaani, Rautanen Pertti Antero, Helsinki, Rosendahl Juha-Pekka, Vihti, Rusila Jukka Tapio, Espoo, Sahlman Vesa Antero, Eura, Schroderus Pertti Ilmari Henrik, Sotkamo, Suomi Kimmo Kalevi, Kotka, Tastula Kimmo Matias, Kokkola, Turunen Jukka Tapani, Akaa, Tyven Sami Kari Tapio, Nokia, Vepsä Vesa Tuomas, Helsinki ja Vinkvist Jarmo Harri, Espoo.

Komentajakapteeniksi: (koko maa) Kuorehjälvi Timo Tapani, Turku, Nuutinen Ilpo Artturi, Espoo ja Villa Markku Juhani, Seinäjoki.

Kapteeniksi: mm. Ala-Reini Jyrki Pekka, Isokyrö, Aro Erkki Tapani, Kauhava, Ranta Matti Yrjö Ilmari, Pietarsaari ja Taivalmaa Tuomas Matti, Ilmajoki.

Lääkintäkapteeniksi: mm. Kankaanpää Kari Jussi, Laihia.

Yliluutnantiksi: mm. Kivistö Raimo Juhani, Vaasa, Moilanen Urho Ilari Kalevinpoika, Ylivieska, Märd Juha Pekka, Kalajoki, Paananen Antti Olavi, Kokkola, Peksujeff Kai Krister, Vaasa, Raatikainen Olli Petteri, Laihia, Sysilampi Timo Eero Elias, Seinäjoki ja Tikkala Ari Markus, Seinäjoki

Yliluutnantiksi (Merivoimat): mm. Rinta-Jouppi Ari Raimo Jaakko, Vaasa

Luutnantiksi: mm. Haapiainen Henry Villehard, Seinäjoki, Haaranen Iiro Oskari, Seinäjoki, Haverinen Kari Matti Petteri, Vaasa, Kaistila Toni Mikael, Laihia, Kallioma Mikkio Ilmari, Kurikka, Kekola Teemu Tapio, Vaasa, Korpinen Teemu Sakari, Seinäjoki, Lampinen Tuomas Ossian, Seinäjoki, Leipälä Matti Aukusti, Kokkola, Niveri Henry Kaleruo, Mustasaari, Raitinen Antti Hermann, Kurikka, Rönholm Juuso Emil, Isojoki, Salmenoja Janne Juhani, Seinäjoki, Suomela Harri Mikael, Seinäjoki, Svenfelt Tom Anders Herman, Pedersö, Takamaa Pekka Johannes, Lapua, Tornikoski Asko Tapani, Vaasa ja Ylikoski Jani-Matti Aatos, Jalasjärvi.

Luutnantti (Merivoimat): mm. Björkqvist Henrik Karl Petter, Vaasa, Elo Antti Jaakko, Laihia ja Rönqvist Kari Boris, Luoto.

Aluetoimistojen päälliköiden 6.12.2015 ylentämät reservin ali-upseeristoon ja miehistöön kuuluvat;

Pohjanmaan aluetoimiston päällikkö on ylentänyt: Ylivääpeli: Korvajärvi Sami Juhani.

Vääpeli: Arpiainen Sami Tais-to Olavi, Vaasa, Hauta-aho Raimo Antero, Kokkola, Rättyä Jari Mikael, Kokkola ja Somero Jani Antero, Kokkola.

Ylikersantiksi: Ahvenniemi Asko Tapio, Lappajärvi, Democh Benjamin Björn Erich, Pietarsaari, Hannus Glenn Patrik, Vöyri, Harjula Juha Matias, Ilmajoki, Hautanen Harri Jaakko, Vaasa, Holmberg Kristian Erik, Vaasa, Jukkola Janne Petteri, Kokkola, Juurakko Matti Heikki, Seinäjoki, Koskela Harri Jaakko Samuel, Ilmajoki, Koski Joni Samuel, Vaasa, Latvala Kari Juhani, Seinäjoki, Levijoki Jani Sebastian, Alajärvi, Lindholm Svante Viking Heribert, Vaasa, Mäki Tobias Kalevi, Seinäjoki, Nukala Ari Tomi Petteri, Mustasaari, Peltokangas Ilpo Kalevi, Seinäjoki, Rajamäki Lasse Johannes, Kauhava, Rubaduka Gracien Mutesa, Vaasa, Räsänen Jarmo Juhani, Seinäjoki, Takamaa Juha Matias Ensio, Kauhava, Talso Marko Matias, Seinäjoki ja Vesa Risto Reinhold, Vaasa.

Kersantiksi: Ahlbäck Niklas Kristoffer, Vaasa, Antila Henna Maria Elina, Seinäjoki, Hakala Juhana Jaakko Matias, Kokkola, Hakola Jyri Jaakko Juhani, Seinäjoki, Hanner Tony Johan Christian, Pietarsaari, Hantula Jani Juhana Einar, Lapua, Heinola Teemu Tapani, Kokkola, Holmbäck Tom Christian, Kokkola, Iso-Markku Lauri Elis, Helsinki, Jokelainen Antti Kalevi, Mustasaari, Jylhä Jari Eerik, Perho, Järvinen Jussi Markus, Seinäjoki, Karhu Lauri Erkki Kalervo, Laihia, Karjanmaa

Matti Ranta ylennettiin kapteeniksi.

Pekka Kristian, Vaasa, Kivimäki Ville Hermann, Seinäjoki, Koski Markku Kalervo, Perho, Kuntola Jari Mikael, Kurikka, Laitila Miika Eino Jaakko, Kuortane, Lehtineva Lassi Ilmari, Mustasaari, Montti Daniel Manu Armas, Alavus, Perälä Arttu Olavi, Vaasa, Rasmussen Jean Frederik, Vaasa, Riihimäki Pekka Matias, Lapua, Rintala Jussi Tuomas Jarmonpoika, Teuva, Rustholkarhu Joonas Artturi, Vaasa, Sandqvist Carl Patrik, Maalahti, Sundell Mikael Frithiof, Mustasaari, Säänti Mikael Henrik, Kurikka, Terho Mika Tapio, Vaasa, Tynjälä Tomi Kristian, Vaasa, Uitto Oskari Johannes, Vaasa, Valkonen Antti Matti Juhani, Kuortane, Vieri Antti Tapani, Kokkola, Ylipelkonen Veikka Juhana, Kauhava ja Ämmälä Jarkko Tapani.

Alikersantiksi: Aho Jens-Peter Christer, Vaasa, Anttila Risto Aulis, Alavus, Brännbacka Dan Arvid, Vaasa, Bäckström Rolf Johan, Kruunupyy, Halmes Heidi Hannele, Seinäjoki, Hampus Stefan Matias, Vaasa, Hanhimäki Petri Juhani, Vaasa, Harju Jyri Mikael, Perho, Hernesaho Kari Tapani, Evijärvi, Hotakainen Juhana Esko Aukusti, Seinäjoki, Juustovaara Alexander, Vaasa, Karjala Mikael Markku, Vaasa, Katja Jarkko Eemeli, Pietarsaari, Keskinen

Pasi Matti Johannes, Seinäjoki, Kilpiö Tommi Artturi, Seinäjoki, Koppinen Ossi Juhani, Seinäjoki, Kunnari Raimo Mikael, Kauhava, Leppämäki Jani Juhani, Vaasa, Luoma Joni Petri, Seinäjoki, Ollikkala Pekka Ilari, Kurikka, Perälä Jani Matti Kristian, Ilmajoki, Piirto Asmo Aki, Kokkola ja Soini Jussi-Pekka Juhani, Seinäjoki.

Sotilasarvoon: KORPRAALI Koivusalo Jari Pekka, Seinäjoki, Långskog Anniina Päivi Helena, Kurikka, Mattila Matias Juhani, Kokkola, Mäkinen Sakke Jaakko Johannes, Seinäjoki, Märsylä Miika Ilmari, Kokkola, Niemi Joonas Petteri, Seinäjoki, Ojala Sami Petteri, Ilmajoki, Ojanperä Jaska Olavi, Seinäjoki, Perttu Aki Juho Jaakko, Seinäjoki, Pesonen Vesa Ensio, Seinäjoki, Pitkäranta Janne Kristian, Isojoki, Rajala Ismo Petteri, Kuortane, Reinio Arttu Valtteri, Vaasa, Rintala Markku Samuel, Ilmajoki, Salonen Jani Juhani, Vaasa, Sillanpää Jussi Pekka, Vaasa, Sillanpää Matias Jan Simon, Vöyri, Styrman Teemu Johannes, Kokkola, Taipalus Arto Jalo Matias, Lapua, Takamaa Ville Petteri, Vaasa ja Yli-Korpela Esko Aki Johannes, Mustasaari.

Pohjois-Pohjanmaan ja Kainuun aluetoimiston päällikkö on ylentänyt

Sotilasarvoon: YLIKERSANTTI mm., Hautala Arto Juhani, Alavieska, Hiltunen Jarkko Juha Matias, Ylivieska ja Nikkola Matti Jaakko, Nivala.

Kersantiksi: mm., Huovari Tommi Anselmi, Sievi, Isotalus Anna Maria, Alavieska, Moilanen Timo Henrikki, Ylivieska ja Palo Topi Ilmari, Ylivieska.

Sotilasarvoon: KORPRAALI mm., Nevala Tomi Olavi, Haapavesi, Nivalainen Tuomas Ilmari, Ylivieska ja Takalo Tommi Ville Antero, Alavieska.

Vapaudenristit

Itsenäisyyspäivänä 6.12. 2015 Tasavallan presidentti Sauli Niinistö, Vapaudenristin Ritarikunnan Suurmestari on myöntänyt seuraavat Vapaudenristit;

1. luokan Vapaudenristi rintatähtineen; Uosukainen Riitta Maria, Valtioneuvos, Imatra

2. luokan Vapaudenristi; Cederberg Aapo Eljas, Eversti, Helsinki, Elfving Christian Gustaf Östen, Verkställande direktör, Helsingfors, Fagermäs Thor Peter, Hallituksen puheenjohtaja, Helsinki, Hannula Mika Eerik, Vararehtori, Tampere ja Koskinen Hannu Erkki Johannes, Varatuomari, Hämeenlinna,

3. luokan Vapaudenristi; Hamari Helvi Kyllikki, Terveystieteiden johtaja, Simo, Hyppönen Mikko Hermann, Tutkimusjohtaja, Espoo, Kokkola Antti Tapani, Diplomi-insinööri, Helsinki, Mattson Robert Gustaf Adolf, Lagman, Helsingfors, Mikkola Pauli Jaakko Petteri, Puheenjohtaja, Kirkkonummi, Niiranen Timo Pekka, Kehityspäällikkö, Helsinki ja Reini Olli Pekka, ylikonstaapeli, Loviisa.

4. luokan Vapaudenristi; Honkala Hilka Kaarina, Sotilas-kotisisar, Kajaani, Löönen Olavi, Myyntipäällikkö, Kontiolampi ja Tiilikainen Pekka, Hienomekaanikko, Helsinki.

Reserviläisliiton ansioristit ja -mitalit

Ansioristi mm; Halmesmäki Ville Martti Juhani, ylivääpeli, Mustamaa, Skytte Mikael, alikersantti, Pietarsaari ja Ylinorppa Seppo, vääpeli, Kannus.

Hopeinen ansiomitali mm; Halonen Osmo, vääpeli, Haapajärvi, Lindberg Jorma, alikersantti, Köyhänperä ja Prättälä Veikko, alikersantti, Haapajärvi.

Reserviläispiirien hakemat ansiomitalit, Etelä-Pohjanmaan piiri **Kultainen ansiomitali;** Heltinen Jari, kersantti, Taipalus, Koskinen Olavi, korpraali, Laihia, Perttula Iivo, kersantti, Huhmarkoski ja Tanttari Veli-Matti, kersantti, Ylistaro. **Hopeinen ansiomitali;** Alakanto Tommi, korpraali, Jokipii, Kosola Paavo, alikersantti, Ähtä-

ri, Korpimäki Pentti, alikersantti, Kauhava, Loukola Jarkko, alikersantti, Isorehto, Mäki Kalevi, korpraali, Ähtäri, Salovaara Jussi Pekka, alikersantti, Pojanluoma, Turunen Pertti, alikersantti, Kauhava ja Vainionpää Hanna, sairaanhoitaja, Alavus as.

Pronssinen ansiomitali; Hautamäki Matti, alikersantti, Kauhava, Härkönen Juha, vänrikki, Pernaa, Lahdenmäki Keijo, korpraali, Alavus, Lehtinen Pekka, tykkimies, Tainus, Luoma Esa, alikersantti, Kauhava, Luopa Jani, Pojanluoma, Passi Tuomo, pioneeri, Kauhava, Passinen Timo, ylivääpeli, Ylihärmä, Peltokangas Jyrki, kersantti, Ylihärmä, Pietilä Tapani, puheenjohtaja, Jurva, Pöyry Tommi, alikersantti, Ähtäri, Rajamäki Lasse, kersantti, Kauhava, Rantamäki

Janne, jääkäri, Tuomikylä, Rinne Elias, alikersantti, Ähtäri, Tikkala Jani, vänrikki, Laihia ja Ylinen Veli Jussi, pioneeri, Kätkänjoki.

Keski-Pohjanmaa

Kultainen ansiomitali; Lepistö Lauri, vääpeli, Haapajärvi ja Wideman Leo, ylikersantti, Uusikaarlepyy.

Hopeinen ansiomitali; Heiska Heikki, alikersantti, Kuono, Järndahl Stefan, korpraali, Pietarsaari, Paananen Jouko, ylivääpeli, Haapajärvi ja Turpeinen Kimmo, sotamies, Haapajärvi.

Pronssinen ansiomitali; Isola Teemu, alikersantti, Parkkila, Kuntelius Arto, korpraali, Kangaskylä, Tiuhonen Pentti, kersantti, Kotalah-ti ja Wäistö Jari, sotamies, Sorsa-koski.

Pohjanmaan aluetoimiston 4.12.2015 ylennys- ja palkitsemistilaisuus Vaasan Sotilaskodissa

Ylennys on saatu certificatena kera ja aluetoimiston päällikkö, komentaja Jukka Ranta esittää kiitokset tehdystä työstä sekä kannustavat onnittelut. Kuvassa oikealta komentajaksi res. ylennetty Pauli Salo, majurit res. Pekka Hakamäki ja Reijo Hongisto, kapteenit res. Jyrki Ala-Reini ja Tuomas Taivalmaa, yllluutnantit res. Raimo Kivistö, Kai Peksujeff ja Timo Sysilampi.

Ylivääpeliksi ylennetty Sami Korvajärvi (oikealla) ja vääpeliksi ylennetty Sami Arpiainen.

Reserviläisliiton pronssisen ansiomitalin vastaanottivat ylijohtaja Kaj Suomela (oikealla) ja toimistosihteerä Tiina Salli. MPK:n Pohjanmaan KOTU:n pöytästandaari koulutuspäällikkö, komentaja Hannu Maunula. MPK:n hopeinen ansiomitalin vastaanotti yll. Tom Sundell ja pronssisen Sami Arpiainen (vasemmalla).

Maanpuolustuskiltojen liiton hopeisen Kiltaristin saivat vastaanottaa Gustav Geust ja Karl-Henrik Klockars, jonka rintapieleen komentaja Jukka Ranta kiinnittää ristiä.

Peruskalliomme – Maanpuolustus plakettin saivat vastaanottaa ylijohtaja Kaj Suomela (vasemmalla), komisario Olli Niemi ja taloussihteerä Sari Damén sekä Jenny's Cafe/Jenny Hermans.

Komentajaksi reservissä ylennetty Pauli Salo esitti kiitokset kaikkien ylennyksen saaneiden ja muutoin huomioiduksi tulleiden puolesta.

Kapteeni res. Pauli Glader saa kiinnittää Soljen Jalkaväen ansioristiänsä ja Pohjanmaan KKOTUn päällikkö, luutnantti res. Juha Ala-aho vastaanotti Jalkaväen ansioristin.

Pohjanmaan aluetoimiston päällikkö komentaja Jukka Ranta siirtyy vuoden vaihteessa reserviin

Runsaat neljä vuotta Pohjanmaan aluetoimiston päällikkönä toiminut komentaja Jukka Ranta tarjosi 16.12.2015 Vaasan Sotilaskodissa lähtökahvit. Iltapäivän aikana lukuisten yhteistyötahojen edustajat kävivät tervehtimässä ja kiittämässä komentaja Rantaa erityisen hyvästä yhteistyöstä kuluineina vuosina. Puheenvuoroissa tuotiin erityisesti esiin hänen aktiivinen osallistuminen niin yhteisöjen kuin eri maanpuolustusjärjestöjen pyyntöihin toimia juhlapuheen pitäjänä tai puolustusvoimien tervehdyksen esittäjänä.

Puolustusvoimat ovat olleet näkyvästi edustettuna koko toimialueellaan, siihen kuuluvassa kolmessa maakunnassa.

Uudeksi päälliköksi on määrätty everstiluutnantti Mika Piironen, joka aloittaa tehtävässä 1.1.2016 alkaen.

Pohjanmaan Maanpuolustaja -lehtemme taholta lausumme parhaat kiitokset komentaja Jukka Rannalla avoimesta ja tuloksellisesta suhtautumisesta maanpuolustuksellisen tiedotustoiminnan osalta. -rl-

Saadut huomionosoitukset kertovat komentaja Jukka Rannan hienosta ja avoimesta suhtautumisesta laajoihin yhteistyötahoihin.

Sotainvalidien ja Sotaveteraanien kiitos. Järjestöjen pöytäviirit luovuttivat piirihallituksen jäsen Raimo Latvala, Veljesliiton Rannikko-Pohjanmaan piirin puolesta ja toiminnanjohtaja Tuula Harjunpää Vaasan Sotaveteraanipiirin taholta. Yhteisenä toivotuksena aktiivista reservin aikaan!

Tarjoilukiireitten ohessa myös Sotilaskodissa retet ehtivät hetkeksi istahtaa nauttimaan kahvista ja tarjoilusta.

Sotaveteraani Yrjö Savolan tiukka kädenpuristus ja kiitos vuosien hyvästä ja hienosta yhteistyöstä, kun meidän sotaveteraanit on huomioitu niin hienolla tavalla lukuisissa eri tilaisuuksissa.

Kirkkoherra Krister Koskela ja sotilaspastori Arto Lehtineva toivat seurakuntain kiitokset antoisasta yhteistyöstä. Kuluneisiin vuosiin on sisällytynyt lukuisa määrä arvokkaita kirkollisia tilaisuuksia, joissa puolustusvoimat ovat olleet näkyvästi esillä.

Pohjanlahden Merivartiokillan varapuheenjohtaja Hannu Wallius toi merellisten toimijoiden kiitokset.

Keski-Pohjanmaan Maanpuolustajien Piirin ansiomitalit

Tunnustuksena vapaaehtoisien maanpuolustustyön hyväksi tehdystä työstä ja piirin tarkoituksien edistämiseksi seuraaville henkilöille on myönnetty Keski-Pohjanmaan Maanpuolustajien Piirin ansiomitali:

Piirin kultainen ansiomitali:

Komentaja Jukka Ranta
Eversti Leo Ukonen
Maj Kimmo Peuranto
Sotmest Osmo Suominen

Piirin hopeinen ansiomitali:

Kapteen Inge-Bo Asplund
Alik Jani Sepponen
Kaptil Seppo Puolakka
Kaptil Pentti Shnoro
Ylik Anders Nygård
Ylik Toni Haukima

Piirin pronssinen ansiomitali:

Jääkäri Robert Nyman
Kers Johan Irjala
Ylik Christian Sundqvist

Vaasan alueen sotainvalidit viettivät Joulujuhlaa 10.12.2015 Ravintola Strampenilla. Juhlaan osallistui yli 80 sotainvalidia ja puolisoa sekä leskeä tukijoukkojen kera maittavan joulupäivällisen ääressä. Ohjelmaan sisältyi mm. piirin puheenjohtajan Markku Rannan tervehdys, jonka yhteydessä jaettiin Veljesliiton myöntämät suuret ansiomerkit. Korsukuoron esittämät laulut loivat jouluntunnelmaa, veljespappi Tor-Erik Støren pitämän Jouluhartauden kera. -rl-

Itsenäisyyspäivä Kokkolassa

Ylennetyt aliupseerit.

Ylennetyt upseerit majuri Kimmo Tastula, luutnantti Juho Jänkä ja luutnantti Kari Rönqvist.

Puolustusvoimat osallistui itsenäisyyspäivän juhlallisuuksiin Kokkolassa 6.12.2015. Päivä alkoi jumalanpalveluksella Kaarlelan kirkossa. Heti sen perään oli seppelten lasku Kirkonmäen sankarihaudoille. Haudoilla oli myös lyhyt hartaushetki.

Päivä jatkui itsenäisyyspäivän kunnianosoituskier-

roksella jääkärimuistomerkillä, vapaudenpatsaalla ja JR 29:n muistomerkillä. Kaikilla muistomerkeillä kunniavartioista huolehtivat paikalliset reserviläiset.

Iltapäivän päätteeksi olivat kunniakäynti vapausdolan sankarihaudalla ja kunniakäynti ja hartaus Marian hautausmaan sankarihau-

doilla. Hartaustilaisuuden Marian hautausmaalla piti kirkkoherra Jouni Sirviö.

Kirkonmäen ja Marian hautausmaan sankarivainajien muistomerkeille puolustusvoimien seppelen laskivat kom Jukka Ranta ja maj Kai Nyman.

Marian hautausmaalla reserviläisjärjestöjen seppe-

Liput saapuvat Marian hautausmaalle majuri Jari Myllymäen johdolla.

leen laskivat maj res Kimmo Tastula ja kapt res Antti Rytioja.

Itsenäisyyspäivän juhlallisuudet päättyivät Snellman-salissa pidettyyn Kokkolan Orkesterin konserttiin ja heti sen perään pidettyyn reserviläisten ylentämis- ja palkitsemistilaisuuteen.

Teksti ja kuvat: Kari Autio

Muistomerkki Marian hautausmaalla.

Sotaveteraaneilla puurojuhla Vaasassa

Vaasalaisten sotaveteraanien Puurojuhlaan osallistui lähes sata henkeä, naisjaoston huolehtiessa tarjoilusta. Kuvassa etualalla vasemmalla kirkkoherra Krister Koskela, vierellään sotaveteraani Yrjö Savola.

Sotaveteraanien tukityössä pitkään ja ansiokkaasti toiminut Tuulikki Aromaa sai vastaan ottaa Sotaveteraanien ansioristin, jonka luovuttivat Vaasan sotaveteraanipiirin puheenjohtaja Anders Knip ja toiminnanjohtaja Tuula Harjunpää. Kuvassa Tuulikki Aromaa kiittämässä saamastaan arvostetusta huomionosoituksesta. Taustalla naisjaoston puheenjohtaja Aino Siltanen.

Venäjän sotilasdoktriini ja

Venäjä julkisti uuden sotilasdoktriinin 26.12.2014. Doktriini on presidentin asetus, joka antaa suuntaviivat strategisista tavoitteista ja asevoimien kehittämisestä satoon koko Venäjän valtiota eikä ainoastaan asevoimia. Doktriini vahvistaa Venäjän suurvalta-asemaa ja on tarkoitettu korkeimman johdon sotilaspoliittiseksi työkaluksi. Doktriinissa vauhditetaan asevoimien uudistamista ja varustamista. Tämä uudistusohjelma vaatii doktriinin mukaan yhteiskunnan militarisoimista, kansalaisten sotilaallisenmaailleen kasvatuksen vahvistamista sekä jokaisen Venäjän kansalaisen valmistautumista sotilaalliseen palveluun.

Otteita vuoden 2014 sotilasdoktriinista

Uusi doktriini tuo esiin Venäjän heikentyneet suhteet läntisten valtioiden kanssa ja pitää uhkana Naton laajentumista Venäjän rajoille. Vaikka doktriini on tiukasti Natovastainen, se on ainakin näennäisesti puolustuksellinen. Venäjällä kuitenkin on vallalla käsitys, että paras puolustus on nopea hyökkäys. Sotilaallista voimaa käytetään vasta sen jälkeen, kun kaikki väkivallattomat keinot konfliktin ratkaisemiseksi on käytetty. Asiakirjassa korostetaan YK:n tärkeyttä ja ilmoitetaan Venäjän haluavan tehdä yhteistyötä ETYJ:n kanssa.

Sotilasdoktriinissa nimitään Venäjän suurimmaksi ulkoiseksi uhkaksi Naton laajentuminen, jota vastustetaan kaikin keinoin. Nato nähtiin suurimpana uhkana jo vuoden 2010 doktriinissa, mutta Ukrainan sota on tuonut asiakirjaan hyökkääviä jännitteitä, joita ei ole riittänyt sitten Neuvostoliiton aikoihin. Kansallisen turvallisuuden uhkaksi mainitaan Venäjän tai sen liittolaisten rajoilla olevien valtioiden alueelle sijoitettavat Natojoukot. Venäjän johto vastaa kokemaansa Naton paineeseen terävöittämällä sotilasohjeistustaan. Doktriinissa syytetään Natoa hyökkäysvoimien vahvistamisesta Venäjän rajoilla ja ohjustenotuntajärjestelmän sijoittamisesta Keski-Eurooppaan. Asiakirja sallii Venäjän ja sen liittolaiset hankkimaan ohjuspuolustusjärjestelmää. Doktriini toteaa laaja-alaisen hyökkäyksen mahdollisuuden Venäjää vastaan vähentyneen, mutta listaa useita uhkia kuten aluekiistat, puuttuminen Venäjän sisäisiin asioihin ja strategisten aseiden, erityisesti strategisten tavanomaisten täsmäaseiden, sijoittaminen avaruuteen. Asiakirja julkistaa uuden käsitteen ydinaseettoman varoittamisen, joka perustuu tavanomaisten asevoimien korkeaan lähtö- ja toimintamääluuteen.

Uusi asia doktriinissa on Venäjän etujen sotilaallisen suojeleminen artkissella alueella. Joulukuussa 2014 perustettiin uusi yhdistyst strateginen komentosetus Sever (pohjoinen). Sille alistettiin 200. moottoroitu prikaati Petsamossa ja 61. merijalkaväkiprikaati Petsamon Sptnitskissa. Asevoimat kouluttavat uusia artkisia joukkoja, joihin kuuluu 80. moottoroitu prikaati sekä 85. erillinen helikopteriyksimntti Sallan Alakurtissa. Toinen artkinen prikaati tulee Kaukoitään vuoden

2016 kuluessa. Venäjä rakentaa Severin alueelle 13 lentokenttää ja 10 ilmapuolustustutka-asemaa. Tämä rakentaminen mahdollistaa suurten, nykyaikaisten sotilaskoneiden käytön alueella.

Sotilasdoktriinissa kiirehditään osallistumaan aktiivisesti alueellisiin turvallisuusorganisaatioihin kuten Itsenäisten valtioiden yhteisöön (IVY), johon kuuluu yhdeksän entistä neuvostotasavaltaa. Venäjä vahvistaa ne turvallisuustakut, jotka se on antanut Armenialle, Kazakstanille, Kirgisialle, Tadžikistanille sekä Valkovenäjälle ja pyrkii lujittamaan Shanghain yhteistyöjärjestöä, jossa tärkeimpinä jäseninä on Venäjä sekä Kiina. Venäjä pyrkii luomaan läheiset suhteet BRICS-maihin: Brasiliaan, Intiaan, Kiinaan, Etelä-Afrikkaan ja joihinkin latinalaisen Amerikan maihin. Lisäksi kehitetään suhteita Georgiaan vallattuihin Etelä-Ossetiaan ja Abkhaziaan.

Johtopäätöksenä voidaan sanoa, että Länsi-Eurooppa on varsin riippuvainen Venäjän kaasusta ja öljystä. Tätä riippuvuutta Venäjä käyttää taitavasti hyväkseen poliittisena aseena. Läntinen maailma on ollut vuosikausia lapsellisen hölmö uskossaan Venäjän propagandaan ja desinformaatioon. Venäjä on johdonmukaisesti pyrkinyt heikentämään ja hajottamaan Natoa ja Euroopan Unionia poliittisin ja taloudellisin keinoin. Nyt keinoihin on noussemassa kasvavalla sotilaallisella voimalla uhkaaminen, jolla on vaikutusta, koska Länsi-Euroopan valtiot ovat vuosien ajan lyöneet laimin sotilaallisen puolustuksensa ja supistaneet jopa tiedustelujärjestelmään.

Venäjän maavoimien kehittäminen

Venäjä on kehittänyt voimakkaasti asevoimiansa iskuiskykyä koko 2000-luvun. Vuosien 2011 – 2020 varusteluohjelmassa hankintaan sotamateriaalia 350 miljardilla eurolla. Maavoimien ja maahanlaskujoukkojen varustamiseen käytetään 46 miljardia euroa, joka on noin 14 % koko varustelubudjetista. Tuolla summalla on tarkoitus hankkia 5 000 uutta panssarirajoneuvoa ja modernisoida 6 000 vanhaa. Venäjän asevoimat ovat hyvin maavoimakkeiset. Maavoimien organisaatioita, koulutusta ja kalustoja kehitetään voimavaroja säästämättä. Erittäin kovia satsauksia on tehty panssarijoukkoihin, joiden tulevaa kalustoa esiteltiin tämän vuoden voitonpäivän 9.5. paraatissa Moskovassa. Paraatin helmellä uusi taistelupanssarivaunu T-14 Armata, jota seurasi liuta uudentyyppisiä

T-15 taistelu-panssarivaunuja suunnitellaan rakennettavan 2300 kappaletta

pisää panssarivaunuja kuten raskas rynnäköpanssarivaunu BMP T-15, Kurganets 25-panssarivaunu, josta saadaan muunnettua rynnäkkö-, kuljetus-, komento-, lääkintä- ja tiedustelupanssarivaunut ja pyöräalustainen BTR Bumerang vaunu.

Venäjän maavoimat ovat siirtyneet joustavaan prikaati – armeija – kokoonpanoon. Prikaatin ylempänä johtoportaan on armeija, joita on 10 ja ne kuuluvat sotilaspiirien alaisuuteen. On luotu noin 4 200 sotilain itsenäiseen toimintaan pystyviä prikaateja, joita käytään pitämään korkeassa valmiudessa. Muutama vuosi sitten ilmoitettiin, että tavoitteena on luoda vuoteen 2020 mennessä korkeaan valmiuteen 4 panssari- ja 34 moottoritoivia prikaattia sekä reserviin 1 panssari- ja 14 moottoritoivia prikaattia. Moottoroiduista prikaateista puolet varustetaan rynnäköppanssarivaunuilla ja puolet pyörä- ja tela-alustaisilla kalustetusspanssari-vaunuilla. Panssari- ja moottoritoivien prikaatin lisäksi maavoimiin tulee kuulumaan 9 tykistöprikaattia, 8 tykistöohjusprikaattia, 4 raketinheitinprikaattia, 4 viestiprikaattia, 2 pioneeriprikaattia, 3 ilmarynnäköprikaattia ja 8 erikoisjoukkoprikaattia. Nämä 85 prikaattia ovat jo olemassa, mutta niiden koulutus ja etenkin varustaminen uudella kalustolla on vielä kesken.

Uudessa moottoridussaa jalkaväkiprikaatissa on esikunta, kolme moottoroitua jalkaväkipataljoonaa, panssarivaunupataljoona, panssarintorjuntapataljoona, kaksi panssarihaupitsipatteristoa, raketinheitinpatteristo, kaksi ilmatorjuntaohjuspatteristoa, pioneeripataljoona, kunnossapitopataljoona, täydennyspataljoona, lääkintäkompagnia, viestipataljoona, tiedustelupataljoona, suo-

jelukomppania, elektronisen sodankäynnin
komppania ja tarkka-ampujajoukko. Pri-
kaatissa on 4 200 sotilasta sekä muun muassa
41 taistelupanssariaunua, 120 rynnäkkö-
panssariaunua, 200 panssariajoneuvoa, 36
panssarihaupitsia, 18 raketinheitintä, 18 il-
matorjuntaohjuksia, 6 ilmatorjuntapans-
sariaunua ja 36 lähi-ilmatorjuntaohjusta.
Prikaatissa on erittäin voimakas tykistö ja
ilmatorjunta sekä tehokkaan liikkeenedistä-
miskyvyn omaavat pioneerijoukot.

Venäjällä arvelaan olevan tyydyttäväkuntoista kalustoa 13 500 taistelupanssarivaunua, vajaat 14 000 rynnäköpanssarivaunua ja yli 15 000 kuljetuspanssarivaunua. Tästä vaunu määrästä vain pieni osa on uutta tai modernisoitua. Siksi tavoitteena on, että vuoteen 2020 mennessä maavoimien panssarikalustosta olisi 78 % uutta tai modernisoitua. Hyvää tasoa edustaa taistelupanssarivaunu T-90 (500 kpl), rynnäköpanssarivaunu BMP-3 (700 kpl) ja kuljetusvaunu BTR-80 (1 200 kpl). Panssarivaunutehtaat tuottavat koko ajan edellä mainittujen vaunujen modernisoituja versioita. T-72 taistelupanssarivaunuja modernisoidaan tasolle T-72B3 (500 kpl tasolla B3), BMP-2 rynnäköpanssarivaunuja tasolle BMP-2M (250 kpl tasolla 2M) ja kuljetusvaunuja BTR-80 tasolle BTR-82A (370 kpl tasolla 82A). Modernisoitujen ohjelmilla pidetään panssarivaunutehtaiden linjat toiminnassa siihen asti, kunnes uusien panssarivaunujen, kuten T-14 Armata, BMP T-15, Kurganets 25 ja BTR Bumerang, tuotanto muutamman vuoden kuluttua alkaa. Moottoroitujen jalkaväkiprikaatien, panssariprikaatien ja muun muassa sotakoulujen opetuskäyttöön tarvitaan täysin uutta tai modernisoitua kalustoa noin 3 500 taistelupanssarivaunua, 6 000 rynnäköpanssarivaunua ja 4 000 kuljetuspanssarivaunua. Lisäksi maavoimien hankintaohjelmaan kuuluu 2 000 telytykkiä, 10 Iskander-tykistöohjusprakaattia, 9 S-300VM-ilmatorjuntaohjusprakaattia ja 30 000 pyöräajoneuvoa. Eräiden arvioiden mukaan ase- tuotantoa joudutaan supistamaan tai ainakin hidastamaan teknisten ongelmien ja Venäjän taloudellisten vaikeuksien vuoksi. EU:n sekä USA:n talouspakotteet sekä erityisesti öljyn hinnan lasku rasittavat Venäjän valtion budjettia. Varusteluohjelman aikatakarajaa onkin siirretty vuoteen 2025 asti.

Venäjää pyrkii ammattimieheiksi kohti, mutta vasta hiljakkoin 300 000 sopimussotilaan määrä ylitti vuosittain koulutettavan 300 000 varusmiehen määrän. Varusmiespalvelus kestää vuoden ja koulutus ei vaikuta kovin tehokkaalta. Ongelmana on myös se, että varusmiehet kykenevät taistelu tehtäviin vain pienen ajan palveluksensa

T-90 taistelu-panssarivaunut voitonpäivän 9.5. paraatissa Moskovassa.

maavoimien kehittäminen

Modernisoituja BTR-82A kuljetuspanssarivaunuja rakennetaan edelleen

BMP-3 rynnäkö-panssarivaunuja modernisoidaan ja rakennetaan lisää

loppuvaiheessa. Reserviläisistäkään ei ole nopeasti apua, koska kertausharjoituksia on lyöty laimin vuosien ajan, mutta viime vuosina on kertausharjoitustahti tiivistynyt. Taisteluvalmiuden ylläpitämiseksi monissa prikaateissa on sopimusotilailla miehitetty valmiuspataljoona, jota käytetään taistelutehtäviin nopeasti kehittyvissä tilanteissa. Korkeassa toimintavalmiudessa olevan prikaatin sanotaan kykenevän ryhmittymään vuorokaudessa väistölalueelle, jossa se on täysin varustettuina marssi tai siirtovalmiina käsketylle operaatioalueelle. Pääasiassa reserviläisistä koottujen joukkojen käyttöön-otto ja sotavalmius vaatineet 2–4 viikon taistelukoulutuksen kovapanosammuntoineen.

Venäjä sotii niin kuin harjoittelee

Ensimmäinen Tšetshenian sota 1994–1995 osoitti, että Venäjän asevoimat olivat katastrofaalisessa kunnossa, mutta toinen Tšetshenian sota 1999–2003 sujui jo paremmin,

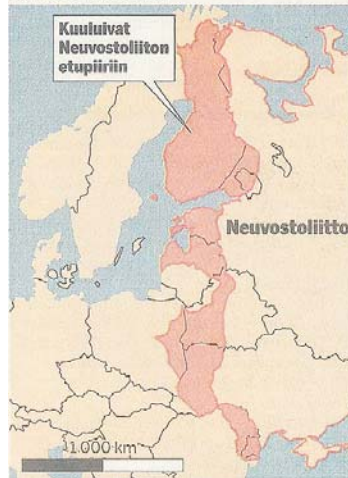
sillä tuloksiakin saatiin aikaan ja omat tappiot olivat pudonneet siedettävälle tasolle.

Georgian sodassa 2008 venäjän armeija antoi jo näyteen parantuneesta iskukyvyistä. Venäjä alkoi pitää huolellisesti suunniteltuja laajoja taisteluharjoituksia tulevalle operaatiosuunnalla. Ennen Georgian operaatiota 2008 järjestettiin suuri KAVKAZ 2008-sotaharjoitus. Ovelasti provosoituna Georgia ampui itse tuon sodan "Mainilan laukaukset", vaikka aggressiivisen suurvallan ylivoimaiset joukot olivat keskitettynä muutamien kilometri päässä rajan takana. Venäjän nopean toiminnan joukkojen pataljoonien taisteluosastot hyökkäsivät suoraan harjoituksesta Georgiaan, missä ne voimakkaasti tukemalla suoraviivaisilla hyökkäyksillä löivät nopeasti Georgian armeijan joukot.

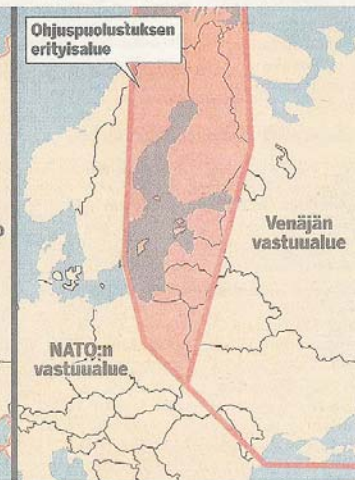
Ukrainan operaatiota 2014 edelsi ZAPAD 2013-harjoitus. Harjoituksissa ja Ukrainan sodassa Venäjä on käyttänyt operaatioalueelle tuotua armeijan johtoporrasta. ZAPAD-harjoituksessa johtoporrasta oli Pietarin pohjoispuolelle sijoitettu 6. armeijan esikunta, jolle oli annettu laajalta alueelta koottuja pataljoonia ja taisteluosastoja johdettaviksi. Ukrainan läheisyydessä Voronezissa oli 20. armeijan esikunta. Nämä molemmat esikunnat olivat Läntisen sotilaspiirin alaisia. Joukkojen nopeasta ja häikäilemättömästä toiminnasta ovat esimerkiksi ZAPAD-harjoituksen suunniteltu Kaliningradin valtaaminen maihinnousun jälkeen ja Krimin valtaaminen lähes samanlaisella operaatiolla. Itämerellä merialueita eristettiin, huoltoyhteyksiä suojattiin ja joukkoja sekä materiaalia kuljetettiin operaatio alueelle. Mustalla merellä Venäjän laivasto eristi Ukrainan rannikon, kuljetti joukkoja Krimille ja turvasi huoltoyhteydet niemimaalle. Ukrainankin maaoperaatioissa käytettiin eri varuskunnista koottuja pataljoonan taisteluosastoja. Näillä pienillä ketterillä taisteluosastoilla mahdollistettiin nopea operointi ja helppo salaaminen sekä harhauttaminen.

ZAPAD:ssa ei ollut julkistettua informaatio-operaatiosuunnitelmaa, mutta siellä luotiin kuvaa terroristien vastaisesta opera-

Molotov-Ribbentropin mukainen jako Euroopassa 1939

Venäjän vastuualue-ehdotus eurooppalaiseen ohjuspuolustukseen 2012

Neuvostoliiton ja Venäjän geostrategiset tavoitteet näyttävät lähes yhteneviltä vuosina 1939 ja 2012. Kartassa on nykyiset valtioiden rajat.

Venäläisen motorisoidun (patl.) taisteluosaston keskeinen kalusto (tyyppilinen):

- 40 kpl BMP-2-rynnäköpanssarivaunua
- 12 kpl T-72-taistelupanssarivaunua
- 12 kpl 152 mm:n 2S3M-telahaupitsia
- 6 kpl 122 mm:n BM-21-raketinheitintä

Venäjä on käyttänyt sekä Georgiassa että Ukrainassa ketteriä pataljoonan taisteluosastoja.

Iskander-ohjusprikaati

- kolme patteristoa, jossa kussakin on kolme patteria.
- Patterissa on puolestaan kussakin kolme ohjuslavettia sekä niiden lisäksi latausajoneuvot, komentokeskus ja liikkuva dataprosessointikeskus.
- Ohjusten lavetteina toimivat neliakseliset pyöräajoneuvot, joissa kussakin on kaksi ohjusta.
- Yhteensä prikaatissa on 27 ohjuslavettia. Ne kykenevät laukaisemaan minuutin sisään 54 ohjusta.
- Määrävahvuksella prikaatilla on noin 100 ohjusta.
- Välittömästi laukauksen jälkeen prikaati vaihtaa asemaa, jolloin sen paikantaminen ja tuhoaminen vaikeutuu.

Maavoimien hankintaohjelmassa on 10 Iskander-tykistö-ohjusprikaatia.

tiosta. Todellisuudessa tapahtui Itämerellä laaja ja ilmoittamaton tavanomaisen voiman harjoitus, jonka saattaisi myös ymmärtää Ahvenanmaan ja Gotlannin valtausharjoituksena. Ukrainan suunnalla ei pelkästään peitetty, vaan desinformaatiotulvalla heikennettiin läntisten johtajien kykyä tehdä oikeita ratkaisuja. Läntisten tarkkailijoiden huomio saatiin keskittymään epäolennaisuuksiin kuten avustussuhteisiin sillä aikaa, kun taisteluosastot valtasivat toisessa suunnassa alueita. Koko Ukrainan suunnan operaation 140 000 sotilaa keskitys Venäjän länsirajalle sanottiin olevan vuoden 2014 Sotsin olympialaisten turvatoimi. Venäjä valmistautui Ukrainan rajalla tavanomaiseen operaatioon eli vihollisen tuhoamiseen sekä alueiden valtaamiseen. Epätavanomaista sodankäyntiä edustivat voimakkaan desinformaation siivittämänä kurinalaisesti ja ammattimaisesti toimineet Venäjän erikois- ja maahanlaskujoukkojen "vihreät miehet", joiden avulla Krim vallattiin nopeasti. Venäjän valtion korkeimman johdon suora valehtelu, ettei Venäjällä ole mitään tekemistä Ukrainan konfliktin kanssa, lamautti lännen johtajat kriittisempien päivien ajaksi.

Johtopäätöksiä

Venäjä on osoittanut noudattavansa doktriiniaan ja olevansa valmis sotilaallisen voiman

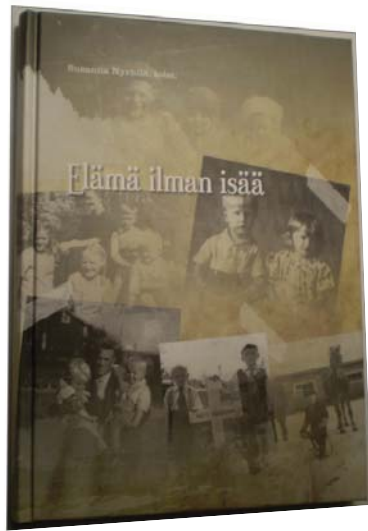

Venäläiset erikois- ja maahanlaskujoukkojen "vihreät miehet" toimivat Krimillä ammattitaitoisesti ja häikäilemättömästi.

käyttöön ja sillä uhkaamiseen, jos sen edut ovat vaarassa. Lisäksi näyttää siltä, että Venäjä sotii niin kuin harjoittelee.

Mitä Venäjä tulee tekemään? Venäjän tuhatvuotinen historia vahvistaa sen, että kaikilla vahvistumisensa aikakausilla Venäjä on ollut aggressiivinen ja laajentanut sotilaallista voimaa käyttäen aluettaan naapureiden kustannuksella. Miten pitkälle sen sallitaan etenevän valloitus suunnitelmissaan? Tämä riippuu ennen kaikkea länsimaiden, Euroopan Unionin ja Naton, yhtenäisyydestä, päättävyydestä ja sotilaallisesta voimasta.

Eversti evp
Heikki Hiltula

Elämä ilman isää

Sotaorpojen kertomuksia
Alahärmästä, Kauhavalta,
Kortesjärveltä, Lapualta
ja Ylihärmästä.

Kirjan myynti
Aino Koski
puh. 050 5951753,
aino.koski11@gmail.com

Kirjan hinta **35** eur. + postikulut

KALAJOKI - Piirun verran parempi

www.kalajoki.fi

**KALAJOEN
SEURAKUNTA**
Himanka Kalajoki Rautio

PIHLACON

Ab Pihlacon Oy
Carlsrontie 315
64100 Kristiinankaupunki
www.pihlacon.fi

Majuri evp. Martti Pirin kunniamerkit ja koulutus- sekä ansiomerkit ovat esillä Militaria -museossa Hämeenlinnassa.

Kaksoisvarjohyppy

Se tapahtui Kauhavalla juhannusjuhlien lentonäytöksessä
23.6.1948 ja oli lajissaan ensimmäinen Suomessa...

Martti Piri aloitti vuonna 1948 koulutusupseerina Kauhavan ilmasotakoulun Teknillisessä Koulutusosastossa. Muiden tehtävien ohella hän opetti varusmiehille laskuvarjon käyttöä. Koska kyseessä oli puhtaasti teoreettinen koulutus, ei sen opettajatakaan vaadittu varsinaista hyppykokemusta. Kuitenkin oppilaat kyselivät paljon käytännön hyppyyn liittyvistä asioista, joihin oli vaikea vastata ilman kokemusta. Siitä se ajatus sitten lähti kun Martti ajatteli, että ”Mikäs se sellainen laskuvarjon hyppynä neuvoja ja opettaja on, joka ei ole itse kokenut hyppää kaikkein vaihtelevina”. Hän tarjoutui juhannusaaton 1948 lentonäytöksen laskuvarjohyppääjäksi. Ulkomailla oli myös tehty ns. kaksoisvarjohyppyjä, josta 27-vuotias hurjapäinen lentäjäkapteeni sai kipinän ja päätti järjestää kotimaassa vastaavaa jännittävää katsotuille.

Etukäteen oli lentonäytöksen johtajan, majuri Ilveskorven kanssa sovittu yksinhyppystä ennen 8-10 kadettien suorittamaa yhtä-aikaista sen ajan spektaakkelia. Vasta noin viikkoa ennen hyppää Martti Piri kertoi majurille, että tarkoituksena olikin tehdä kaksoisvarjohyppy. Pienen suostutuksen jälkeen hän sai tähän luvan ja samalla sovittiin, että kukaan muu ei kuuluttajan ja vaimon lisäksi saa etukäteen tietää hypyn yllätyksestä. Kuuluttajakin oli hypyssä mukana niin, että kasvatti jännitystä katsojissa.

Martti Piri teki tarkat laskelmat ja suunnitelmat hypyn kulusta. Tärkeää oli mm. varjojen valinta. Hän valitsi tarkoituksellisesti erilaiset varjolaukut ensimmäiseksi ja toiseksi varjoksi, jottei vahingossakaan erehtyisi valjaista hypyn eri vaiheiden aikana ja pahim-

massa tapauksessa päästäisi jopa molempia varjoja selästä. Tärkeää oli myös tiedostaa aikataulu. Vapaassa pudotuksessa vauhti kiihtyy todella suureksi ja noinkin matalalta hypäessä ei virheille jää aikaa. Martti hyppäsi hyppynsä 900 metristä, irtautui ensimmäisen varjon valjaista, putosi vapaasti 500 metriä ja avasi toisen varjonsa vasta 250 metrin korkeudessa.

Hyppykoneena oli kaksitasoinen Stieglitz, pieni kaksipaikkainen lentokone. Siirtyminen etuohjaimosta vasempien siipien väliin ei ollut varmastikaan helppo homma, sillä ylimääräinen paino ja ilmanvastus toisen siiven päällä aiheuttivat epästabiili tilaa lentokoneelle ja lentäjä Mauno Fräntilälle haasteita. Lisäksi Martti joutui siirtymään siivelle yhdellä kädellä painaen toisella kädellä varjoa rintaa vasten, sillä se ei ollut yhtä tiukasti kiinni kuin nykyajan reppuvarjot. Hyppää varten Martti siirsi oikean käden valmiiksi laukaisukahvalle. Siitä sitten irtautuminen yhdeltä kädeltä ja kolmeen laskiessa ilmavirta kiepsautti Martin kerran ympäri. Tarkasti ja kylmänrauhallisesti suoritettun laskemisen jälkeen nykyisy kahvasta ja hetkessä varjo

olikin kokonaan auki. ”Hieno tunne ja yläpuolellani auki olevan varjon kupu oli samalla hieno näky!”.

Laskeminen jatkui taukoamatta ja oikealla hetkellä Martti Piri irtautui ensimmäisestä varjostaan. ”Nyt oli 7 000 hengen yleisön aika saada yllätyksensä ja jännitystä koko rahan edestä!”.

Tosin irtautuminen ei sujunut mutkitta, sillä valjaat eivät liukuneet hartoiden ohi itsestään vaan Martin piti avittaa irtautumista ottamalla varjon naruista kiinni ja nostamalla itsensä kumman puolen valjaista erikseen. Tämä sattumus vaikutti jäljellä olevaan matkaan, sillä aikaa kului suunniteltua enemmän. Martti suoritti kuitenkin hetkessä laskutoimituksen ja korjasi jäljellä olevaa aikaa.

Mahtoi olla pitkiä sekunteja laskea 500 metrin pudotuksen aikana tietäen, että varjon avaamishetkellä korkeus on uusilla varjoillakin suunnilleen se raja, jonka valmistaja lupaa alimmaksi riskivapaaksi avaamiskorkeudeksi. Lisäksi kolmen sekunnin virhe väärään suuntaan laskemisessa olisi ollut kohtalokasta. Kuitenkin laskeminen sujui tarkasti ja toinenkin varjo kaikkeksi onneksi aukesi mutkitta. Tosin äkkipsäys oli suurempi

kuin ensimmäisellä varjolla, sillä pidempi vapaa pudotus oli kasvattanut suuremman nopeuden. Mitään kipuja Martti ei kuitenkaan tuntenut, mutta saapas oli pudota jalasta. Maahan tulo sujui sitten oikeaoppisesti kierähdysten kautta, sillä sen aikaisilla varjoilla ei voinut juurikaan jarruttaa. Maahan tulon jälkeen Martti muistelee huudahtaneen ”Hieno kokemus, vaikka heti uudestaan ilmaan!”.

Kaksoisvarjohypyn jälkeen kadettien suorittama ryhmähyppykin sujui hyvin. ”Syvä huojennus ja rauha tuli ylleni sekä omani että kadettien hypyn onnistuttua.”.

Miksi Martti Piri sitten suoritti lähes 60 vuotta sitten tämän rohkean ja jännittävän tempauksen – ja vielä ensimmäisenä Suomessa? ”Katsotin, että lentäjän tulee tietää laskuvarjosta enemmän kuin, että tämä on varjo ja tästä kahvasta nykäistään. Tämä on oivallettu ja nykyisin lentokadetit saavat hyppykoulutusta Laskuvarjojääkärikoulussa. Todistin kai lähinnä itselleni, että jos joku hyppää, miksen minäkin. Ja olisiko hämmäläinen minäni kuiskanut: Jos hyp-pää, hyppää komiasti.”

Teksti: **Juha Lindstedt**
Lainaukset: Martti Piri

Kapteeni Martti Pirin suoritti hypyn kaksitasoista ja kaksipaikkaisesta Stieglitzistä, jota ohjasi lentomestari Mauno Fräntilä. Kuvan kone on esillä Keski-Suomen Ilmailumuseossa Tikkakoskella.

Viimeisen lennon muistolle

Suomen Ilmavoimien viimeiset sankarivainajat, kersantti Jouko Liinamaa ja kapteeni Paavo Kahla lensivät viimeisen lentonsa 23.10.1944. Kellon viisarit pysähtyivät näyttämään aikaa 07.37.

Tämän tarinan lähteinä ovat Joukon veljien, setäni Jalo E Liinamaan muistiinpanot sekä isäni Matti Liinamaan arkistot. Suomen tehtyä rauhansopimuksen Venäjän kanssa, muuttui sodan luonne ja entisistä saksalaisista aseveljistä tuli vihollisia. Lapin sodan alettua vuonna 1944 Joukonkin oli siirryttävä Kemiin lentoyksikköön. Lentueen päällikkö, kapteeni Paavo Kahla oli ilmoittanut Joukon ohjaajakseen tiedustelulennolle Käsivarren suuntaan. Kahla oli monesti aikaisemminkin halunnut ohjaajakseen Joukon. Liekö syynä lähimmän esimiehen lausunto: ”Kers. Liinamaa on harkitseva, keskinkertainen parempi ohjaaja”.

Lennon pitäisi olla viimeinen, ennen seuraavaksi päiväksi ilmoitettua kotiutusta. Siviiliin pääsy koittaisi yli viisi vuotta kestäneen sotapalvelun jälkeen.

Miesten mieliala oli korkealla, vain yksi oli poissa olevan tuntuinen. Jouko tiesi, että juuri Kittilä-Muonio-Käsivarren suunnassa saksalaisten ilmapuolustus oli erittäin voimakasta. Edellisinä päivinä tuli-iskut olivat tuhonneet suomalaisia koneita.

Joukon ohjaajakurssilla ollut vänrikki Aarno Juurinen oli myös tavannut Joukon ja kertonut: ”Joukon syvä, hätäntynyt katse oli puhutteleva. Hän vaistosi kohtalonsa”. Illalla hän vielä tapasi Joukon, jolloin tämä kertoi: ”Meillä on huomenna varhain tiedustelulento Käsivarteen, ja sinne me jäämme, Kahla lennättää suoraan tien yläpuolella.”

Vänrikki Juurinen oli vielä sanonut Kahlalle: ”Tämä ei ole enää meidän sotamme”, johon Kahla ei enää vastannut.

Jalon koulukaveri Paavo Kujala Ylihärmästä oli Joukon viimeisen lennon koneen, FK-104:n mekaanikko. Hän huolsi koneen ennen lähtöä. Hänellekin Jouko oli sanonut ennen nousuaan koneeseen: ”Kyllä on kuule vaikea lähteä.”

Ennakkoaavistus väritti Joukon ajatuksia ennen viimeistä lentoa. Se oli tarpeeton, turha lento, jonka venäläiset määräsivät suoritettavaksi, sanoivat monet.

Vain matka-arkku palasi kotiin

Suomen Ilmavoimien vii-

meisten sankarivainajien, ylihärmäläisen kersantti Jouko Liinamaan ja Mannerheim-ristin ritarin, kapteeni Paavo Kahlan viimeinen lento päättyi 23.10.1944 Aakenustunturin maastoon Hanhimännikköön Kittilässä. Palaneen kellon viisarit pysähtyivät näyttämään aikaa 07.37.

FK-104 nousi Kemin kentältä kello 06.00, ohjaajana kersantti Jouko Liinamaa ja tähtystäjänä lentueen päällikkö kapteeni Paavo Kahla.

Lento oli Joukon toinen sotalento Kemin kentältä ja kaikkiaan 48. sotalento. Tuona syksyisenä aamuna pilvet olivat hyvin alhaalla. Oli lennettävä vaarallisen alhaalla, koska näkyvyys oli heikko.

Kone nousi lentoon normaalisti. Viimeinen havainto koneesta tehtiin Kaakamovaaaran ilmavalvonta-asemalta sen lentäessä kello 06.22 kohti pohjoista. Kun aikaa oli kulunut jo neljä tuntia, koko lentue huolestui. Jotain oli tapahtunut. Pelättiin pahinta. Ei kuulunut mitään päivien eikä kuukausien.

”Kone ei palannut”, kirjoitti Osmo Jokipii viimeisenä merkintänä Joukon lentopäiväkirjaan.

Joukon matka-arkku, sisältönsä muun muassa lentopäiväkirjat, lähti lopullisesti kohti Ylihärmää ja Liinamaata. Omaiset odottivat. Oliko kadonneet vangittu vai olivatko he pelastuneet? Toivo hiipui ja sammui, mutta epätoivisuus jatkui. Mikä oli heidän kohtalonsa?

Pieni uutinen Kainuun Sanomissa

Jalo, Joukon veli, opiskeli vuonna 1945 Kajaanin Seminaarissa. Hän näki pienen

tekstin Kainuun Sanomissa. Siinä kerrottiin jonkun löytäneen Kittilän Sirkkan kylästä lounaaseen suomalaisen sotilaskoneen jäännökset. Kone oli pahasti palanut. Löytöpaikalla ei ole käyty.

Kone oli ilmeisesti pudonnut sotatoimien aikana. Oliko tämä Joukon ja Kahlan kone? Jalo kirjoitti Kittilän nimismiehelle. Nimismies ilmoitti armeijan retkikunnan käyneen paikalla ja tuoneen sieltä kahden henkilön jäännökset, jotka on kuljetettu Kemiin. Kone oli palanut niin pahoin, ettei siitä löytynyt mitään tunnistettavia osia.

Nämä tiedot Jalo ilmoitti isälleni Matille. Perheen kesken sovittiin, että Matti ja veljesten setä Einari Liinamaa lähtevät Kemiin tutustumaan jäännöksiin, jos niistä selviäisi jotakin. Matti otti jäännöksistä taskukellon, jonka armeijan miehet totesivat kuuluvan ohjaajalle.

Perhe tiesi, että Joukolla oli taskukello. Miehet löysivät palaneen kellon takakannen keskellä olevasta kohoumasta kirjaimet LJ ja jonkun päiväyksen. Kirjainten järjestys ei sopinut Jouko Liinamaan nimeen. Matti kirjoitti veljelleen Jalolle asiantuntijat tiedot.

Jalo muisti keskustelunsa Joukon kanssa kesällä 1940. Jouko oli kertonut Jalolle, että vanhin veli Heimo oli sanonut hänelle:

”Mee poika Vaasahan ja osta itelles kello, minä maksan.” Jouko oli ostanut hyvän taskukellon. Tavan mukaan takakannessa olevaan pieneen tilaan kaiverretaan nimikirjaimet. Kellosepän suositusten mukaan kirjaimet sopivat paremmin muodossa

Fokkerin muistokivi ja -laatta Kittilän Aakenustunturilla. Kuvat Pekka Unkuri.

LJ, eikä nimen mukaan JL. Näin tehtiin ja lisäksi joku tärkeä päivämäärä. Jouko mietti ja päätti, että se on 13.4.1940, joka oli hänen ensimmäisen yksinlentoonsa päivämäärä.

Jalo kirjoitti taas kirjeen Matti-veljelleen ja pyysi tarkistamaan kyseisen päivämäärän. Oliko se sama kuin Joukon ensimmäisen yksinlennon päivämäärä? Näin oli. Joukon kohtalo oli selvinnyt ja omaisten epätoivisuus päättynyt.

Kellon viisarit olivat palaneet kiinni emaliseen kellotauluun osoittaen aikaa 07.37. Aika sopi myös lentoaikatauluun. Kone oli luultavasti palaamassa ja joko Jouko tai kone oli saanut osuman saksalaisten voimakkaasta ilmatorjunnasta. Paikalta noudetun ja pahoin palaneen moottorin pakokaasun kerääjästä moottorisuojan etuosasta löytyi kolme kiväärinliipetä luodinreikä, joten ainakin kone oli saanut osumia. Luodit olivat tulleet noin 90 asteen kulmassa koneen lentosuuntaan nähden, joten oli perusteltua päätellä, että saksalaisen jalkaväen ilmatorjunta oli pudottanut koneen. Muilta osin emme saa vastauksia.

Siunaus kotikirkossa

Uhrien henkilöllisyyden selvittyä voitiin Joukonkin vähäiset jäännökset tuoda Kemistä kotiin ja siunata Ylihärmän sankarihautaan.

Osa hänestä jäi tuhkana Hanhimännikköön vuonna 1990 pystytetyn muistokiven alle, juuri sille paikalle, mihin kone oli iskeytynyt. Joukon siunaustilaisuus oli Ylihärmän kirkossa 24.11.1945. Siunauksen suoritti kirkkoherra K. A. Aukee. Samaan

Kersantti Jouko Liinamaa on saanut ansioitaan I ja II luokan vapaudenmitalit sekä talvisodan muistomitalin.

Pahoin palaneen kellon takakannen nimikirjaimesta ja päiväyksestä selvisi, että kello kuului Jouko Liinamaalle.

Jouko Liinamaa suoritti Kauhavalla asevelvollisuutensa sekä apumekaanikko- ja lentovalokurssit 6.9.1935-18.11.1936. Artikkelin kuvitus on koottu kirjoittajan suvun arkistoista.

aikaan oli myös kapteeni Paavo Kahlan siunaustilaisuus Kokkolassa.

Sankarihautausmaillamme on haudattuna suuri joukko sankareita, jotka antoivat henkensä puolustaessaan isänmaataan ja meidän vapauttamme.

Samoin te kaikki sodissamme olleet veteraanit, invalidit ja lotat, te kaikki olette sankareita. Osa teistä antoi henkensä, osa terveytensä ja osa kokee edelleen sodan kauhut mielellään. Kiitos teille! Toivottavasti me muistamme vielä olla

yhä harvenneiden veteraanien apuna, vaikkapa lumitöissä, piha- tai puutarhatöistä tai vaikkapa vain ulkoilu- tai juttukaverina. Tällä tavalla me noin parinkymmenen eläkeläisen ”talkootiimi” yritämme auttaa vielä kotona asuvia veteraaneja ja heidän leskiään Jyväskylässä.

Näin ainakin vähäiseltä osin yritämme helpottaa heidän asumistaan tutussa ympäristössä.: kirjoittanut:

Tapani Liinamaa

Joukon veljenpoika juttu on julkaistu Komiatilehdessä 28.10.2015

Kone, jolla Jouko Liinamaa lensi, oli Fokker CX-tiedustelukone. Koneessa oli aseistus ja se toimi myös pommittajana.

Suuri värväys rakentui kenttätason toimijoiden taitoon

Suureksi värväykseksi kutsutaan tapahtumaa, jolloin noin parinsadan miehen Saksassa ollutta koulutusjoukkoa ryhdyttiin laajentamaan. Ajanjakson katsotaan kestäneen syyskuusta 1915 toukokuuhun 1916. Alahärmässä järjestettiin suuren värväyksen juhlaseminaari sunnuntaina 18. lokakuuta.

Valtiovalan tervehdyksen juhlaseminaariin tuonut puolustusministeri Jussi Niinistö totesi, että jääkärit eivät olleet yhtenäinen joukko. Joukon moninaisuus oli yksi sen vahvuuksista. Nykyisen Suomen puolustusratkaisu perustuu yleiseen asevelvollisuuteen, joka kokoa erilaisista lähtökohdista tulevan, koko ikäluokan yhteiseen koulutukseen, joka luo yhteishenkeä.

– Yleisellä asevelvollisuudella on tärkeä merkitys maanpuolustustahdon luojana ja ylläpitäjänä. Sillä on kansakunnan kokonaisuutta rakentava ja maanpuolustustahtoa kohottava vaikutus. Maahanmuuttajille varusmiespalvelus on parasta kotouttamista, totesi puolustusministeri Niinistö.

Niinistö lisäsi, että puolustusratkaisuisia on huomioitava myös puolustusvoimien toimintakyvystä eli riittävästä taloudellisista resursseista huolehtiminen sekä historian merkitys.

– Menneitten sukupolvien sankaritarinoilla on merkitys kansakunnan valmiuteen kohdata uusia haasteita ja tehdä oman aikansa sankaritekoja.

Professori Martti Häikiö valotti alustuksessaan Suomen oloja vuonna 1915 ja nosti esiin sen aikaisista tekijöistä seikkoja, jotka vaikuttivat suureen värväykseen. Professori Häikiö nosti esiin www.itseenäisyys 100.fi-sivuston, johon kootaan viikoittain aineisto itsenäisyyteemme liittyen.

Professori Häikiö totesi, että Suomen valtiollinen itsenäisyys saavutettiin 1917, mutta Suomen itsenäisyys on vanhempi. Häikiö laskee sen alkavan Agricolan ajasta.

– Tärkeintä suomalaisuudessa on tuntea oma historiansa. Suomen historia poikkeaa täydellisesti naapurimaidemme ja koko Euroopan maiden historiasta. Jos emme tunne historiaamme, menetämme oman identiteettiämme, sanoi Häikiö.

Jumalanpalveluksen jälkeen laskettiin havuseppeleet vapaussodan muistomerkillä (kuvassa) ja jääkärimuistomerkillä.

Puolustusministeri Jussi Niinistö.

teettimme, sanoi Häikiö.

Professori Häikiö oli kutsunut seminaariin mukaan historioitsija Vesa Määttä. Määttä kertoi juuri valmiiksi saamastaan värväarinäkin toimineesta Karl Lennart Oeschin elämäkerrasta.

Herrojen puuhastelua?

Professori Kari Hokkanen totesi juhlaesitelmässään, että Jääkäri liikkeen Pfadfinder-vaihe ei ollut ”puuhastelua”, vaan mitä vakavin yritys käyttää hyväksi maailmansodan avaamaa mahdollisuutta Suomen irrottamiseksi Venäjältä. Myöskään suuren värväyksen vaihetta ei voi kutsua kansanliikkeeksi ilman suuria varauksia. Suuressa värväyksessä sekä värväytyt että värvärit ottivat isoja riskejä, jotka usein toteutuivat. Maasta ei voinut enää lähteä laillisesti, ja siihen kehoitettiin syyllistyi juridisesti valtiopetokseen.

Kari Hokkanen.

Simo Isotalo.

Martti Häikiö.

Seminaarissa esiintyi Kauhavan – Ylihärmän soittokunta Pentti Kunnarin johdolla.

Kun värväysorganisaatio pian paljastui, Venäjä lisäsi oleellisesti valvontaa.

– Suureen värväykseen suhtauduttiin hyvin eri tavalla maan eri osissa. Ylivoimaisesti johtavaksi jääkärimaakunnaksi nousi Pohjanmaa, erityisesti Etelä-Pohjanmaan pohjoiset, Härmänmaan ja Järviseudun pitäjät. Sen

selittää – paitsi Ruotsin läheisyys – toisaalta perustustaillinen poliittinen perinne niissä, toisaalta rohkeat ja aktiiviset värvärit, totesi Hokkanen.

– Myös Etelä-Pohjanmaalla oli pitäjät, joissa jääkäreistä tuskin tiedettiin eikä liikettä ainakaan kannatettu. Sama koskee vielä suuremmassa määrin koko maata. Vaarallinen ja laiton puuha ei enemmistöä innostanut eikä puheella kansaliikkeestä juuri ollut katetta. Kuten värväri Artturi Leinonen pelkisti, ”pikemmin voisi puhua jääkäri liikkeen vastaisesta kansanliikkeestä, ainakin mielipiteiden muokkauksessa.” Mutta samalla tulee muistaa, että suuren värväyksen onnistuminen vahvisti aivan oleellisesti jääkäri liikkeen pohjaa laajentaessaan sen kansan suomenkielisen enemmistön ”syviin riveihin”.

– Suomi saa paljolti kiittää jääkäreitä itsenäistymisestään. Jääkäri liike saa kiittää onnistumisestaan hyvin paljon suuren värväyksen kenttätason rakentajia, jääkäri värväreitä, joista monet rohkeimmista ja tehokkaimista olivat eteläpohjalaisia, Hokkanen summasi.

Merenkurkun yli hiihtäen

Värvätyt ohjattiin aluksi pohjoisia reittejä Ruotsiin ja myös veneillä Merenkurkun yli Ruotsiin ja sieltä edelleen Saksaan. Kun santarmit saivat vihiä toiminnasta, suljettiin Kemini ja Tornion reitit. Tämän seurauksena avattiin Merenkurkun yli menevät reitit myös muualta Suomesta tuleville värvätyille, joskin myös Tornion pohjoispuolisia reittejä käytettiin edelleen, kertoi filosofian maisteri Simo Isotalo.

Isotalo totesi, että häiriötekijöinä etappiteiden kulkejoille olivat ilmi antajat, joita oli monissa pitäjissä.

Hiihtomatikkaan Merenkurkun yli ei ollut helppo. Erityisen vilkasta toiminta oli kuuden viikon aikana tammi-helmikuussa 1916, jolloin useammassa erässä värvätyjä kuljetettiin noin 140 miehen joukko.

Isotalo nosti alustuksessaan esiin naisten merkityksen toiminnassa, sillä talojen naisväki joutui huolehtimaan värväytyksen ruokkimisesta, eväiden tekemisestä ja vaa-

Marita Mattila

Arvovaltaiset vieraat seuraamassa seminaarin kulkua. Suuri värväys -seminariin osallistui runsaasti yleisöä.

Jääkärien jäljille elokuussa

Suomen Jääkärimuseon Ystävät ry järjestää 13.-17. elokuuta matkan jääkärien jäljille Latviaan, mikäli matkalle on riittävästi lähtijöitä.

Elokuun 15. päivä 2015 tulee kuluneeksi 100 vuotta kortesjärveläisen Ilmari Pakkajärven kuolemasta. Riianlahden taisteluissa kuollut Pakkajärvi on haudattu Galliingin hautausmaalle. Hautausmaalle on haudattu myös ensimmäisenä suomalaisena 13.6.1916 kaatu-

nut lappajärveläinen Alfred Hyytinen sekä 25.6.1916 kaatunut pietarsaarelaisen Max Kronqvistin. Lähellä Galliingin hautausmaata, sijaitsee myös Skrabben sotilashautausmaa, jossa on lappajärveläisen Matti Nykäsen hauta.

Erityisesti matkan maanantaipäivän ohjelma painottuu jääkärien muistamiseen ja haudoilla käynteihin. Matkalla tutustumme myös Jormalan ihanaan merenran-

takaupunkiin. Jormala tunnetaan pitkistä rannastaan, leudosta ilmastostaan ja terveyskylpylöistään. Jormalassa tutustumme myös jääkäreiden taistelupaikkoihin ja muistomerkkeihin.

Kohteisiin tutustumme suomen kielisen oppaan johdolla. Matkan hintaan sisältyvät bussikuljetus koko matkan ajan, majoitus jaetussa kahden hengen huoneessa / hytissä B, suomenkielisen oppaan palvelut, sisäänpää-

symaksut, verot, aamiaisen laivalla menomatalla, hotellin aamiaiset 2 kpl, kaksi lounasta, yhteinen illallinen tulopäivänä ja buffet-päivällinen paluumatalla laivassa.

Matkan hinta on 425 – 510 euroa, lähtijöiden määrästä riippuen. Lisätietoja matkasta ja ilmoittautumisesta saa Lasse Hokkalalta, puh. 0400 414 851, Mauri Jokelalta 0400 503 678 tai Marita Mattilalta 0500 128 449.

Jääkäriinäytelmähanke etenee

Jääkäriinäytelmä tulee ensi-iltaan syksyllä 2017 Kortesjärvellä. Näytelmän kirjoittaa kirjailija Kirsti Manninen.

Suomen Jääkärimuseon ystävät ry sai vuonna 2014 Suomen Kulttuurirahaston Etelä-Pohjanmaan rahastolta apurahan jääkäriinäytelmän suunnittelutyöhön. Aihe liittyy jääkäriperinteen

100-vuotisjuhlaperiodiin.

Kortesjärveltä, joka nykyään on osa Kauhavaa, lähti väkilukuun suhteutettuna eniten miehiä Saksaan koulutautumaan jääkäreiksi. Kauhavan alueella toimi myös useita jääkäriärväreitä ja etappitaloja. Jääkäriinäytelmän tavoitteena ei ole pelkästään historian elävöittäminen tai uudelleen eläminen, vaan jääkärien

perinnön linkittäminen nykypäivän ihmisten arkeen ja aiheen monipuolinen esilletuonti. Jääkärien juhlaperiodiin tulee nivoutumaan lukuisia aiheeseen liittyviä tapahtumia, joihin kaikki ikäluokat, erityisesti lapset ja koululaiset pyritään osallistamaan mukaan.

Näytelmän toteutuksesta vastaa Kortesjärven Ylikylän nuorisoseuran näytelmäryh-

mä ja sen ohjaa ohjaaja ja näyttelijä Eija-Irmeli Lahti.

Jääkäriinäytelmä kertoo kuvitteellisesta pohjalaisesta leskiemännästä, lujatahtoisesta Maria eli Maija Viitaluomasta ja hänen kolmesta jääkäripojastaan ja muista perheenjäsenistään vuosina 1916–1918.

Marita Mattila

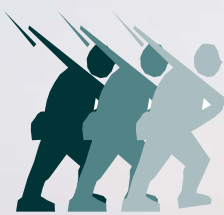
Sinunkin apuasi tarvitaan

Veteraanien henkisen perinnön siirtäminen tuleville sukupolville on meidän kaikkien yhteinen asiaamme. Tätä työtä tukemaan tarvitaan myös sodan koettelemuksista kertovaa esineistöä. Auta meitä kokoamaan Pietarsaaren kaupungin museon veteraanitilaan asuja, aseita, karttoja, kirjallisuutta, kirjoja, valokuvia, kunniamerkkejä, lippuja, standaareja, viirejä, puhdetöitä, sotilaspasseja jne. jotta veteraanitilalle asetetut toiveet toteutuvat. Mukana hankkeessa ovat Sotainvalidit, Rintamamiehet, Sotaveteraanit, Sotilaspojat, Reserviupseerit ja Reserviläiset.

**Museo päivystää
joka keskiviikko klo 14–17**

**Pietarsaaren
kaupunginmuseo,
Isokatu 4, puhelin 06–785 1111**

Suomen Jääkärimuseo Finlands Jägar museum KORTESJÄRVI

- Museossa kerrotaan jääkäriliikkeen syntyvaiheista, toiminnasta ja sen merkityksestä maamme itsenäisyydelle.
- Jääkärien tarina kertoo lähes 2000 nuorukaisesta, jotka lähtivät Saksaan oppimaan sotataitoja tavoitteenaan itsenäinen isänmaa.
- Perusnäyttelyn lisäksi museossa on viimeisen jääkäriin, kenraali Väinö Valveen huone sekä vaihtuvia erikoisnäyttelyitä.
- Museossa on huomattava kokoelma jääkärien sukulaisten lahjoittamaa materiaalia.
- Museokaupassa kiinnostavaa ostettavaa.

Avoinna	ti klo 14-18 ja sopimuksen mukaan 15.6. - 15.8. ti-su klo 11-17
Pääsymaksu	ja sopimuksen mukaan 2,50 €/1,50 € (sis. sisäänpääsyn ja opastuksen) Museokauppa

Tilauksesta rooliopastus, jolla "Jääkäri Autio" kertoo värväytymisestä jääkäriksi, koulutuksesta Saksanmaalla ja saapumisesta Suomeen 1918. Rooliopastuksen hinta 30 €/ryhmä + normaali sisäänpääsymaksu.

Kirja:
Niittokone-
asiamiehistä
jääkäreiksi.
Esitelmää
jääkäri-
seminareista
1998-2007.

Kirjan hinta
15 euroa.

Osoite Jääkärintie 80
62420 KORTESJÄRVI
Puhelin (06) 2412 9841, 040 148 4420,
040 764 7755
suomen.jaakarimuseo@kauhava.fi

Haapajärven sotiemme veteraanien perinnehuone SUOJALUKKO

Osoite:

Kauppakatu 19, 85800 Haapajärvi
Sisäänkäynti kunnan
kulttuuritalon pihan puolelta.

Avoinna sopimuksesta,

p. 044 4456 202 tai 0400 965 195

VASA KRIGSVETERANMUSEUM VAASAN SOTAVETERANIMUSEO

Specialutställning / Erikoisnäyttely
Finlands flygvapen och
luftvärn 1918–1945
Suomen ilmavoimat ja
ilmatorjunta 1918–1945

Kyrkoesplanaden 22
Källarvåningen
Kirkkopuistikko 22
Kellarikerros

Avoinna kesällä 2015:

Öppet/avoinna 1.6.–15.8.2015:
Ti-Pe 10:00–12:00 ja 13:00–16:00
Lö/la 10:00–16:00

23.8.2015 >
Sö/su 14:00–16:00

Grupper / ryhmät:
- enligt överenskommelse,
- sopimuksen mukaan.
tel. / puh. (06) 3129 894.

Muistathan, että Pohjanmaan Maanpuolustaja
löytyy myös verkosta: www.kpmaanpuolustajat.fi

Yliluutnantti Rodney Strandvall Pietarsaaresta Vaasan Reserviupseeripiirin – Vasa Reservofficersdistrikt ry:n johtoon

Vaasan Reserviupseeripiiri – Vasa Reservofficersdistrikt ry:n sääntömääräinen syyskokous pidettiin Vaasan Kiltalon viihtyisissä tiloissa 16.11.2015.

Kokouksen virallisten asioiden, vuoden 2016 toimintasuunnitelman ja sitä tukeva talousarvion käsittely sujui kokouksen puheenjohtajana toimineen majuri Martti Ehrnroothin johtamana yksimielisesti ja nopeahkosti. Piiriin uudeksi puheenjohtajaksi valittiin yliluutnantti Rodney Strandvall Pietarsaaren Reserviupseerikerhosta.

Varapuheenjohtajina tulevat toimimaan kapteeni Raimo Latvala (Vaasan Reserviupseerikerho) ja majuri Per-Elof Boström (Kristinanseudun Reserviupseerikerho).

Puheenjohtajaksi valittiin myös piirin edustajaksi Reserviupseeriliiton liittohallitukseen, jonka valinnan RUL:n liitovaltuusto vahvisti kokouksessaan 28.11.2015.

Piiriin kuuluvien kerhojen edustajina hallitukseen kuuluvat luutnantti Juha Alahö ja yliluutnantti Martti Korkiavuori sekä varajäsen luutnantti Kaj Sandström (VRUK/Vaasa), ylil. Peter Norrgård ja varajäsen ltn Björn Eriksson (VROK/Vaasa), ylil. Matti Ranta ja varajäsen alil. Kari Rönnqvist (PrsRUK/Pietarsaari), ylil. Juhani Forsström (KrsRUK/Kristinankaupunki) ja varajäsen ylil. Jukka Heikkilä (KasRUK/Kaskinen) ja ylil. Vesa Seppälä ja varajäsen ylil. Matti Hannuksela (Kas-

Johtajuus ja vetovastuu vaihtuu. Puheenjohtajana toiminut Peter Norrgård luovuttaa puheenjohtajan nuijan uudelle puheenjohtajalle Rodney Strandvallille.

RUK/Kaskinen).

Piirisihteerinä jatkaa majuri Hannu Sulkakoski (Prs-

RUK) ja talousupseerina ltn Kaj Sandström (VRUK). Liikuntaupseerin tehtävistä

vastaa ylil. Martti Korkiavuori ja ampumaupseerin tehtävistä kapt. Pauli Gla-

der. Tiedotusupseerina toimii Pohjanmaan Maanpuolustaja -lehden päätoimittaja, kapteeni Heikki Pääjärvi (PrsRUK).

Piiriin kaikki reserviupseerikerhot olivat edustettuna syyskokouksessa.

Illan esitelmän piti uudeksi puheenjohtajaksi valittu Rodney Strandvall, kertoo Nylands Brigadin (Uudenmaan prikaati) nykyaikaisesta ja monipuolisesta koulutuksesta, aina kansainvälisiä tehtäviä myöten. Mielenkiintoinen esitelmä herätti vilkkaan keskustelun lukuisine kysymyksineen, sillä palveleehan kyseisessä joukko-osastossa huomattava määrä alueemme ruotsinkielisistä nuorista miehistä ja jossain määrin myös naisia.

-rl-

Toiminnallinen pistooliammunta

Kurssitarjontaan lisätään toiminnallisten ammunतालajien (IDPA, practical, SRA) harrastajille oma kurssikonaisuus. Ensimmäiseen kurssiviikonloppuun räätälöidään kaikille lajeille yhteisiin perustekniikoihin, liikkumiseen ja kisa-aseman (stage) analyysiin liittyvä perusopetus.

Jatkokurssin anti on peruskurssille osallistuneiden lisäksi suunnattu myös aktiivikilpailijoille, jolloin perehdytään erilaisiin erikoisharjoitteisiin ja syvennetään kilpailutaktiikkaa sekä luodaan yksilöllinen harjoitte-

luohjelma.

Perinteinen IDPA-amunnan perehdytyskurssi on edelleen kevään kalenterissa sekä uutena kytetään myös tuomarikoulutus käynnistämään lajissa rekisteröityneille ampujille. Tämä mahdollistui, kun IDPA:n päämaja antoi allekirjoittaneelle tuomarikouluttajaoikeudet (Safety Officer Instructor).

Uudella kurssikonaisuudella kytetään huomioon myös urheilullisen toiminta-amunnan harrastajien tarpeet.

Teksti ja kuva:
Hannu Maunula

Kurikkalasta vuoden kouluttaja ja Artismaasta vuoden toimija

Kannuslainen vänrikki (res) Tomi Kurikkala on nimetty Keski-Pohjanmaan koulutus- ja tukiyksikön vuoden 2015 kouluttajaksi. 36-vuotias Kurikkala on usean vuoden ajan toiminut kouluttajana puolustusvoimien tilaamissa ja kurssinjohtajana sotilaallisia valmiuksia palvelevissa koulutustapahtumissa.

Näiden tehtävien lisäksi Kurikkala on toiminut aktiivisesti Kannuksen paikallispäällikkönä ja koulutus- ja tukiyksikön Lestijokilaakson osaston johtajana. Kurikkala on kehittänyt myös omaa osaamistaan suorittamalla reserviläisenä aliupseeri- ja reserviupseerikoulutuksen. Kaikissa tehtävissään Kurikkala on ollut aktiivinen, oma-aloitteinen ja vastuuntuntoinen.

Kiuruvedeltä kotoisin oleva alikersantti (res) Rainer Artismaa on nimetty Keski-Pohjanmaan koulutus- ja tukiyksikön vuoden 2015 toimijaksi. 52-vuotias Artismaa on usean vuoden ajan toiminut PAUHA- ja VUORI-harjoitusten perustamistehtävissä. Artismaa on aktiivisesti kehittänyt kurssilaisten varustamiseen ja kurssikohtaisen materiaalin jakamiseen liittyviä järjestelyjä. Samalla hän on esimerkiksi huolehtinut myös materiaalin palautuk-

Tomi Kurikkala.

seen ja huoltoon liittyvistä järjestelyiden toteutuksesta sekä kehittämisestä. Artismaan vastuuntuntoinen ja sääntölinen toiminta on mahdollistanut harjoituksen johtajille ja kurssinjohtajille hyvän toimintaympäristön itse koulutuksen toteuttamiseen. Harjoitusten tukitehtävien lisäksi Artismaa on osallistunut aktiivisesti myös Haapajärjellä järjestettyjen ase- ja ampumakoulutustapahtumien kurssinjohtajana ja kouluttajatehtäviin.

Rainer Artismaa.

Alueellinen maanpuolustuskurssi 2015

Alueellinen maanpuolustuskurssi LSSAVI 16/2015 järjestettiin Kokkolan kaupungintalolla 18.–22.5.2015.

Järjestelyistä vastasi Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintovirasto yhdessä Porin prikaatin esikunnan kanssa.

Kurssin johtajana toimi Vaasan aluetoimiston päällikkö komentaja Jukka Ranta sekä Aluehallintoviraston edustaja pelastusylitarkastaja Taneli Rasmus.

Viikoksi Kokkolan kaupungintalolle kokoontui reilut 50 henkilöä saamaan oppia toiminnasta kriisitilanteissa ja harjoittelemaan alueellisesta yhteistoimintaa. Koulutukseen oli valittu henkilöitä kuntien johtavista virka- ja luottamushenkilöistä sekä alue- ja paikallishallinnon johtohenkilöitä sekä alueen tärkeimpien yritysten sekä alueella toimivien järjestöjen ja yhteisöjen avainhenkilöitä sekä sotilaita.

Osallistujista löytyi siksi kirjaja joukko eri ammattinolojen edustajista kuten pappeja, upseereja, lääkäreitä, pankinjohtajia, kuntaapuolen edustajia, elinkeinoelämän ammattilaisia ja esimiestäho-palo- ja pelastustoimesta ja poliisista.

Kurssin avaus tapahtui juhlavissa merkeissä kun Lennoston sotilassoittokunta Tikkakoskelta ka-jautti ilmoille Porilaisten marssin. Avauspuheen piti Aluehallintoviraston ylijoh-taja Jorma Pitkämäki sekä Puolustusvoimien terveiset lausui Porin Prikaatin apu-laiskomentaja eversti Petri Kosonen.

Ensimmäisen päivän päätteeksi Porin Prikaati se-

kä Aluehallintovirasto jär-jestivät vastaanoton missä kurssin osallistujat pääsivät hyvin tutustumaan muihin kurssilaisiin ja sitä kautta verkostoitumaan mikä onkin maanpuolustuskurssin yksi tärkeimmistä tavoitteista.

Päivän aikana käsiteltiin mm. Suomen huoltovar-muutta ja ansiokkaan esityk-sen piti Huoltovarmuuskuk-suksen osastojohtaja Jyrki Hakola

Toisen kurssipäivän iltapäivä oli varattu Kokkolan suurteollisuuteen tutustu-miseen kiertoaajelun muo-dossa ja päätteksi saimme kuulla KIP-servicen Oy:n mielenkiintoisen luennon alueella toimivien yritysten varautumisesta poikkeusti-lanteissa. Täytyy todeta että harva Keski-pohjalainen tai kauempaa kurssille tullut tie-si kuinka laajaa ja monimu-toista toimintaa kyseisellä suljetulla alueella on.

Keskiviikkona kurssilaiset pääsivät jo luentojen jälkeen ryhmätöiden makuun kun eri ryhmissä mietittiin ratkaisuja eri arjen ongelmiin kuten sähkökatkoksiin, logistiikkaongelmiin ja yleisen jär-jestyksen ja turvallisuuden uhkakuviin.

Kurssin Oltermannin ja Oltermannin valintojen jäl-keen käynnistyi kurssijuhlan suunnittelu ja juhla pidettiin viereisessä Sokos Hotelli Kaarlessa torstai-iltana. Tä-hän kurssilaiset olivat val-mistaneet ohjelmanumeroi-ta kurssin johdon antamien tehtävien mukaisesti ja ruo-ja meni mukavasti hyvän iloan ja ohjelman merkeissä.

Kiitokset Oltermanni Kari Autiolle ja Oltermanni Maria

Keltti-Heikkilälle hyvistä järjestelyistä.

Perjantaina kurssilla vie-raili VTT, kenraalimajuri evp. Pertti Salminen joka piti kiinnostavan esitelmän Euroopan tämänhetkisestä sotilaallisesta turvallisuustilanteesta sekä informaatio-sodankäynnistä. Kurs-silaiset tuskin aavistivat minkälainen pakolaisvirta tulisi olemaan Euroopassa ja pohjoismaissa muutamaa kuukautta myöhemmin. Tä-mä osoittaa kuinka nopeasti tilanteet voivat muuttua nyky-yhteiskunnassa missä sosiaalinen media välittää reaaliaikaista tilannekuvaa taukoamatta!

Regionala försvarskursen 2015

Den regionala försvarskursen LSSAVI 16/2015 ordna-des i Karleby i stadshuset lokaliteter 18.–22.5.2015.

För de praktiska arrangemangen svarade Västra Finlands regionalförvaltningverk I samråd med staben för Björneborgs brigad. Som kursledare fungerade kommandör Jukka Ranta från Vasa regionalbyrå och Regionalförvaltningverkets räddningsöverinspektör Taneli Rasmus.

Dryga 50 personer sam-lades för en vecka på stadshuset i Karleby för att lära sig om verksamhet under krissituationer och för att öva regional samverksamhet. Till kursen hade valts personer såsom kommunernas ledande tjänstemän och förtroendevalda samt regions och områdets förvaltningars nyckelpersoner och representanter för områdets

företag, regionens sammanslutningar och soldater.

Bland deltagarna fanns således en brokig skara som representerades utav präster, officerare, läkare, representanter för kommuner, företag, samt polis – och räddningsväsendet.

Kursöppningen skedde i högtidliga tecken medan Flygvapnets musikkår stämde upp med Björneborgarnas marsch. Öppningstalet hölls utav Regionförvaltningsverkets överdirektör Jorma Pitkämäki och Försvarsmaktens hälsning framfördes av överste Petri Kosonen ifrån Björneborgs Brigad.

Efter den första kursdagen ordnades en mottagning utav Regionförvaltningsverket och Björneborgs Brigad där kursdeltagarna kunde bekanta sig med varandra och bilda nätverk vilket är ett av det viktigaste under försvarskursen. Under kursdagen behandlades Finlands för-

sörjningsberedskap och en bra föreläsning hölls utav försörjningsberedskapscentralens avdelningschef Jyrki Hakola.

Andra kursdagens eftermiddag var reserverad för en exkursion till Karleby storindustriområde i Xpila. Efter en rundtur på området fick vi ta del av en intressant föreläsning gällande företagens beredskap för krissituationer och olyckor. Få av oss kursdeltagare kunde tänka sig hur mycket och varierande verksamhet det finns på detta slutna område.

Under onsdagen kunde deltagarna i olika grupper beten fundera på lösningar till olika vardagliga problem såsom elavbrott, logistikproblem samt hot mot den allmänna ordningen och säkerheten.

Efter valet av kursens Oltermanni och Oltermanni påbörjades planeringen av kursfesten vilken hölls på

torsdag kväll på närbelägna Sokos Hotel Kaarle. Till denna kursfest hade kursdeltagarna planerat olika programnummer på direktiv av kursledningen och kvällen avnjöts med god mat och bra program.

Ett tack till Oltermanni Kari Autio och Oltermanni Maria Keltti-Heikkilä för planeringen.

Under fredagen besökte kursen av pensionerade generalmajoren Pertti Salminen som höll en intressant föreläsning om Europas militära säkerhetssituation och informationskrigföring. Kursdeltagarna kunde knappast vid detta tillfälle ana att efter några månader skulle vi ha en enorm flyktström runt om i Europa. Detta visar hur snabbt situationen kan ändras i vårt nutida samhälle där den sociala median oavbrutet förmedlar en situationsbild i realtid.

Anders Åfors

Kurssin järjestelytiimin kiittäminen.

Näkymä Obuhovin suojarakenteen katolta kohti horisontissa näkyvää Bengtskärin majakkaa.

Örön saari, satavuotisesta puolustuslinnakkeesta matkailukohteeksi

Meri ja luonnollinen yhteys mereen ovat tärkeitä kaikille valtioille. Ne ovat sitä nykyään, mutta olivat erityisesti silloin, kun lentoliikennettä ei ollut ja maaliikenne ja -kuljetukset olivat nykymitapuun mukaan alkeelliset. Ulkomaankauppa tapahtui pääosin meritse. Toisaalta meritiet muodostivat valti-

oilte turvallisuusriskin, sillä viholliset voivat hyödyntää suoraa pääsyä meriteitse kohteeseensa.

Keisarillinen Venäjä koki tämän uhkan realisoitumisen 1800-luvun puolessa välissä, kun Englanti ja Ranska pyrkivät Krimin sodan nimellä tunnetussa konfliktissa rajoittamaan Venäjän pääsyä

kansainvälisille vesille sekä Mustanmeren että Itämeren alueella. Lähtösäyksenä operaatiolle oli Venäjän kasvanut vaikutusvalta Mustanmeren alueella. Itämeren alueella sotatoimet kohdistuivat lähinnä Venäjään kuuluvaan autonomiseen Suomen Suuriruhtinaskuntaan, esimerkiksi pääkau-

punki Pietari ei lopulta ollut varsinaisesti uhattuna.

Venäjä ryhtyi 1900-luvun alussa rakentamaan Suomen ja Viron rannikoille Pietari Suuren Merilinnoitusta, jonka tehtävän oli suojata Pietaria vihollisten hyökkäykseltä. Yhdeksi osaksi tätä linnoitusta tuli Kemiönsaaren eteläpuolella Hangos-

ta länteen sijaitseva Örön saari, jonka Venäjä linnoitti 1915–1917. Linnakkeen päävarustuksen muodostivat 12 tuuman kasarmialue järeine 12" (305 mm) Obuhov -tykkipattereineen ja 6 tuuman kasarmialue 6" (152 mm) Canet-tykkipattereineen. Saaren länsirantaan sijoitettiin vielä kolme 120 mm Canet-tykkiä ja yksi 75 mm Zenit-ilmatorjuntatykki. Saaren päätiet päällystettiin mukulakivin.

Itsenäisen Suomen Puolustusvoimat jatkoi venäläisiltä osin kesken jäänyttä linnoitus- ja rakennustyötä. Esimerkiksi kasarmirakennukset eivät vastanneet suomalaista rakennusstandardia. Myös linnoittautumista täydennettiin betonoimalla tykkien avoasemat umpinaisiksi ja sijoittamalla lähipuolustusasemia eri puolilla saarta. Saaren pohjoiskärkeen sijoitettiin vielä 1980-luvulla kolme 23 mm ilmatorjuntatykkiä. Öro toimi Puolustusvoimien rannikkolinnakkeena vuoden 2014 loppuun asti.

Monet varusmiesikäluokat ovat saaneet Örössä sotilaskoulutuksensa, mm. nykyinen Puolustusvoimien ylipäällikkö presidentti Sauli Niinistö. Saari ei ollut

Lännenkylmänkukka (Backsippin) on Suomessa erittäin harvinainen ja tiedossa on vain Örön saarella todetut muutamat yksilöt. Kuvalähde: www.luontoportti.com

ainakaan alkuaikoina koulutuspaikkana varusmiesten suosiossa silloisten hankalien kulkuyhteyksien ja saaren syrjäisyyden takia. Yhtenä muistutuksena tästä ovat mukulakivin päällystetyt saaren päätiet, jotka on nimetty Pitkäksi ja Lyhyeksi ikäväksi.

Sadan vuoden maanpuolustushistorian omaavan Örön saaren merkitys soti-

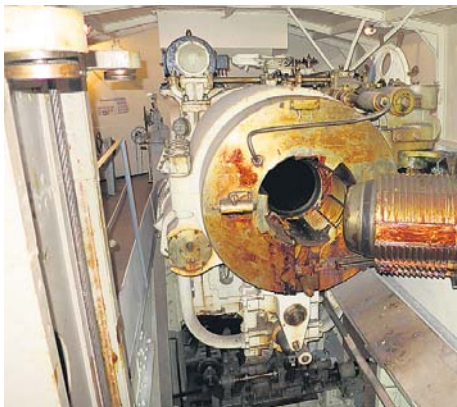
Örön linnakesaaren 12-tuumaisen tykin kasarmi. Voipi olla tuttu joillekin lehtemme lukijoista.

lailliselle puolustuksellemme on ollut toimia ennen kaikkea varusmiesten koulutus varuskuntana. Varsinaisiin puolustuksellisiin sotatoimiin osallistuttiin esimerkiksi 26.7.1941, kun neuvostoliittolaiset joukot yrittivät vallata 13 km päässä sijaitsevan Bengtskärin majakan. Järeillä Obuhov-tykeillä kohti majakkaa ammutut laukaukset vaikuttivat osaltaan siihen, että valtaus ei onnistunut. Saaren alun perin neljästä Obuhov-tykistä kaksi oli siirretty ennen sotia 1930-luvulla Viipurinlahdelle Ristinien linnakkeeseen. Täällä ne osallistuivat Talvisodan taisteluihin.

Toisen tykin putki halkesi heti ensimmäisissä laukauksissa ja vaihtoputken puuttuessa siitä tuli käyttökelvoton. Toinen tykki sen sijaan toimi menestyksekkäästi. Sillä ammuttiin kaikkiaan 308 laukausta, joista 298 Talvisodassa.

Tykkiasema tuhouttiin myöhemmin, sillä se oli jäämässä luovutettavalle alueelle. Obuhov-tykin koosta kertovat seuraavat mitat: tykin kokonaispaino 150 tn, lukko 2 tn, putken pituus 16 m ja paino 50 tn, ammuksen paino 450–500 kg, tykin kantama 45 km.

Örön linnakesaari on avattu yleisölle 2015 osana Metsähallituksen hallinnoimaa Saaristomeren kansallispuistoa. Saaren heti ensimmäisenä matkailusonkinaan saavuttama valtava suosio perustuu usealle eri tekijälle. Aivan ilmeisesti saaren sotahistorialliset linnakeominaisuudet toimivat päämotiivina saarella vierailulle. Järeet tykit, satavuotiaat kasarmi-alueet ja monet linnoitetut puolustusasemat kertovat rannikkopuolustuksemme historiasta. Örö on harvinaisena – jopa uniikkeina – kasveineen ja eläimienä myös hieno luontokohde. Vierailu linnakesaarella osoitti sen

Obuhovin putken alkupää, sulkulaitteisto lukko avattuna.

Pikku-Fiatin painoinen Obuhovin ammus siirtovau-
nussa.

Mielenkiintoiseen linnakesaareen voi tutustua mm.
pyöräilemälle ja käyttää vaikkapa entisen Vaasan
Sotilaspiirin käyttöön rekisteröityjä pyöriä.

olevan jo ensimmäisenä matkailuvuotenaan valmis vastaanottamaan kävijänsä. Kesäkaudella saarelle on päivittäinen reittiliikenneyhteys, majoitus- ja ruokailujärjestelyt toimivat ja saareen voi vapaasti tutustua joko omatoimisesti tai oppaan ohjauksella. Sotilas-
kauden ajoilta periytyvä tieverkosto kattaa koko saaren, tätä täydentävät uudet luontopolut. Omalla veneellä tulijat voivat kiinnittyä uuteen vierassatamaan, satamassa kävi kesän aikana 4000 venekuntaa. Koska pääosa kävijöistä tulee reittialuksilla, on helppo päätellä, että kokonaiskävijämäärä nousee v. 2015 useisiin kymmeniin tuhansiin.

Örön kasvistoon kuuluu useita harvinaisuuksia, jotka ovat tyypillisiä vain Saaristomeren saarille, mm. merikaali, suola-arho ja kangasajuruoho. Varsinainen hitti on keväällä kukkiva upea lännenkylmänkukka, jota Suomessa esiintyy vain Örössä, täälläkin vain muutamina yksilöinä. Myös eläimistö on runsas, Örö on mm. merkittävä perhostutkimuksen keskus. Muuttolinnut käyttävät saarta levähdyspaikkanaan.

Örö on mitä oivallisin kesäretkien kohde monipuolisen tarjontansa johdosta. Matkaan voi huoletta lähteä koko perhe, sillä sotilaskohteista vähemmän kiinnostuneillekin on pelkästään ainutlaatuisessa luonnossa yllin kyllin katsottavaa ja koettavaa. Tarjolla on myös monipuolisia majoitusvaihtoehtoja, joita hyödyntämällä saareen voi tutustua perusteellisemminkin. Entisen rannikkopatteristokaupunki Vaasan asukas voi kokea nostalgisia hetkiä tutustuessaan saareen Vaasan Sotilaspiiristä peräisin olevan polkupyörän satulassa.

Ilkka Virtanen

Pohjanmaan
Maanpuolustuskilta

Keski-Pohjanmaan
maakuntakeskus

KOKKOLAN KAUPUNKI

Kokkola on hiljalleen merestä noussut satamakaupunki. Kokkolan perustamisesta on kohta kulunut 400 vuotta. Kustaa II Aadolf perusti Kokkolan v. 1620. Väkiluku on nyt n. 36 000. Kokkola on kaksikielinen kaupunki, ruotsinkielisiä on n. 18%.

Kokkolan kaupunki
PL 43, 67101 Kokkola
Puh. (06) 828 9111
Faksi (06) 828 9389
www.kokkola.fi

KTR
KALAJOEN
TEOLLISUUSRAKENNE

**Kalajoen
apteekki**

Kalajoentie 30, puh. 010 321 446

ferral components

**LKV[A]
Kalajoen Kiinteistöhoito Oy**

Kalajoentie 32, 85100 KALAJOKI
Puh. (08) 462 090 ja 462 769
email: aila.siirila@kkh.inet.fi

Tilausliikennettä yli 60 vuoden kokemuksella.

**Jukka
Antti Siipola Oy**

Rahvontie 3, 85100 Kalajoki
Puh. (08) 460 970, Fax (08) 460 797

**Kalajoen
Teräs Oy**

Yrityskalliontie 7, KALAJOKI Puh. (08) 4640 100
www.kalajoenteras.fi

Obuhov-tykin 100 vuotta vanha ja käyttämätön vaihtoputki, joka painaa noin 50 t.

Kriisiviestintä

Työpajatyypinen kriisiviestintä kurssi veti lehterit täyteen viestintään ammattilaisia Vaasassa. Kohderyhmänä oli julkishallinnon ja yhteisöjen kriisiviestinnästä vastuussa olevat toimihenkilöt sekä MPK:n varautumisen ja turvallisuuden kouluttajat.

Tilaisuuden koulutuskäsitteiden päävastuu oli viestintäkonsultti Elli Flénillä, joka hyödynsi tapahtumassa kokemuksiaan myös sotilas- ja siviilikriisinhallintaoperaatioiden kriisiviestinnästä.

Monipuolisen sisältöön kuului Pohjanmaan pelastuslaitoksen pelastuspääl-

likkö Krister Fogelbergin, Pohjanmaan poliisilaitoksen viestintäpäällikön ylikonstaapeli Mikael Appellin ja Vaasan hätäkeskuksen apulaispäällikön Kai Paldaniuksen luennot.

Luennoitsijoiden esitysten jälkeen eri osallistujatahoista kootut työryhmät joutuivat haastaviin tilannekuvausten mukaisiin ”tiedotusvälineiden edustajien ristituleen”. Kurssi antoi monia lisäväittä viestinnän monitahoiseen kenttään.

Teksti ja kuva:
Hannu Maunula

Sotaorvot valtakunnallisilla Hengellisillä ja kulttuuripäivillä Oulussa 5.–6.9.2015

JUHLAPUHE

FT, emeritusmaaherra
Eino Siuruainen

Kansamme syvästi koetteli 1939-1945 sotien päättymisestä on kulunut 70 vuotta. Ihmiselämällä mitattuna se on sukupolven mittainen aika, mutta kansamme historiassa tapahtumat kuuluvat suorastaan eiliseen. Keskuudessamme elää edelleen yli 20 000 tammenlehtä kantajaa ja merkittävä joukko kotirintaman vastuun kestäneitä. He työskentelevät edelleen sodan taakkaa ja viiden sotavuoden raskaita kokemuksia.

Kaatuneitten omaisilla, meillä sotaorvoilla ja muilla sodan kokeneilla lapsiryhmillä sodan arvet eivät ole umpeutuneet. Usein pohdimme, miten elämä olisi kulkenut, jos isä, äiti tai muu läheinen olisi saanut elää normaalin elämän. Sodan menetykset koskettivat kaikkia suomalaisia: 92 000 kaatunutta, lähes neljännesmiljoona eri tavoin vammautunutta, 30 000 sotalleskeä ja 50 000 sotaorpoa. Sodan traumojen käsittely on vaiettujen vuosien jälkeen nyt avautunut. Veteraanien ohella tarkastellaan kotirintaman selviytymistä ja sota-aajan lasten kohtaloita. Maailman rauhan aika ja meillekin ulottuvat pakolaisvirrat sekä talouksien kriisistyminen palaavat mieleen myös oman kansamme kokemukset.

Sotavuodet 1939-1945 ja niiden jälkeinen selviytymisen aika muuttivat koko yhteiskunnan kehityskulun. Suomessa on tuskin yhtään tutkimusta tai arviota siitä, mitä Suomi olisi nyt, jos olisimme säästyneet viime sodalta. Vertailumaata tuskin löytyisikään, sillä maan itsenäistyttyä Suomi valitsi oman kehityksensä luoda maasta demokraattinen, tuloeroja tasoitava ja väestön elinoloja kehittävä yhteiskunta. Köyhä maa turvautui torpparien vapautuslain ja 1936 asutuslain nojalla jakamaan asukkaalleen ainoaa omaisuuttaan maata ja metsää.

Kansalaissodan vastakainasettelua lievensivät oman asuinpaikan, kodin ja omalla työllä toimeentulon saanti. Talvisodan puhjetessa omavaraisuusaste oli tyydyttävä ja kansalaisilla oli puolustettavaa. Talvisodan jälkeen kolmessa kuukaudessa säädetyn pika-asutuslain nojalla perustettiin noin 8 000

uudistilaa Karjalan evakkoille. Moskovan välirauhan 19.9.1944 vaatimukset edellyttivät sotakorvausten maksun ohella asuttamaan tilantoja väestöä. Pikaisesti säädetyn 1945 maanhankintalain nojalla perustettiin Suomeen noin 120 000 uudistilaa turvaamaan kodin, elintarviketuotannon ja työvoiman erityisesti jälleenrakennus-, metsä- ja uittotoissa. Parhaimmillaan sovotoilla oli 113 000 hevosta ja 283 000 työmiestä.

Moskovan rauhan 19.9.1944 vaatimusten kohtana oli 300 milj. kultadollarin (1938) maksu Neuvostoliitolle lähinnä kuljetusvälineinä, metalliteollisuuden tuotteina, valmistaloina, johtimina ja puuteollisuustuotteina vuoteen 1952 mennessä. Yhteensä 199 positiivon luokitellut tuotteet vaativat yliverstaista osaamista, raaka-aineita, pääomia, kuljetusvälineistöä ja työvoimaa. Valvontakomission vaatimukset pakottivat Suomen teollistumaan. Maahan oli perustettava neljän lisäksi 12 uutta laivatelakkaa ja monipuolinen metalliteollisuus. Vaativin suunnitteluvastuu oli Tampereen lentokonehtaalalla sekä tuotannon päävastuu Wärtsilä Oy:llä sekä Valtion Metallitehtaalalla (Valmet).

Vaikka neljännes teollisuudesta jäi luovutetuille alueelle, kansallisvarallisuudesta menetettiin 14 % , satotaset putosivat jyrkästi ja maahan syntyivät suuret ikäluokat, yli 100 000 lasta vuodessa / neljä vuotta, Suomi maksoi 513-535 kultadollariin kohonneet velvoitteet aikataulussaan. Sota vahvisti pientilavaltasta agraari-Suomea 1960-luvulle saakka. Samalla kasvoivat suuret metsä- ja metalliteollisuuden yksiköt sekä vaurauden kasvaessa palvelu- ja kou-

lutusrakenteet. Koneistumisen, teknologiakehityksen ja koulutustason myötä rakennettiin 1960-70-lukujen suuren murrokseen.

Murroksesta huolimatta Suomi nousi työllä ja osaamisella hyvinvoinnin kärkimaiden joukkoon. Vasta vuosituhannen vaihteen tienoilla globalisaatio, Neuvostoliiton vaihtokaupan romahtaminen, teknologiateollisuuden hiipuminen sekä talouksien taantumat johtivat maan uuteen tilanteeseen. Yritykset ja työpaikat hakeutuivat lähelle markkinoita ja halvempien työehtojen ääreen.

Teknologiaosaamisen huipeutuma ei jäänyt pysyväksi ja lähes kaikilla aloilla alkoi rakennemuutokset. Suomesa etsitään nyt ratkaisuja velkaantumisen ja työttömyyden kääntämiseksi uuteen, kestävään talous-, sosiaali- ja kulttuurikehitykseen. Maahan on löydettävä uudet rakenteet, uutta tuotantoa ja kestävä talouskehitys.

Tasavallan kaikilla tasoilla vastuunkantajien ja päätäjien on hyvin terveellistä perehtyä Suomen historiaan ja kansainvälisen aseman muutoksiin. Puhuttelevaa on havaita, että nykyinen rakennekriisi on kolmas itsenäisyyden aikana. Venäjän autonomian lopun ja kansalaissodan tienoilla Suomesta lähti noin 400 000 ihmistä etsimään tulevaisuutta Amerikkaan. Sotavuodet keskeyttivät kansakunnan rakentamisen ja toivat pakolliset suunnat yhteiskunnan selviytymiseen. Uusi rakennemuutos pani noin 400 000 ihmistä lähtemään Ruotsin työmarkkinoille.

Nyt olemme jälleen tilanteessa, jossa yhä korkeammin koulutettu työvoima etsii melkein samalla 400 000 ihmisen volyymilla jälleen omaa tulevaisuuttaan. Suur-

ta muuttoaaltoa ulos maasta ei ole näköpiirissä. Pikeminkin viime ajat osoittavat, että tulomuutto maahan kiihtyy ennakoitua nopeammin. Samaan aikaan säästöt ja leikkaukset kohdentuvat lähes kaikkiin toimialoihin. Pitkässä jatkumossa historia toistaa kehitystään, joskin muuttuvissa oloissa ja erisyyksistä. Kansainvälisen kontekstin muutos luo tilanteeseen kasvavia paineita.

Ratkaisujen löytäminen edellyttää kansallista viisautta, uusia rakenteita sekä jokaisen kansalaisen omaa vastuuta oman ja yhteisen tulevaisuuden luomiseksi. Raskaiden sotavuosien ja Moskovan rauhan jälkeen Suomi eli köyhyydessä ja poliittisessa epävakaudessa. Perehtyminen mainitun aikakauden tinkiämyyteen ja tahtoon selviytyä kohti parempaa huomista voisi antaa viisautta ja kykyä asettaa yhteinen etu oman tai taustaryhmän vaatimusten edelle. Ratkaisut on joka tapauksessa löydettävä.

Sotiemme 1939-1945 veteraanijärjestöjen perustamassa Tammenlehvän Perineliössä valmistaudumme nyt perinnettulevaisuuteen. Veteraanijärjestöjen kanssa olemme yksimielisesti määrittäneet tuon aikakauden tinkiämyyden arvot, joilla taistelu- ja kotirintamalla selviydettiin ja luotiin perusta maan jälleenrakentamiselle hyvinvointiyhteiskunnaksi. Harmaantuva ja poistuva ikäluokka on jättänyt meille arvoperinnön, jonka pohjalta uusissa oloissa saamme rakentaa vapaan isänmaamme tulevaisuutta. Tässä työssä me sotaorvot ja kaatuneitten omaiset haluamme antaa kokemuseräisen panoksemme kotiseutujemme ja koko kansakunnan hyväksi.

Hailuodon moderni kotakirkko vuodelta 1972, suunnittelija Mauri Aaltonen. Aiempi puinen ristirkko paloi toukokuussa 1968.

**AINA KAIKKI
TOSI HALVALLA!**

**Värisilmä
KALAJOEN VÄRI**

Leipurintie 1, 85100 Kalajoki
Puh. (08) 463 100, fax (08) 460 102

KULJETUS RAHKOLA OY

Meinalantie 36, 85100 KALAJOKI
☎ (08) 460 168, fax (08) 462 950

**Muistathan, että Pohjanmaan
Maanpuolustaja löytyy
myös verkosta:
www.kpmaanpuolustajat.fi**

Puolustusvaliokunta:

Vapaaehtoisen maanpuolustuksen toimintaedellytyksiä ei saa heikentää EU:n asedirektiivillä

Eduskunnan puolustusvaliokunta katsoo, ettei EU:n asedirektiiviä voi sellaisenaan panna täytäntöön Suomessa. Valiokunnan mukaan asedirektiivi lopettaisi Suomesta omaehtoisen ja omakustanteisen maanpuolustuskyvyn ylläpidon, mikä heikentäisi merkittävästi Suomen puolustuksen uskottavuutta. Valiokunta antoi lausuntonsa valtioneuvoston asedirektiiviä koskevasta U-kirjelmästä keskiyötyönä.

Asedirektiiviehdotuksessa esitetään muun muassa, että lippaallisten itselataavaa kertatulta ampuvien siviilikäyttöön valmistettujen ampuma-aseiden, jotka muistuttavat sarjatuliaseita, hankinta ja hallussapito kiellettäisiin yksityishenkilöiltä myös deaktivoituina. Kielto koskisi juuri niitä aseita, joita vapaaehtoisessa maanpuolustuskoulutuksessa ja reserviläisten harjoituksissa käytetään.

Valiokunta muistuttaa, että Suomen puolustuskyky nojaa yleisen asevelvollisuuden tuottamaan laajaan

reserviin, jolla puolustetaan koko maata. Kun kertausharjoituksia on valtion säästöjen vuoksi vähennetty, sotilastaitojen ylläpito on yhä enemmän jäänyt vapaaehtoisten harjoitusten varaan.

Reserviläisammunnat ovat tärkeä osa reserviläisten vapaaehtoista toimintaa ja pahimmillaan direktiivi lopettaisi reserviläisammunnat nykymuodossaan kokonaan. Valiokunta katsoo, että maanpuolustuksellista sivistä direktiiviehdotusta on välttämätöntä muuttaa tältä osin.

Puolustusvaliokunnan puheenjohtaja Ilkka Kanerva (kok.) pitää EU:n uutta asedirektiiviä Suomen puolustusta vahingoittavana.

”Puoliautomaattiasien systemaattinen kieltäminen myös heikentäisi maanpuolustustahtoa. Maanpuolustustahto on keskeinen kulmakivi puolustuksen uskottavuuden kannalta”, Kanerva sanoo.

Kanerva sanoo puolustusvaliokunnan tukevan vahvasti Euroopan komis-

sion pyrkimystä terrorismin vastaisessa taistelussa.

”Hätäisillä lakimuutoksilla voidaan kuitenkin kohdistaa resurssit väärin, ja hankaloittaa itse terroristien riisumista aseista. Näennäiset toimet johtaisivat vain nykyistä ongelmallisempiin seurannaisvaikutuksiin,” Kanerva arvioi.

Kanerva on tyytyväinen hallituksen EU-ministerivaliokunnan ja puolustusvaliokunnan päätökseen esittää direktiiviin muutoksia.

”Nyt on toimittava päättäväisesti EU:n suuntaan, jotta tähän Suomea vahingoittavaan ehdotukseen saadaan välttämättömät muutokset.”

Lisätiedot:

Valiokunnan puheenjohtaja Ilkka Kanerva
09 432 3055, 050 511 3055
Valiokunnan lausunto on luettavissa eduskunnan verkkosivuilla osoitteessa:

https://www.eduskunta.fi/FI/vaski/Lausunto/Sivut/PuVL_4+2015.aspx

ETELÄ-KARJALAN SOTILASMARSSI 2016

Lappeenrannassa
29.-30.4.2016.

**TERVETULOA
SUOMEN KOVIMPAAN
MARSSITAPAHTUMAAN,
TREENI ALKAA NYT!**

Seitsemättä kertaa järjestettävä marssikilpailu on kaikille avoin tapahtuma, jossa osallistujat pääsevät halutessaan koettelemaan fyysisiä rajojaan kovemmin, kuin missään muussa vastaavassa tapahtumassa.

Marssissa on kaksi sarjaa:

MAANTIE-JA MAASTOMARSSI
<http://etela-karjalan-sotilasmarssi.webnode.fi/>

Tapahtuman järjestää Lauritsalan Reserviläiset ry.
yhteistyökumppaneineen.
Sponsorit 2016:

Ilmoittautumiset ja tiedustelut sähköpostitse osoitteeseen:
lauritsalanressut@gmail.com
Ilmoittautuminen päättyy 31.3.2016.

Kannanotto

Asedirektiivi haittaa vapaaehtoista maanpuolustusta

Euroopan Unionin komissio teki 18.11.2015 esityksen asedirektiivistä (91/477/EEC) tarkoituksenaan lisätä turvallisuutta Euroopan Unionin alueella tekemällä muutoksia nykyiseen aseomistukseen EU:n jäsenmaissa. On kuitenkin ilmennyt, miten esitetyt muutokset vaikuttaisivat Suomen tapauksessa hyvin laajasti vapaaehtoisen maanpuolustuksen järjestelyihin ja käytännön harjoitteluun, jos esitetty asedirektiivi hyväksytään Euroopan parlamentissa sellaisenaan.

Asedirektiivin muutos aiheuttaisi Suomessa suunnattomia ongelmia reserviläisten vapaaehtoiselle harjoittelulle. Suomessa on yli 21 000 sovellettuun reserviläisammuntaan (SRA) ja tarkkuusammunnan harjoitteluun soveltuvaa puoliautomaattista aseita. Nämä aseet siirtyisivät esitetyn uudistuksen jälkeen nykyiseen sarjatuliaseiden kategoriaan ja sarjatuliaseiden yksityisomistusta puolestaan kiellettäisiin kokonaan.

Puoliautomaattisten aseiden siirto tiukempaan lupa-

Manolis Huuki.

luokkaan haittaisi merkittävästi vapaaehtoista maanpuolustuksen harjoittelua, sillä lupien myöntäminen olisi hyvin harvinaista tällaiselle asetyypille. Suomessa sovelletussa reserviläisammunnassa (SRA) ja reserviläisten ampumataitoa ylläpitävissä tarkkuusammun-

noissa käytetään yleisesti ulkomuodoltaan Puolustusvoimien rynnäkkövääreitä muistuttavia puoliautomaattisia aseita, koska ne soveltuvat parhaiten ampumataidon harjoitteluun.

Omalta osaltani olen osallistunut aktiivisena reserviläisenä erilaisiin Maanpuo-

lustuskoulutusyhdistyksen (MPK RY) tapahtumiin, joissa on ollut sotilaallisia valmiuksia palvelevia koulutusasteja sekä ampumataidon harjoittelua. Jos asedirektiivi toteutuu sellaisenaan, niin sillä on suuri vaikutus Suomen osaavan reservin koulustustasoon ja

välillisesti myös maanpuolustustahtoon.

Huolestuneena kansalaisena olen kuitenkin tuumailujen sijaan päättänyt ryhtyä toimintaan ja ollut yhteydessä moneen poliittikkoon ilmaistakseni huoleni siitä, mitä vaikutuksia suunnitellulla asedirektiivillä olisi Suomen puolustus-

kyvyille. Tuteltuani puhelimessa puolustusministeri Jussi Niinistön kanssa hän totesi, että EU:n sopimukset kieltävät EU:ta puuttumasta yksittäisen jäsenvaltion puolustusratkaisuihin. Niinistö totesi minulle, että yleinen asevelvollisuus ja reservissä tapahtuva toiminta ja ampumaharjoittelu ovat osa Suomen puolustusratkaisua.

Asedirektiivi kuuluu sisäministerin vastuulle ja Suomi on ilmaissut oman kantansa EU:ssa 20.11.2015 järjestetyssä kokouksessa, jotta Suomi saisi kansallisen varauksen tämän asedirektiivin toteutumisen yhteydessä. Henkilökohtaisesti kerään kansalaisadressia asedirektiivin muutoksia kohtaan. Tarkoitukseni on osoittaa yhdessä reserviläisten, ampumaharrastajien sekä metsästäjien tuki sisäministeri Petteri Orpolle hänen puolestaan Suomen kantaa EU:n puolesta.

Manolis Huuki

Maanpuolustuksenasiolla.fi
kampanjapäällikkö,
reservin vänrikki

Veteraanikeräyksen tuotto pysyi hyvällä tasolla, vaikka syksyn keräyspäiviä sää ei suosinut

Sotiemme Veteraanit keräystunnuksella varustetut siniset liivit liikkuvat myös tänäkin vuonna koko Rannikko-Pohjanmaan alueella. Kaksi kertaa olemme kuluneen vuoden aikana saaneet Uudenmaan ja Porin prikaateissa palvelevia varusmiehiä ja runsaat sata ahkeraa vapaaehtoista toimijaa keräyslippaan kera eri keräyspisteille. Vaikka samanaikaisesti on ollut muutakin keräystoimintaa, niin sotiemme veteraaneja ei ole unohdettu. Kansan käsi on karttuva, kuten sanonta kuuluu.

Vuoden 2015 keräystulos Vaasan keräyspiirissä tuotti hyvän tuloksen, ollen 62.915 euroa (br.), josta keräyskuuluihin menee n. 7 prosenttia. Kulut koostuvat lähes kokonaisuudessaan varusmiesten muonituksesta. Keräystuotto laski jonkin verran edellisvuoteen verrattuna, jolloin

saavutimme keräysvuosien parhaan tuoton.

Vuoden 2015 alussa maassamme oli 26 590 sotiemme veteraania, joista sotainvalideja 3 897. Kokonaismäärään sisältyy myös rintamapalvelutunnuksen omaavat, joissa tehtävissä palveli huomattavan runsaasti naisia. Vastaavasti keräyspiirimme alueella oli 800 sotiemme veteraania ja heistä 157 sotainvalideja.

Keräyksen nettotuotto on palautettu kuntatason sota-veteraani- ja rintamaveteraanijärjestöille. Sotainvalidien osalta tuotto ohjataan Rannikko-Pohjanmaan Sotainvalidipiirille, koska alueen kaikki sotainvalidit ovat piirin henkilöjäseniä. Sotainvalidipiiri ohjaa ja valvoo keräysvarojen käytön.

Tämän vuoden keräystuotto (netto) kuntatasolla näyttää seuraavaa:

Pietarsaari 10.338 euroa, johon sisältyy Pietarsaaren suomenkielisen lukion Taksvärkki-tuotto 830 euroa. Uusikaarlepyyissä tuottoa kertyi 6.026 euroa ja Vöyrissä 1.302 euroa. Vaasassa tuottoa kertyi 22.876 euroa ja Mustasaassa 5.235 euroa. Maalahdessa tuotto oli 3.859 ja Närpiössä 3.057 euroa sekä Kaskisissa 500 euroa. Kristiinankaupungissa tuotto nousi ja oli 5.301 euroa. Mainituista summista Sotainvalidien Veljesliiton Rannikko-Pohjanmaan piirille on ohjautunut 12.297 euroa.

Vuoden aikana keräykseen on osallistunut yhteensä 330 varusmiestä edellä mainituista joukko-osastoista ja 115 vapaaehtoista reserviläistä ja veteraanijärjestöjen tukijäsentä. Vaasassa sotilaskotisisaret ovat tehneet erittäin suuren työn, vasta-

tesaan varusmieskerääjien ja muiden toimijoiden muonituksesta.

Valtakunnallinen keräyslupa vuosille 2016–2017 on myönnetty ja keräystoimet jatkuvat ensivuonna kuten tähänkin saakka. Varusmiesten osalta on tiedossa sen verran muutosta, että alueemme keräysvoimat tulevat kokonaisuudessaan Uudenmaan Prikaatista (Nylands brigad). Käytännössä he ovat maakuntamme nuoria miehiä ja naisia, jotka saamme keräystoimiin.

Uudenmaan Prikaati on ilmoittanut, että ensi keväänä varusmiehet keräävät perjantaina 8.4.2016 ja vapaaehtoiset toimijat lauantaina 9.4.2016.

Vastaavasti syksyn keräysajankohta on perjantai 9.9.2016 ja lauantai 10.9.2016.

Vaasan keräyspiirin taholta lausun parhaat kiitokset kaikille keräystoiminnassa ja muissa keräystä tukevista tehtävissä toimineille. Suurkiitos keräykseen lahjoittaneille, sotiemme veteraaneja lämpimien ajatuksin ja toin muistaneille henkilöille ja liikkeityksille.

Hyvää Joulua sekä Menestyksellistä Uutta Vuotta 2016!

Raimo Latvala
Keräyssihteeri

Tulos oli kiitettävä! Kiitos lahjoittajille ja keräysorganisaatiolle

Varainhankinta-alueita on Suomessa 20 ja saavutimme neljännen sijan

Helsinki-Vantaa	186 256,18 €
Etelä-Pohjanmaa	119 828,12 €
Keski-Suomi	101 450,02 €
Keski-Pohjanmaa	92 259,75 €

Antti Roiko-Jokela
k-p keräyspäällikkö

Varusmieskeräys kevät 2015 (Tarkistettu tulos, ei tilisiirtoja)

Alavieska	3 052,55
Haapajärvi	5 018,50
Kalajoki	5 885,23
Nivala	11 028,08
Pyhäjärvi	3 680,01
Reisjärvi	3 724,95
Sievi	3 390,40
Ylivieska	6 763,37
Yhteensä	42 543,09

Varusmieskeräys syksy 2015

Halsua	1 670,05
Himanka	4 482,55
Kannus	4 736,75
Kaustinen	5 023,36
Kokkola	11 080,10
Kälviä	3 629,12
Lestijärvi	988,40
Lohtaja	3 972,95
Perho	2 801,80
Toholampi	3 649,90
Veteli	4 263,70
Yhteensä	46 298,68

Vuoden 2015 varusmieskeräyksen tulos 88 841,77

Tilisiirrot	3 437,98
Yhteensä	92 279,75

Tammisunnuntai 2016 Vaasassa

Österbottens Försvarsgille – Pohjanmaan Maanpuolustuskilta rf:n Tammisunnuntain vuosipäivän juhla on nykyisin samalla alueen maanpuolustusjärjestöjen yhteinen Tammisunnuntain juhla. Tapahtuma on järjestöjen yhteinen, kiltä huolehtii sen käytännön järjestelyistä. Yhteisöllisyydestä kertoo mm. Kasarmintorin Perinemuurilla suoritettava huvusepöleyn laskutalaisuus, mihin osallistuu yleensä n. 20 järjestöä edustava lippulinna. Eri järjestöjä edustava maanpuolustusväki on tervetullutta ja se myös osallistuu runsaslukuisesti Kaupungintalon juhlaan.

Vuoden 2016 Tammisunnuntain juhla järjestetään perinteisesti tammikuun

viimeisenä sunnuntaina eli 31.1.2016. Pääjuhla alkaa klo 16 Vaasan Kaupungintalolla. Juhlapuhujaksi on lupautunut vuoden 2016 alussa merivoimien komentajan tehtävät vastaanottava kontra-amiraali Veijo Taipalus. Vaasasta kotoisin oleva amiraali Taipalus toimii vielä tällä hetkellä Maanpuolustuskorkeakoulun rehtorina.

Juhlassa jaetaan vakiintuneeseen tapaan syksyllä järjestetyn koululaisten ainekirjoituskilpailun palkinnot ja kuullaan kilpailun paras kirjoitus voittajan esittämänä. Kiltä palkitsee huomionosoituksin eräitä toimintansa tukemisessa ansioituneita yhteistyötahoja ja jäseniään. Juhlan musiikista vastaa jo

toisena vuonna peräkkäin Laivaston soittoakusti, joka saapuu Vaasaan 15 hengen vahvuisella kokoonpanolla. Juhlalla kuullaan lisäksi Talvisotaan liittyvää runoutta. Airi Ropponen-Lindroos on muokannut kahden Talvisotaan osallistuneen kompaniinpäällikön ja runoilijan, Yrjö Jylhän ja venäläisen Jevgeni Dolmatovskin Taipaaleenjoki-aiheista runoista antologia-tyyppisen vuoropuhelun, jonka hän yhdessä Jussi Hietikon kanssa esittää juhlassa. Juhlaan saapuville on järjestetty kahvitarjoilu Peililaisissa ennen tilaisuutta klo 15 alkaen.

Tammisunnuntain juhlallisuudet alkavat kunniakäynnillä ja seppeleenlaskulla Perinemuurilla klo 15.

Maanpuolustusjärjestöjen lippulinna järjestäytyy tapahtumaa varten klo 14.50 entisen Upseerikerhon edessä. Vaasan Sotaveteraanimuseo on juhlapäivänä avoinna klo 14–16.

Museossa ovat mahdollisesti vielä käynnissä uuden

sotakorvauksia käsittelevän erikoisnäyttelyn pystytys-työt, mutta osittain (erityisesti asekoelman osalta) uusittuun perusnäyttelyyn on joka tapauksessa hyvä tilaisuus tutustua. Museo on kevätkaudella 2015 avoinna sunnuntaisin klo 14–16.

Ryhmille voidaan järjestää käyntejä myös muulloin. Museo ei peri pääsymaksuja.

Hyvää joulunaikaa ja turvallista uutta vuotta 2016

Ilkka Virtanen

Operaatio Verna – rauhanajan sotatrilleri!

OPERAATIO VERNA

Kesän 1940 salattu kaappaushanke

Ville Kaarnakari

Tammi

441 sivua

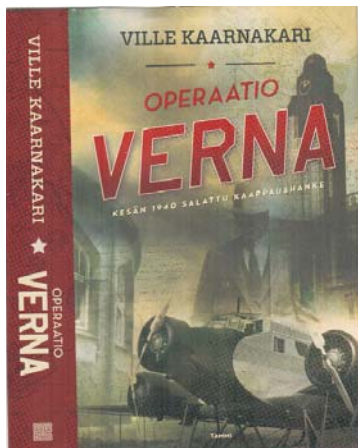
Suomen historia viime sotien ajalta sisältää monta läheltä piti -tilannetta. Silloin Suomeen puhalsivat suurvaltojen tuulet ja intressit. Tapahtumien kulku eivät suuret ulkopuoliset suunnitelmat kuitenkaan pystyneet aina ohjaamaan. Sanansa sanottavana oli suomalaisilla itsellään. Ja sitä Suomea himoinneet voimat eivät onneksi osanneet ottaa huomioon, ainakaan riittävästi.

Sitä mitä pahimmillaan olisi Suomelle ja suomalaisille voinut käydä tai mistä olisi selvitty, ei voi tietää. Historiaa kirjoitetaan vain tapahtuneesta. Historiaan sisältyy, ainakin pitäisi sisältyä, totuus, vähintään tapahtumien osatotuus; kokototuus sarjittu ehkä hämartyyskin sen mukaan, kenen näkökulmasta asiaa on tarkasteltu.

Onneksi meillä on kirjailija **Ville Kaarnakari**. Hän on Operaatio-sarjassaan onnistunut tuomaan Suomen sotahistorian harrastajille ja sotakirjallisuudesta kiinnostuneille esiin myös nuo läheltä piti -tilanteet, sen mitä olisi saattanut tapahtua tai on kenties tapahtunutkin! Kaarnakari on kirjoittanut Operaatio-kirjoissaan ylös myös ne tapahtumat ja asiat, jotka voisivat olla historiaa!

Kaarnakari jatkaa onnistuneesti faktaa ja fiktion sekoittamista viidennessä Operaatio-sarjan sotatrillerissään Operaatio Verna. Jo nyt voi sanoa, että ainakin huonosti sota-ajan historiaamme perehtynyt ei voi varmuudella tietää, mikä viimeisimmässä kirjassa on toteutunut historiaa, mikä ei. Se tekeekin lukemisesta kiehtovaa.

Operaatio Vernan tapahtumat ajoittuvat talvisodan viimeisten päivien ja kesäkuun 18. päivän 1940 välille. Tuona aikana Moskovan rauhahan 13.3.1940 maailmanpoliittisen tilanteen takia taipunut Neuvostoliitto yritti jatkaa sodan tavoitteisiin pääsemistä. Se tarkoittaa Suomen valloittamista ja maan yhteiskuntajärjestelmän muuttamista sosialistiseksi rauhanomaisin

keinoin suomalaisten kotikommunistien avulla ja pyynnöstä.

Talvisodan voittaja saneli rauhan ehdot. Alueluovutukset olivat ankarat. Hangon ja Hankoniemen vuokraaminen näennäisesti laivastotukikohdaksi 30 vuodeksi oli suoraan uuden sodan ja sen hyökkäysvalmistelujen jatkamista. Suomen pääkaupungilla oli veitsi kurkulla.

Suomen virallinen valtiojohto, presidentti, hallitus ja eduskunta, oli puun ja kuoren välissä. Maan johdon oli nieltävä kaikki, mitä Neuvostoliitto teki ja tahtoi. Pienimmätkin vastatoimet tai niiden valmistelu, ylipäättään naapurin arvostelu olisi voittajavaltiossa tulkittu provokaatioksi rauhanehtojen henkeä ja kirjainta vastaan. Sellainen olisi riittänyt syyksi maan miehittämiseen. Suomella oli vakava paikka.

Silti Suomesta vastuuta kantavat voimat eivät voineet jäädä toimettomiksi. Tiedustelu rauhan aikana (välirauha) oli entistäkin tärkeämpää. Jo pelkästään siksi, että valtiojohtomme ja erityisesti sotilasjohtomme ymmärsivät, että Stalinin poliittiset ja varsinkin sotilaalliset tavoitteet jäivät talvisodassa saavuttamatta. Uusi sota voisi alkaa milloin tahansa. Siksi käynnistettiin muuan muassa massiivinen itärajan ja Hankoniemen linnoittaminen (niistä ei tässä kirjassa puhuta). Itänaapurin liikkeistä oli tiedettävä kaikki ja mielellään ajoissa. Suomi oli yksin!

Jotta virallinen Suomi ei vaarantaisi hauraita suhteita vähäkään Neuvostoliittoon, eikä antaisi maan alta nousseille kotikommunisteille sijaa edes epäilyksille selaisesta, käynnistettiin ehdottoman salainen Operaatio Verna!

Operaatio Vernan tuli jatkaa ja tehostaa tiedustelua

niin Suomen sisällä kuin sen rajojen ulkopuolella. Samalla Vernan tuli valmistautua myös fyysisellä voimalla ehkäisemään mahdolliset vallankaappausyritykset niin maan sisällä kuin ulkoakin siihen saakka, kunnes vihollisarmeija tulee rajan yli ja vastuu siirtyy puolustusvoimille.

Operaation toteutukseen tarvittuihin parhaista mahdollisista voimista. Onneksi talvisota oli auttanut seuloimaan jyvät akanoista. Oma tärkeä osansa oli myös Virolle tai pikemminkin virolaisilla niin tiedustelujoina kuin vastarintaliikkeen jäseninä.

Kirjan tapahtumille ja juonen kululle ovat lähtökohdat valmiina. Niihin liittyy yhtenä osana kesäkuussa 1940 Suomenlahdella kadonnut Aero Oy:n matkustajakone Kaleva!

Sisältö vyöry päälle

Kaarnakari alkaa vyöryttää kirjan sisältöä lukijan tajuun samalla toimivalla rakenteella kuin aiempiakin operaatioitaan. Kirja kertoo tapahtumista aikajärjestyksessä yhtä aikaa eri osapuolilta. Kaikki asiat liittyvät kokonaisuuteen, vaikka joskus ne tuntuvat irrallisilta, myöhemmin jopa arvattaviltakin. Arvattavuus siellä täällä ei ole pahasta; lukijankin on terveellistä saada ahaa-elämyksiä ja tehdä tarinaa ikään kuin kirjailijan kanssa yhdessä!

Vernan käänteet ovat moninaisia, monipolvisia ja pääosin yllätyksellisiä. Kirjan juoni on luovuutta täynnä, ihmeteltävän täynnä. Kirjan henkilöiden repliikit, jopa pitkät puheenvuorot sekä otteet asiakirjoista ovat huolella ja kuhunkin tyyliin sopivasti, jopa huvittavan yksityiskohtaisesti rakennettuja. Aikalauskuvaukset ovat tarkkoja, tekniset ratkaisut ja toteutukset perusteellises-

ti tutkittuja, uskottavia. Kirjailija on käyttänyt hyvin hyödyksi asiantuntijaverkkoaan. Luovuus ja nokkelat ideat kantavat kirjaa alusta loppuun.

Kaarnakarin teksti on helpollukuista. Lause-rakenteet eivät ole liian monimutkaisia; lukijan ei montakaan kertaa tarvitse palata taaksepäin ja lukea tekstiä uudelleen ymmärtääkseen sisällön. ”Ruumishuoneella on kuoleman hiljaista.” -tapaiset tilannekuvaukset saavat lukijalle hymyn huulille jännittävissäkin paikoissa. Luku-elämys on siis paikoin hyvää tunteiden sekamieskää. Kirjan teksti ei tietenkään voi olla jatkuvaa huipennusta. Välillä on oltava tasaista pakkopullaa, jotta taas päästään uuteen klimaksiin. Operaatio Vernaa jaksaa lukea.

Lukija ei voi irrottaa otetta

Itse pidän hyvän kirjan merkkinä sen vetoa, imua. Jos kirjan lukemista ei malta väsyneenä keskeyttää, se on hyvä. Tai jos kirja pitää laskea käsistä ja mieli tekee päästä tekstiin kiinni mahdollisimman pian, on kirja silloin täyttänyt erinomaisesti tehtävänsä ajanvietteenä, sisältönä sen hetkiseen tekemiseen. Operaatio Verna ei tee tässä poikkeusta Kaarnakarin muihin operaatioihin verrattuna.

Olen ihmetellyt, miksi Kaarnakarin sotatrillerit omana tyyllilajinaan faktaa ja fiktion tehosekoittimena eivät ole lyöneet enempää itseään läpi. En tiedä lukuja, mutta oletan Kaarnakarin kirjojen myynnin olevan alle sen, mitä ne ansaitisivat. Tai sitten on vain niin, että Suomessa hyvän päälle ymmärtäviä tässä tyyllilajissa on valitettavan vähän. Tai tätä tyyllilajia ei vielä tunneta. Tässä olisi markkinointi-ihmisille tekemistä.

Operaatio Verna kenties puutteineenkin on kunnianosoitus viime sodan aikaisille hienosti hoidetuille asioille, kuten radiotiedustelu, tiedustelu yleensä sekä kaukopartio- ja sissitoiminta. Mutta se on sitä myös erityisesti suomalaisille reserviupseereille ja suojeluskuntalaisille!

Suosittelena!
Terho Ahonen
Miehekkällä

Pikku-Väinö ja tummat tuliaiset

Väinö ei ollut vielä toipunut Lassen ja Samulin liittohaaveiluista. Väinöä ahdisti, eikä se oikein taaskaan tiennyt mitä sanoa, vaiko sanoako taaskaan mitään. Niinhän se oli mennyt aina ennenkin. Onneksi toimittajat olivat jostain syystä unohtaneet informoida Igorin oudoista tonttikaupoista enää enempää, joten tuli ansaittu huilaustauko, kun ei tarvitsisi selittää mitään ikävää.

Mutta sitten rävähti! Tuli maailmalta tummat tuliaiset. Tontin joka laitaa oli alkanut tulvia Lassen tontin ja Igorin tontin kautta valtavat määrät nuoria salskeita Abuja ja Ahmetteja. Pikku-Väinön kaverista osa oli sitä mieltä, että ne on kotiutettava ja annettava niille mitä heille kuuluu, eli leipää ja sirkushuveja. Näin toimittiin siksi, että toiset Ahmetit niitä olivat kiusanneet.

Väinön solidaarisuuskaaverit olivat sitä mieltä, että Setä Samuli oli kaikkeen syyppä, kuten heidän mielestään aina ennenkin oli ollut. Tätä näkemystä oli vuosikaudet tukenut Tanja-mummo punalakkii tonttuneen. Nyt mummon kaverit olivat hissun kiusun, kun eivät uskaltaneet kommentoida juuri mitään ettei nousuun singahtanut kannatus vain kääntyisi alaspäin.

Lasse-setä oli havahtunut Eivor-serkun kanssa järkevään todellisuuteen siitä, että nuoria Ahmetteja ei enää mahdu kohta mihinkään. Ahmetit olivat reipasta porukkaa. Erityisesti heitä oli ruvennut kiinnostamaan Väinön nuoret tyyppit, jotka ihan vapaana riistana pyölyivät joka puolella. Kävivät sitten niitä kopasemassa ihan omasta halustaan.

Väinön kaverit, joiden vastuulla olivat kyseiset veijarit, olivat sitä mieltä, että tyyppiköitä tulee ohjeistaa ymmärtämään Ahmettien mielenliikkeitä. Eiväthän ne mitään pahaa tarkoittaneet. Alkoi vain tehdä naista mieli, kuten kaikilla nuorilla miehillä yleensä.

Mummon solidaarisuusarmeija julisti, että varokoot jokainen, joka sanoisi mitään ikävää Ahmetteista ja Abuista. Se olisi pahimman luokan rasismia ja inhoitavaa vihapuhetta. Oli oikein säädetty lakikin, että jokainen joka uskaltaa kyseenalaistaa Ahmettien kansainvaellusta synkkään pohjolaan, niin sitä pitää rangaikseman ankarasti.

Näin jatkui Väinön ilo iloineen ja suruineen, kuten ennenkin. Väinön asiantuntijat lohduttivat omaa väkeään julistamalla, että kun tarpeeksi kotoutetaan, niin kohta on Ahmetit ja Abut hanakasti tienaamassa itse leipänsä. Erityisesti kuitenkin julistettiin, että vihapuhetta on kaikki kyseenalaistaminen ja väärä ajattelu.

Joku perus-väinöläinen oli tehnyt inhottavan rasistisen ehdotuksen, että joutilaisuudesta kärsivät nuoret Ahmetit tulisi laittaa töihin täysihoidon vastikkeeksi. Onneksi kaikki mummonit tuomitsivat moisen rasismien inhottavana vihapuheena.

Claudius

**Pohjanmaan
Maanpuolustaja
löytyy myös
verkosta:**

www.

kpmaanpuolustajat.fi

Pimeätoiminta on pimeyden hallintaa

Lauantaina 10.10.2015 klo 17.00 oli Vattajan ampuma- ja harjoitusalueen luokkatilaan kokoontunut toistakymmentä reserviläistä saamaan koulutusta taistelijan toiminnasta pimeässä ja huonoissa valaistusolosuhteissa. Tälle MPK:n Keski-Pohjanmaan koulutus- ja tukiyksikön toteuttamalle kurssille oli jälleen saapunut miehiä laajalta alueelta, aina Vaasaa, Oulua ja Kuopiota myöten.

Kurssinjohtajana ja kouluttajana toimi ylikersantti (res.) Toni Haukurauma, kouluttajana yliluutnantti (res.) Petter Lillhonga ja kurssiväpelinä alikersantti (res.) Michael Michelsson.

Ihminen ei ole yöeläin

Ihmissilmä on aika rajallinen aistin. Jos ihminen siirtyy valoisasta tilasta hämääseen tai pimeään, niin silmän sopeutuminen on hidasta ja asteittaista, vieden aikaa jopa kymmeniä minuutteja. Sen sijaan sopeutuminen valoon tapahtuu sekunneissa, mutta samalla hämärä näkökyky menetetään. Kenttäolosuhteissa on havaittu, että suoraan edessä olevat kohteet näkyvät hämärässä heikommin, joten on siis syytä katsoa kohteesta hieman sivuun. Tätä kurssilaiset pääsivät omakohtaisesti harjoittelemaan maastossa illan kuluessa.

Pimeässäkin paljastuu

Jos vihollistoimintaa on odotettavissa, niin hämärässä ja pimeällä kannattaa välttää turhia liikkeitä, ääniä, valoja ja hajuja lämpöeräitteistä puhumattakaan. Viime sotien aikaan esim. tupakointi

Ylivieskalainen alikersantti (res.) Ville Kivioja liittyy akun tottuneesti MPK:n Keski-Pohjanmaan koulutus- ja tukiyksikön airsoft-kivääriin. Heinäkuussa 2014 varusmiespalvelusta kotiutunut, ja omien sanojensa mukaan hyvin maanpuolustushenkinen Kivioja harrastaa sovellettua reserviläisammuntaa (SRA), ja on muutenkin aktiivinen reserviläinen, osallistuen mm. Rannikkomyrsky 2015 -harjoitukseen. Kuva: Jouko Liikanen.

vartiopaikalla oli äärimmäisen kielletty. Aktiivisten valonlähteiden ja asusteissa on syytä olla ajan tasalla. Maastoa pitää käyttää hyväksi suojaautumisessa myös pimeällä, joten maastoon ja ympäristöön kannattaa perehtyä jo valoisaan aikaan omia havaintoja ja karttaa hyödyntäen. Lämpönaamioverkoilla varmistetaan näkyviin jäävän kaluston pimeäsuojaus.

Suojautuminen aina taustaan

Naamioituminen pimeällä kannattaa, aivan samoista syistä kuin valoisallakin. Vihollisella on todennäköisesti hyvät lämpösensorit ja

pimeätoimintavälineet, joten infrapunasuojauksessa on syytä olla ajan tasalla.

Maastoa pitää käyttää hyväksi suojaautumisessa myös pimeällä, joten maastoon ja ympäristöön kannattaa perehtyä jo valoisaan aikaan omia havaintoja ja karttaa hyödyntäen. Lämpönaamioverkoilla varmistetaan näkyviin jäävän kaluston pimeäsuojaus.

Jos on pakko liikkua pimeällä?

Pimeässä liikkumisen tarve tulee

mieltä harkiten. Suunnistamises- sa kannattaa hyödyntää selvästi erottuvia maastonkohtia. Kartat ja kompassisuunnat ovat varmempia, sillä huonoissa valaistusolosuhteissa omat näköhavainnot eivät välttämättä ole luotettavia.

Oman partion, ryhmän ja joukkueen merkitseminen pimeällä on ensiarvoisen tärkeää. Taistelijan selkäpuolelle kiinnitetään valkoisen paperi tai liina, fosforiteippiä, tietyn värinen valotikku tai ledi helpottamaan muodossa seuraamista tai omien tunnistamista.

Valaisimen tehtävä on maalin tunnistaminen!

Tähtäimistä helpottavia menetelmiä ja laitteita on useita, esim. fosfori-, tritium-, IP-, laser- ja punapistetähtäimet ja lämpökamerat, mutta henkilötunnistukseen ne eivät riitä. Siksi tarvitaan valaisimia, jotta kohde tai maali olisi varmasti tunnistettavissa.

Taktinen valaisin

Taktinen valaisin – asekinnitteinen vai käsisivalaisin?

Illan aikana kouluttajien johdolla pohdittiin taktisten valaisimien etuja ja haittoja. Asekinnitteisten etuna todettiin mm. mahdollisuus käyttää molempia käsiä ase- hallintaan ja siten tulenavauksen nopeutuminen. Etsintävalona käsisivalaisin on käyttökelpoisempi.

Valon käytön taktikkana on ensisijaisesti pysyä pimeässä ja käyttää sitä mahdollisimman vähän. Mutta silloin, kun valo otetaan käyttöön, se on hallitsevaa, määrätietoista ja kohdetta mahdollisimman paljon häiritsevää.

Tekniikka olosuhteiden armoilla

Valonvähvistimet ja lämpökamerat ovat hyvissä olosuhteissa käyttökelpoisia näkemisen apuvälineitä, mutta ne tarvitsevat aina ulkopuolisen virtalähteen. Myös ympäristön valosaaste heikentää niiden käytettävyyttä, samoin kuin sade tai usvainen ilma. Henkilötunnistus ei ole aina kovin luotettavaa olosuhteista johtuen.

Suojan lajit

Illan kuluessa kurssilaiset perehtyivät paitsi näkemiseen, niin myös omaan suojautumiseen hämärän ja pimeän aikana. Ballistista suojaa antavat suojaliivit, kypärät, potero-rot ja rakennusten kantavat seinät jne. Visuaalista suojaa antaa pimeys itse, aggressiivinen häikäisy ja savutus. Taistelija voi myös käyttää hyväkseen omaa liikettä ja aseellista voimankäyttöään.

Teoriasta käytäntöön

Iltakahdeksan jälkeen ulkona oli jo riittävän hämärää kokeilla pimeä- näkölaitteita, -tähtäimiä, yökiikareita ja valonvähvistimiä. Myös erilaisten käsisvalaisimien tehoa verrattiin kohteen havaitsemiseksi maastossa ja aukeilla alueilla.

Kouluttajat asensivat läheiseen metsikköön maalitaluja, joihin harjoiteltiin ampumista MPK:n Keski-Pohjanmaan koulutus- ja tukiyksikön hallinnoimilla airsoft-aseilla.

Jokainen kurssilainen pääsi ko- keilemaan ampumista joko siten, että valaisin oli kiinnitetty omaan aseeseen, tai siten että valaisin oli toisessa kädessä ja ase toisessa.

Huomattiin myös se selvä ero edelliseen, että jos partion toinen taistelija osoitti maalin omalla valaisimellaan, niin aseenkäyttäjän

Kurssinjohtaja ja kouluttaja Toni Haukurauma pani itsensä likoon näyttäessään erilaisia menetelmiä käyttää samanaikaisesti valaisinta ja asetta, joskus jopa hankalissakin tilanteissa. Kuva: Jouko Liikanen

Valo paljastaa niin omien kuin vihollistenkin sijainnin ja liikkeen. Pimeällä valoa on käytettävä harkiten ja hallitusti. Kuva: Petter Lillhonga.

Pimeänäkölaitteet ja valonvahvistimet kokeiltiin teoriavaiheessa tuoreeltaan Vattajan pimenevässä illassa. Kuva: Jouko Liikanen.

Asutuskeskustaistelussa ja rakennuksen valtaamisessa on yleensä hämärää tai pimeää, mutta omalla valonkäytöllä voidaan kohde paikantaa luotettavasti. Tässä taktinen valaisin on kiinnitetty omaan aseeseen. Kuva: Petter Lillhonga.

oli helpompi ja varmempi osua kohteeseen asetta molemmiin käsin käyttäessään.

Ehkä mielenkiintoisin vaihe oli siirtyä valtaamaan pimeää rakennusta, jonne oli sijoitettu vihollista kuvaavia maaleja. Oma oikeaoppinen toiminta ja dominoiva valon käyttö saivat tulosta aikaan. Mutta myös vihollinen voi käyttää valoa hyväkseen häikäisevällä ja pulsaatiivisella eli nopeasti välkkyvällä omalla valollaan, siitä oli muuttamalla reserviläisellä omakohtaisia kokemuksia kesän VARIKKO 2015 -harjoituksesta.

Palautteiden mukaan tällaisille kurssille on kysyntää reserviläisten keskuudessa, ja MPK pyrkii vastaamaan haasteeseen. Niin sa-sijoitetut reserviläiset kuin paikallispataljooniin sitoutuneet taistelijatkin tarvitsevat säännöllistä opitun kertausta ja koulutusta erikoistilanteisiin.

Kaikki reserviläiset, seurataks MPK:n vuoden 2016 koulutuskalenteria, ja valitkaa itseänne kiinnostavia kursseja: <https://www.mpk.fi/>.

Teksti: Jouko Liikanen
Kuvat: Jouko Liikanen ja
Petter Lillhonga

Pukeutumisella voidaan vaikuttaa omaan suojautumiseen vihollisen infrapuna- ja lämpötunnistinlaitteilta. Tällainenkin asu erottuu taustasta varmasti, vaikka ulkona olisi kuinka pimeää tahansa. Kuva: Jouko Liikanen.

Partio voi sopia keskenään valon käyttämisestä siten, että yksi valaisee kohteen, toinen käyttää asetta ja kolmas suojaa taustalla. Tässä kaveri valaisee kohteen vasemmalta, ja ampujalla on molemmat kädet vapaana aseensa hallintaa varten. Kuva: Petter Lillhonga.

MilFight perustekniikkaleiri

MilFight perustekniikkaleirin aikana läpikäydään perustekniikat siten, että viikkoharjoituksiin osallistuminen on mahdollista. Aikaisempi kokemus kamppailulajeista ei ole tarpeen. Mikäli osallistujalla ei ole mahdollista jatkaa viikottaista säännöllistä harjoittelua, toimii viikonloppu oivallisenä itsepuolustuskurssina ja lajiesittelynä.

Monipuoliseen harjoitteluun kuuluu pysty- ja mattotekniikoiden ohella itsepuolustus. Tekniikoissa huomioidaan myös Suomen lainsäädännön asettama toimintavaatimus.

Kevään ja syksyn jatkokursseilla viikkoharjoituskertoja on neljä, jolloin mahdollistuu omaan ajankäyttöön soveltuvan treeni- ja taitutaulun toteuttaminen. Kesäkautena pidetään kaksi viikottaista harjoituskertaa.

Harjoittelu tapahtuu rennossa mutta hikiessä ilmapiirissä, jolloin takuuvarmasti kunto kasvaa ja läski palaa MilFight-kamppailuajatuksen ”Fit to fight” mukaisesti. Laji sopii yhtä hyvin miehille kuin naisille ja myös turvallisuusalalla toimiville.

Teksti ja kuva; Hannu Maunula

Vaasan Marssi (kuva Hannu Maunula),

Henkilösuojaus 1 (kuva Hannu Maunula).

MilFight Pro Patria (kuva Hannu Maunula).

Pohjanmaan koulutusyksikön toimintavuoden kuvasatoa

M60 kk hyökkää Kuva: Lauri Heinonen

Tarkka-ammuntakurssi 3 Kuva: Pauli Salo

Palkitut 2015 (kuva Mika Korpela)

Onnittelemme 2016

Reserviläisliitto

Jäsen	yhdistys
-------	----------

50 vuotta

Turkia Ari	6.1.	Pyhjärven Reserviläiset Ry
Hautala Olli	6.2.	Kälviän Reserviläiset Ry
Marjonniemi Jouko	12.2.	Nivalan Reserviläiset Ry
Gädda Hans Mikael	14.2.	Pietarsaaren Seudun Reserviläiset Ry
Posio Risto Juhani	28.3.	Kannuksen Reserviläiset Ry
Mattsson Fredrik	23.5.	Pietarsaaren Seudun Reserviläiset Ry
Koskela Hannu	27.5.	Ylivieskan Reserviläiset Ry
Sandström Thomas	5.6.	Pietarsaaren Seudun Reserviläiset Ry
Hännilä Matti	16.6.	Kälviän Reserviläiset Ry
Bäckström Rolf Johan	21.6.	Pietarsaaren Seudun Reserviläiset Ry
Leppilampi Petri	25.6.	Kalajoen Reserviläiset Ry
Lassila Ari	26.6.	Haapajärven-Reisjärven Reserviläiset Ry
Haapa-Aho Ari Kalevi	6.7.	Haapajärven-Reisjärven Reserviläiset Ry
Fagerholm Valter	23.8.	Pietarsaaren Seudun Reserviläiset Ry
Hinkka Pekka Sakari	1.9.	Evijärven Reserviläiset Ry
Karke Juha Tapio	9.9.	Perhon Reserviläiset Ry
Helen Tom	21.9.	Kälviän Reserviläiset Ry
Kiviniemi Reijo Roger	21.9.	Kokkolan Reserviläiset Ry
Puomio Hannu Antero	25.9.	Ylivieskan Reserviläiset Ry
Leminen Timo Sakari	29.12.	Kokkolan Reserviläiset Ry

60 vuotta

Haapala Antti	3.1.	Kalajoen Reserviläiset Ry
Salo Pekka	8.1.	Pyhjärven Reserviläiset Ry
Vihreälampi Ossi Yrjö	28.2.	Ylivieskan Reserviläiset Ry
Myllylä Esko Tapio	5.3.	Nivalan Reserviläiset Ry
Lassila Jouko Rainer	14.3.	Pyhjärven Reserviläiset Ry
Lappalainen Jukka	26.3.	Kalajoen Reserviläiset Ry
Leppälä Martti Olavi	26.3.	Haapajärven-Reisjärven Reserviläiset Ry
Karsikas Arto	4.4.	Haapajärven-Reisjärven Reserviläiset Ry
Perälä Matti Antero	14.4.	Pietarsaaren Seudun Reserviläiset Ry
Andersson Reijo	22.5.	Kälviän Reserviläiset Ry
Kärkinen Kalevi Antero	1.6.	Kalajoen Reserviläiset Ry
Axell Ulf Lennart	6.7.	Pietarsaaren Seudun Reserviläiset Ry
Möttönen Juha	21.7.	Kälviän Reserviläiset Ry
Rönqvist Roland Evert	27.8.	Pietarsaaren Seudun Reserviläiset Ry
Nevalainen Teemu Allan	30.8.	Perhon Reserviläiset Ry
Lindberg Jorma	5.9.	Haapajärven-Reisjärven Reserviläiset Ry
Manninen Matti	23.9.	Kälviän Reserviläiset Ry
Ranta-Ylitalo Eero	24.11.	Kälviän Reserviläiset Ry
Kuisma Kimmo Kullervo	29.11.	Pietarsaaren Seudun Reserviläiset Ry

70 vuotta

Muhonen Eero Matti Kalevi	17.1.	Kokkolan Reserviläiset Ry
Serenius Reijo Kalervo	21.1.	Pietarsaaren Seudun Reserviläiset Ry
Koivisto Erkki Ilmari	23.1.	Kannuksen Reserviläiset Ry
Joutsen Seppo Tapio	26.1.	Kokkolan Reserviläiset Ry
Rytioja Kalevi	27.1.	Kälviän Reserviläiset Ry
Nyman Teuvo Matias	13.2.	Haapajärven-Reisjärven Reserviläiset Ry
Sarja Pentti	16.2.	Kannuksen Reserviläiset Ry
Syrjä Lars Georg	9.3.	Kokkolan Reserviläiset Ry
Åström Ulf-Erik Ingvald	1.4.	Kokkolan Reserviläiset Ry
Lillkäll Göran Sten-Erik	9.4.	Pietarsaaren Seudun Reserviläiset Ry
Snellman Per Johannes	5.5.	Pietarsaaren Seudun Reserviläiset Ry
Varila Antero	2.6.	Pietarsaaren Seudun Reserviläiset Ry
Kivilehto Kauko Johannes	25.6.	Kokkolan Reserviläiset Ry
Rajala Kalevi	9.7.	Sievin Reserviläiset Ry
Lappalainen Sakari Heikki	28.7.	Kalajoen Reserviläiset Ry
Kuoppala Eero	20.9.	Pietarsaaren Seudun Reserviläiset Ry
Holappa Esko Juhani	25.10.	Pyhjärven Reserviläiset Ry
Jylhä Aarre Juhani	11.11.	Kokkolan Reserviläiset Ry

75 vuotta

Pallaspuro Aarno Taisto	11.2.	Kokkolan Reserviläiset Ry
Rajala Pentti Jaakko	12.3.	Kokkolan Reserviläiset Ry
Kellokoski Rauni Valter	30.3.	Perhon Reserviläiset Ry
Vuorenpää Veli Pekka	30.5.	Kokkolan Reserviläiset Ry
Viljamaa Aimo Yrjö Antero	7.6.	Kalajoen Reserviläiset Ry
Kumpumäki Osmo Antero	15.6.	Kokkolan Reserviläiset Ry
Koskinen Reino Olavi	24.6.	Kokkolan Reserviläiset Ry
Henttonen Matti Tapani	2.8.	Pyhjärven Reserviläiset Ry
Alainen Jorma Johannes	8.8.	Kokkolan Reserviläiset Ry
Kalliokoski Timo Johannes	29.10.	Sievin Reserviläiset Ry
Kontio Taisto	7.11.	Ylivieskan Reserviläiset Ry
Simi Kalervo Kaarlo Antero	16.11.	Ylivieskan Reserviläiset Ry

80 vuotta

Naatus Seppo Antero	4.5.	Kalajoen Reserviläiset Ry
Harju Esko Matti	27.5.	Kokkolan Reserviläiset Ry
Hovila Kalevi	14.8.	Kokkolan Reserviläiset Ry
Boijer K-G	28.12.	Kokkolan Reserviläiset Ry

85 vuotta

Cereberg Johannes	23.1.	Kokkolan Reserviläiset Ry
Pernu Toivo Matias	8.3.	Kokkolan Reserviläiset Ry
Lankila Risto Matti	20.10.	Kalajoen Reserviläiset Ry

Vaasan Reserviupseeriipiiri

Vasa Reservofficersdistrikt Ry

94 vuotta

Sandell Per Olof Yliluutnantti	10.1.	Vasa Reservofficersklubb R.F.
Fransholm Bernhard Yliluutnantti	8.4.	Vasa Reservofficersklubb R.F.

93 vuotta

Saunamäki Yrjö Luutnantti	8.3.	Vaasan Res.Ups.Kerho Ry
---------------------------	------	-------------------------

85 vuotta

Kjellman Olof Anders Yliluutnantti	4.7.	Pietarsaaren Res.Ups.Kerho Ry
Kurten Carl Yliluutnantti	1.12.	Kaskisten Res.Ups.Kerho Ry
Kjellman Henrik Yliluutnantti	2.12.	Pietarsaaren Res.Ups.Kerho Ry

80 vuotta

Fant Per-Erik Kapteeni	18.5.	Vasa Reservofficersklubb R.F.
Orrenmaa Matti Johannes Vänrikki	5.6.	Vaasan Res.Ups.Kerho Ry
Paunikallio Mauri Yliluutnantti	25.7.	Kristinanseudun Res.Ups.Kerho Ry
Varteve Matti Luutnantti	13.9.	Vaasan Res.Ups.Kerho Ry

75 vuotta

Tervasto Jussi Kapteeni	28.2.	Vaasan Res.Ups.Kerho Ry
Miettinen Tauno Luutnantti	12.4.	Kaskisten Res.Ups.Kerho Ry
Aunio Matti Jorma Yliluutnantti	13.8.	Vaasan Res.Ups.Kerho Ry
Siro Matti Yliluutnantti	21.9.	Pietarsaaren Res.Ups.Kerho Ry
Ehrnrooth Martti Majuri	2.11.	Vaasan Res.Ups.Kerho Ry

70 vuotta

Koskenmäki Ilkka Vänrikki	1.2.	Vaasan Res.Ups.Kerho Ry
Forsström Juhani Yliluutnantti	26.2.	Kristinanseudun Res.Ups.Kerho Ry
Kykkänen Kari Kapteeni	2.3.	Vaasan Res.Ups.Kerho Ry
Nyystilä Heikki Kapteeni	9.3.	Vaasan Res.Ups.Kerho Ry
Sivunen Seppo Arvo Yliluutnantti	3.6.	Pietarsaaren Res.Ups.Kerho Ry
Lähdesmäki Urmas Yliluutnantti	14.7.	Kristinanseudun Res.Ups.Kerho Ry
Ikonen Kimmo Vänrikki	16.8.	Vaasan Res.Ups.Kerho Ry
Lygdbäck Rune Yliluutnantti	20.11.	Vasa Reservofficersklubb R.F.

60 vuotta

Tikkala Tapani Auno Aulis Majuri	11.1.	Vaasan Res.Ups.Kerho Ry
Wicklen Stefan Yliluutnantti	12.12.	Pietarsaaren Res.Ups.Kerho Ry

50 vuotta

Isomöttönen Hannu Yliluutnantti	2.1.	Vaasan Res.Ups.Kerho Ry
Olkkonen Jussi Väinö Vänrikki	22.1.	Pietarsaaren Res.Ups.Kerho Ry
Seilo Janne Luutnantti	28.1.	Kaskisten Res.Ups.Kerho Ry
Varteve Jarno Aikles Vänrikki	17.3.	Vaasan Res.Ups.Kerho Ry
Forslund John Yliluutnantti	25.3.	Pietarsaaren Res.Ups.Kerho Ry
Ivars Leif Vänrikki	23.7.	Kristinanseudun Res.Ups.Kerho Ry

Tiedostolähde: Rul/Jäsenrekisteri

Onnittelemme 2016

Suomen Reserviupseeriliitto

Jäsen		yhdistys
50 vuotta		
Hänninen Jyrki Ilmari	1.1.	Kokkolan Reserviupseerit Ry
Torvikoski Juha Markku Eevertti	23.1.	Reisjärven Res.Ups.Kerho Ry
Ansamaa Juha Mika Antero	28.2.	Kalajokilaakson Res.Ups.Kerho Ry
Tavasti Pentti Heino	4.3.	Kalajoen Res.Ups.Kerho Ry
Tastula Kimmo Matias	26.3.	Kokkolan Reserviupseerit Ry
Hintsala Marko	8.5.	Kalajokilaakson Res.Ups.Kerho Ry
Tuura Jouko Antero	13.6.	Haapajärven Res.Ups.Kerho Ry
Röytiö Heikki	26.8.	Pyhäjärven Res.Ups.Kerho Ry
Vähäkangas Petri	27.10.	Kalajokilaakson Res.Ups.Kerho Ry
Virtanen Esa Henrik	29.11.	Kokkolan Reserviupseerit Ry
60 vuotta		
Ypyä Asko Heikki	3.1.	Nivalan Res.Ups.Kerho Ry
Hautamäki Olavi Antero	9.3.	Kalajokilaakson Res.Ups.Kerho Ry
Alatalo Juha Tapani	10.3.	Kälviän Res.Ups.Kerho Ry
Hautakoski Veli Seppo	20.4.	Reisjärven Res.Ups.Kerho Ry
Savikangas Hannu	11.5.	Kalajokilaakson Res.Ups.Kerho Ry
Myllymäki Hannu	21.5.	Kokkolan Reserviupseerit Ry
Kemppainen Jaakko Olavi	31.10.	Kokkolan Reserviupseerit Ry
Ranta-Ylitalo Eero	24.11.	Kälviän Res.Ups.Kerho Ry
Myllymäki Jari Ilmari	20.12.	Kokkolan Reserviupseerit Ry
Halmetoja Heikki Tapio	25.12.	Nivalan Res.Ups.Kerho Ry
70 vuotta		
Leskinen Paavo	24.1.	Pyhäjärven Res.Ups.Kerho Ry
Backman Olli Kalervo	22.2.	Kannuksen Res.Ups.Kerho Ry
Numminen Timo	25.4.	Kalajokilaakson Res.Ups.Kerho Ry
Keski-Rahkonen Lauri	12.5.	Toholammin Res.Ups.Kerho Ry
Karhumaa Esko	6.6.	Kokkolan Reserviupseerit Ry
Kouvalainen Tapio	23.7.	Pyhäjärven Res.Ups.Kerho Ry
Takanen Jorma Jussi	29.8.	Sievin Res.Ups.Kerho Ry
Jukantupa Pauli Armas	18.9.	Pyhäjärven Res.Ups.Kerho Ry
Ojamäki Asko Tapio	21.9.	Kalajokilaakson Res.Ups.Kerho Ry
Halkosaari Severi	18.10.	Nivalan Res.Ups.Kerho Ry
75 vuotta		
Ylikangas Väinö	5.1.	Kokkolan Reserviupseerit Ry
Kukkola Vilhelm	6.2.	Kalajokilaakson Res.Ups.Kerho Ry
Roisko Timo	4.3.	Kokkolan Reserviupseerit Ry
Suhonen Aaro	9.5.	Kokkolan Reserviupseerit Ry
Niemelä Pentti Aulis	16.8.	Haapajärven Res.Ups.Kerho Ry
Hedetniemi Aarne	2.9.	Haapajärven Res.Ups.Kerho Ry
Autere Veikko	17.10.	Kalajokilaakson Res.Ups.Kerho Ry
Kumpumäki Jorma Gabriel	30.10.	Kokkolan Reserviupseerit Ry
80 vuotta		
Konttinen Veli Tapani	1.1.	Kalajokilaakson Res.Ups.Kerho Ry
Petäjä Paavo Matti Sakari	30.9.	Haapajärven Res.Ups.Kerho Ry
Jussila Lauri	28.11.	Evijärven Reserviupseerit Ry
Keskinen Erkki	14.12.	Kokkolan Reserviupseerit Ry
85 vuotta		
Hintikka Eero	12.5.	Kalajokilaakson Res.Ups.Kerho Ry

Ohjeita lehteen kirjoittaville

Jäsenistön kirjoittamat jutut ja artikkelit ovat Pohjanmaan Maanpuolustaja-lehden keskeisintä sisältöä. Kynään ja kameraan kannattaa tarttua aina, kun yhdistyksessä tapahtuu.

Jutut:

- Kirjoita yhdestä aiheesta vain yksi juttu. Täydentävät jutut ovat tervetulleita, kunhan niiden sisältö ei ole päällekkäinen pääjuttuun kanssa.
- Muista mainita jutussa aina kirjoittajan nimi sekä jutun käsittelyn tapahtuman aika ja paikka.
- Juttuun kannattaa liittää haastateltavien kommentteja, jos mahdollista. Mikäli jutussa on useampia haastateltavia, merkitse sitaatin yhteyteen kuka sen on sanonut.
- Jätä kaikki tekstimuotoilut pois eli ei lihavoituja, kursivoituja tms.
- Älä kirjoita, älä edes otsikoi juttua ISOILLA KIRJAIMILLA.
- Sopiva jutun mitta on 1500–4000 merkkiä (enintään 1,5 arkkiä).

Kuvat:

- Ota toiminnallisia kuvia. Vältä perinteisiä pönötyskuvia.
- Juttua kohden 2–4 kuvaa on sopiva määrä.
- Lähetä kuvat sähköpostin liitteenä erillisinä jpg-tiedostoina. Kuvia ei tule missään nimessä liittää suoraan kirjoitetun jutun word-tiedostoon, vaan lähetä kuvatiedostot erikseen sähköpostin liitteinä. Vältä vanhojen kännykkäkameroiden kuvia.
- Älä pakkaa kuvia sähköpostilla lähettäessä, pistä tulemaan alkuperäiset tiedostot.
- Kuvista tulee ilmetä kuvaajan nimi. Laadi iskev

kuvateksti. Selitä myös tarvittaessa kuka on missäkin kohtaa kuvaa.

- Nimeä juttu- ja kuvatiedostot aiheen mukaan.

Lähtäminen:

- Lähetä jutut ja kuvat sähköpostilla word-(.doc) ja jpg-tiedostona osoitteeseen

paa.jarvi@multi.fi

- Viimeistään lehden aineiston jättöpäivään mennessä.
- Aineiston jättöpäivät löytyvät infolaatikosta.
- Mikäli suunnittelemasi juttu tapahtuu aineiston jättöpäivän jälkeen, mutta ennen painopäivää, kannattaa olla etukäteen yhteydessä päätoimittajaan. Näin voidaan varata tarvittaessa tila ajankohtaista juttua varten.
- Lehden toimitus pidättää oikeuden tekstien muokkaamiseen.

Ilmoitukset:

- Kirjoita jokaisesta ilmoituksesta sopimus, ja lähetä päätoimittajalle, vaikka olisit sopinut asiasta ilmoittajan kanssa suullisesti. Päätoimittaja saa runsaasti sähköpostia eri tahoilta, joten pelkkä sähköpostiviesti saattaa kadota tai merkkautua roskapostiksi. Myös ilmoituksen laskutus tehdään sopimuksen perusteella.
- Täytä kaavake huolellisesti.
- Ole ahkera ja kulje silmät ja korvat avoimina. Ilmoitustulot ovat tärkeä osa yhdistyksesi ja lehden taloutta!

Tekstilainaa
Karjalan Pojat
-lehdestä, kirjoittaja
Harri Norismaa.

Aineistopäivät:

Talvisodan päättyminen 13.3.
Marskin syntymäpäivä 4.6.
Haminan rauha 1809 19.9.
Itsenäisyyspäivä 6.12.

Muistathan, että Pohjanmaan Maanpuolustaja löytyy myös verkosta:
www.kpmaanpuolustajat.fi

Varautumisartikkelisarja, osa III

Varautuminen kuuluu kaikille – talvikylmyys ja lämpösolu

Yksi vakavimmista Pohjanmaata koetelluista sähkökatkokseista tapahtui perjantai-aiamuna 28.1.1999 kun voimajohtopylväs katkesi ja veti mukanaan 220-kilovoltin alueverkkokantalinjan, monta muuta sähkölinjaa ja puhelinlinjoja. Lämpötila oli silloin noin -40°C mutta onneksi useimmat kotitaloudet eivät olleet ilman sähköä neljä tuntia kauempaa. Silti useat vesimittarit ja muita arkoja laitteita ehti jäätyä rikki. Tuosta sähkökatkosta on jo aikaa, ja tänä päivänä kotien olleessa entistä haavoituvaisempia laitteiston osalta vastaavanlainen sähkökatko rikkoisi huomattavan paljon enemmän laitteita. Viime vuosien talvimyrskyt ovat näyttäneet meille mitä luonnonvoimat ja liika luottamus tekniikkaa kohtaan voi aiheuttaa. Ilman lämmitystä sekä pientalo että kerrostalohuoneisto alkaa vähitellen viiletä.

Ellei kodissa ole vaihtoehtoisia lämmitysmuotoja saatavilla muuttuu oleminen jo heti paljon tukalammaksi. Jos tulisi löytyy sitä pitää osata käyttää ja niin tulisi jänkin hordin pitää olla kunnossa (uudessa Valamossa tulipalo tuhosi pääraakenuksen ullakon koska vieraat käyttivät käyttökielossa olevaa pönttöuunia jota ei ollut nuohottu eikä hormia tarkastettu aikoihin - älä myöskään ole huolimaton kuten Seitsemän veljestä ja polta saanaasi poroiksi). Kerrotaan että vuonna 1959 muutti eräs perhe uudelle Otanmäen kaivokselle. Emäntä ei koskaan elämässään ollut nähnyt kerrostaloa ja kun hänen piti keittää kahvit hän kutsui talonmiehen ja valitti että tiedessä oli huono veto. Talonmies kertoi emännälle ettei sähkölieden uuniin saa tehdä avotulta. Tänäaen voimme nauraa tälle tarinalle mutta moniko pystyisi nyky-päivänä käyttämään vanhaa valurautapuuhieltä taikka sen modernia versiota? Moniko saa avotulen tehtyä ulkona huoneissa olosuhteissa tai edes sisätiloissa jos saa käyttää kiviä polttopuita?

Muutamalla helpolla keinolla pystyy olemaan myös ilman tulisiä talvella, toki mukavuus kärsii. Jos pystyy lämmittämään vettä voidaan ottaa uusiokäyttöön vanha brittiläinen perinne missä laitetaan kuuma vesipullo sänkyyn tai sijoittaa kuumia kiviä kainaloihin tms. Alla on jäljennös Suomen soti-

laan erikoisnumerosta Huomio! Reserviläisen käsikirja 2002 s. 86:

Lämpösolu – urbaanin selviytymisen perusta

Ihmisille tulee poikkeusoloista ensimmäisenä mieleen pitkälle kehittynyt kriisi tai sota. Kuitenkin nyky-yhteiskunnassa saattaa yksilö joutua jopa tutuksi ja turvalliseksi kokemassaan ympäristössä tilanteeseen jossa hän joutuu suojautumaan kylmää, janoa tai nälkää vastaan.

Kahta viimeistä ilmiötä vastaan selviytyy pitkänkin ajan, mikäli edes jonkin näköisestä kotivarasta on huolehdi, mutta yksi pakkausyö loma-asunnolla myrskyn jälkeen sähköjen katkettua saattaa koitua kohtalokkaasti. Toissa talvena jollain seudulla kotimaassakin rankka talvi aiheutti useita tällaisia tilanteita.

Muutama vuosi sitten Englannissa ihmisiä paelui omiin koteihinsa luonnon osoittauduttua ankarammaksi mihin oli varauduttu. Vaaratilanteilta olisi vältetty em. tapauksessa mikäli olisi osattu toimia oikein. Jokamiehen tapa suojautua kylmää vastaan kaupunkiollossa on ns. lämpösolu, jollaisen pystyy rakentamaan arkipäivän materiaalista.

Lämpösolu rakennetaan perheen omistamista vuodevaatteista, patjoista, huonekaluista ja kaikesta saatavilla olevista materiaaleista. Tarkoitus on rakentaa pieni helposti lämmitettävä tila asunnon sisälle, jossa perheen pienimmillään lapsilla ei ole paleltumisvaaraa.

Valitse lämpösolun paikka huoneesta jossa on vähiten talon ulkoiseina. Eristä solun pohja kylmää lattia vasten patjoilla, pahvilla tai sanomalehdillä. Riittävä eristys alhaalta huokuvaa kylmyyttä vastaan on erittäin tärkeää.

Rakenna solun runko käyttäen hyväksi huonekaluja, verhotankoja, narua ja taulukiinnikkeitä. Älä tee solusta liian suurta, sillä se on liian vaikea lämmittää. Sopiva koko on sellainen, jossa koko perhe pystyy makkamaan suoraan kylki kyljessä, sekä istumaan.

Kata solun runko liina-vaatteilla, verhoilla tai sohvan päällisellä. Kaksi toisistaan n. 5-10 cm irrallaan olevaa kerrosta ovat paras vaihtoehto. Mikäli joudut

Mikä tahansa tulisija käy ruoanlaittoon, esim. kolmijalan tms. avulla voidaan valmistaa ruokaa kaakeliuunissa.

käyttämään hengittämättömiä materiaaleja, huolehdi siitä että tuuletus toimii, muuten kondensoiva kosteus tekee solustasi ”jääkaapin”.

Valmis solu lämpiää nopeasti asukkaiden omasta lämmöstä. Kun käytte makuulle huopien tai peittojen alle, on lämpimämpää mikäli useampi henkilö on samojen peittojen peitteiden alla, kuin että jokainen kääriytyy yksistään. Lisäksi läheisytydellä on vaikeassa tilanteessa positiivinen vaikutus. Lämmitystä voi tehostaa öljy tai kynttiläyhdyllä.

Jos perhe on retkeilyä ja ulkoilua harrastava on lämpösolun rakentaminen helppoa. Varastosta kaivetaan teltat, makuupussit ja alustat. Lämpösolu on tällöin melkein kokoamista vaille valmis ja arkipäivän esineet täydentävät puutteet.

Mika Kalakoski

On syytä muistuttaa kotivaran tärkeydestä. Kun on kylmä tarvitaan enemmän energiaa ja pitkien sähkökatkojen aikana ei myöskään vesi tai viemäri toimi. Varavesisäiliö saadaan helposti viriteltyä muovipussista ja tyynyliinasta. Jos yllättäen jää sähköttömään junaan keskellä ei mitään ja mukana vain kevyet vaatteet voi kehon ympärille kääriä sanomalehtipaperia ja sitten pukea takin, paperi toimii eristeenä. Ulkotiloissa taasen nenälina

träffade den 28.1.1999 då en pylon som bar upp en 220-kilovolts ledning rasades samman och drog med sig flera andra strömlinjer och telefonlinjer. Temperaturen var då kring -40°C och till all lycka varade strömbrottet för de flesta hushåll i inte mera än fyra timmar. Trots det hann flera vattenmätare och annan känslig utrustning frysa sönder. Idag är vi än mera känsliga, ett snarligt scenario skulle troligen ställa till än värre skador idag. På senare år har flera vinterstormar visat vad naturens krafter och en övertro till teknik kan ställa till med, utan uppvärmning kyls såväl småhus som höghuslägenheter ner så småningom.

Har man inte tillgång till alternativt värmekälla i hemmet blir tillvaron betydligt krångligare. Finns det eldstad gäller det att se till att man kan använda den och att den och skorsten är i skick (nya Valamo eldhärjades för att några gäster eldade i gamla rörspisar som inte hade sotats eller granskats vilket ledde till att huvudbyggnadens öppna vind brann upp – var inte heller oförsiktig som i Sju bröder). Historien förtäljer att 1959 flyttade en familj till Otanmäki för att arbeta i gruvan. Frun hade aldrig sett ett höghus förr och när hon skulle koka kaffe kallade hon på gårdskarlen för att klaga på dålig drag i spisen. Han kunde upplysa om att man inte får göra upp eld i elspisen. Idag kan vi skratta åt berättelsen men hur många är det nuförtiden som kan använda en gjutjärnsvedspis eller för den delen en av nyare modell? Hur många kan göra upp eld i det fria under sämre omständigheter eller ens med torr ved i eldstad inomhus?

Men med enkla knep kan man klara sig även utan eldstad om vintern om än med lägre komfortnivå. Har man möjlighet att värma vatten kan man med fördel återanvända den brittiska traditionen med varmvattenflaska i sängen alternativt värma stenar som man stoppar i armhåla och dylikt.

Nedan följer en artikel av Mika Kalakoski som ingick i Suomen Sotilas specialpublikation Huomio! Reserviläisen käsikirja 2002:

Värmecellen, grunden för urban överlevnad.

Människor kommer oftast att tänka på en långt ut-

vecklad kris eller krig då det gäller undantagstillfällen. Dock är det så att individen i dagens samhälle kan råka ut för att behöva skydda sig mot köld, törst och hunger i en bekant och till och med en omgivning som upplevs som trygg.

De två senare fenomenen kan man klara rätt länge såvida man har ens någon form av hemförråd, men en övernattning i minusgrader i ett fritidshus sedan strömmet gått efter en storm kan vara ödesdigert. Förra vintern födes med sig detta i några regioner i vårt land då kölden var flera gånger så pass sträng.

För några år sedan så frös människor i sina hem i England då naturen visade sig vara hårdare än man förberett sig för. De riskfyllda situationerna hade kunnat undvikas om man hade agerat rätt. Var mans sätt att skydda sig mot köld i en urban miljö är genom den så kallade värmecellen som alla kan bygga av vardagliga ting.

Värmecellen konstrueras av familjens sängkläder, madrasser, möbler och allt annat man får tag på. Tanken är att bygga ett litet lätt uppvärmt utrymme inuti lägenheten där inte ens familjens minsta risker kan frysa i. Placera värmecellen i det rum som har minst ytterväggar. Isolera cellens botten mot det kalla golvet med madrasser, kartong eller dagstidningar. En tillräcklig isolering mot köld som kryper underifrån är mycket viktigt.

Bygg cellens stomme med hjälp av möbler, gardinstänger, snören och tavelfästena. Gör inte cellen för stor eftersom det då blir svårt att värma upp den. En lämplig storlek är en där hela familjen kan ligga raklång bredvid varandra samt sitta.

Täck stommen med lakan, gardiner eller soffans klädsel. Två lager med cirka 5-10 cm luftspalt mellan är bäst. Om man måste använda material som inte andas se då till att ventilationen fungerar, annars gör kondenserande fukt cellen till ett ”kylskåp”.

Den färdiga cellen värms snabbt upp av invånarnas kroppsvärme. Då man ligger under täcken eller filtar blir det varmare om flera personer är under samma täcke än om man ligger var för sig under eget täcke. Närhet har dessutom en positiv in-
nebild för sinnesstämningen

Beredskap angår alla – vinteryla och värmecellen

Ett av de större strömbrott som drabbat Österbotten in-

Eteläkorea koki sähköpulan 2012 kun Fukushiman jälkeen maa välikäisesti otti pois käytöstä muutaman ydinreaktorin. Sähkön kallistuessa voimakkaasti osti moni perhe sisätilan joka paljolti muistutti sitä mikä kuvataan oheisessa lämpösoluartikkelissa. Näin tässä esimerkissä eteläkorealainen perhe pystyivät oleskelemaan ja nukkumaan "mukavassa" 26°C:ssa kun muu huoneisto oli "jäähtävän kylmä" eli noin 18°C.

i ett svårt läge. Uppvärmningen kan höjas ytterligare med olje- eller värmeljus.

Om familjen har camping eller friluftsliv som hobby är det lätt att konstruera värmecellen. Ur förråden tar man tält, sovsäck och liggunderlag. Värmecellen är i och med detta nästan komplett och vardagliga ting kompletterar den.

Mika Kalakoski
Det är skäl att påminna om hemförrådets betydelse, då det är kallt behöver man mera energi och vid långvarigt strömbrott fungerar inte heller vatten & avlopp. Reservvattenkäril kan man enkelt ordna med hjälp av plastpåse och dynvar. Blir man överraskad av att strömmen går då tåget befinner sig mitt ute i ingenstans och man

har för lätta kläder kan man exempelvis vira tidningspapper runt överkroppen och sen ta på sig jackan, pappret fungerar som isoleringsmaterial. En näsduk som läggs inuti en mössa värmer även den förvänsansvärt bra.

Släckningsutrustning är även bra att ha hemma (samt vaksamhet), vid en allvarligare samhällsstörning eller undantagsläge är troligen myndigheternas begränsade resurser bundna av annat och om man kan hjälpa en granne som varit ovarsam med stearinljus eller eldning från att förlora sitt hus i en eldsvåda är det synnerligen bra. Här är det viktigt att påpeka att även storbränder där hela hus brinner ner har börjat som en liten brand, upptäcker man en liten

brandunge är det ingalunda förbjudet att försöka släcka den på egen hand, förstås med förbehållet att man skall iakttä största möjliga försiktighet samt sitt omdöme, dvs. man måste inte nödvändigtvis evakuera alla och stå och titta på utomhus som en "mobiltelefonmedborgare" och först sen ringa efter hjälp. Den som vill veta mera om ämnet kan läsa in sig på exempelvis Pahasti poikki eller Sähkörüippuvuus modernissa yhteiskunnassa samt följa med MPKs kurskalender (en kurs om hushållens hemberedskap är under planering och bör ingå i 2016 års kursutbud).

fortsätter i nästa nummer
Johan Irjala

Lähteet:
Risto Suikkari, Paloturvalli-

suus ja kaupunkipalot Suomen puukaupungeissa – historiasta nykypäivään (lisensiaatin työ, Oulun yliopisto 2007)
<http://www.fingrid.fi/fi/ajan-kohtaista/tiedotteet/Sivut/news443.aspx> (lehdistötiedote)
<http://www.businessinsider.com.au/cold-korean-families-moving-tents-2013-1> (Desperate Korean Families Move Into Tents Inside Their Homes To Beat The Cold)

Aiheesta muualla:
http://www.defmin.fi/julkaisut_ja_asiakirjat/julkaisuhaku/sahkörüippuvuus_modernissa_yhteiskunnassa.5136.xhtml (Sähkörüippuvuus modernissa yhteiskunnassa 2015)
<http://www.defmin.fi/?s=431> (Pahasti poikki - näin selviät pitkästä sähkökatkosta 2008)

**POHJANMAAN
MAANPUOLUSTAJA**

Pohjanmaan Maanpuolustaja on seuraavien yhdistysten tiedotus- ja jäsenlehti:

Keski-Pohjanmaan Maanpuolustajien piiri ry, Vaasan Reserviupseeri-piiri - Vasa Reserv-officersdistrikt ry, Autojoukkojen Keski-Pohjanmaan Kilta ry, Österbottens Försvarsgille-Pohjanmaan Maanpuolustuskilta rf, Vaasan Maanpuolustussnaiset ry ja Keski-Pohjanmaan Meripelastajat ry.

Päätoimittaja:
Heikki Pääjärvi,
Lähdetie 4,
68600 Pietarsaari,
puh. 040 519 9955,
e-mail: paajarvi@multi.fi

Lehtityöryhmä:
Raimo Latvala,
Heikki Pääjärvi,
Markku Takala ja
Kimmo Tastula.

Lehden talous:
Rauno Hauta-aho
Ajurintie 28
67100 Kookola
puh. 040-581 7412
e-mail: rauno.hauta-aho@sok.fi

Pankki
Nordea Kookola
106530-204150

**Seuraava
Pohjanmaan
Maanpuolustaja
1/2016: maaliskuu.
Aineisto 13.3.2016**

Osoitteenmuutokset:
RES ja RUL:
Jäsenssihteeri
Virpi Kukkonen
(MPY Oy)
Puh (09) 4056 2011,
Sähköposti:
jasenasiat@rul.fi

Autojoukkojen Kilta
Ari Olli 050 375 4257
ari.am.oli@gmail.com

Kokkolan meriosasto
Jari Kivioja 050-5311463

Sivunvalmistus
Päivi Kultalahti
Kuvanvalmistus:
Ari Alalantela

Paino:
Botnia Print Oy
Kookola
Painos: 7 000 kpl

Aineistopäivät:

Talvisodan päätyminen 13.3.
Marskin syntymäpäivä 4.6.
Haminan rauha 1809 19.9.
Itsenäisyyspäivä 6.12.

Ilma-aseammunnat Ylivieskassa

Tulokset ilma-aseamunnoista Ylivieskasta 05.12.2015.

PISTOOLI

Y 50 pistee

Kunelius Keijo 354 Nivalan reserviläiset

Y 60

1 Pylväs Esko 359 Ylivieskan reserviläiset
2 Pekkala Erkki 346 Haapajärven Reisjärven reserviläiset
3 Häkilä Rauli 342 Nivalan reserviläiset
4 Mehtälä Eino 334 Nivalan res.ups.

Y 70

Savolainen Martti 327 Kajaanin reserviläiset (ei ole oikeutettu palkintoon, koska on Kajaanin kerhon jäsen)

Y 75

Turpeinen Reijo 329 Haapajärven Reisjärven reserviläiset

KIVÄÄRI

Naiset

Nivala Sari 375 Ylivieskan reserviläiset

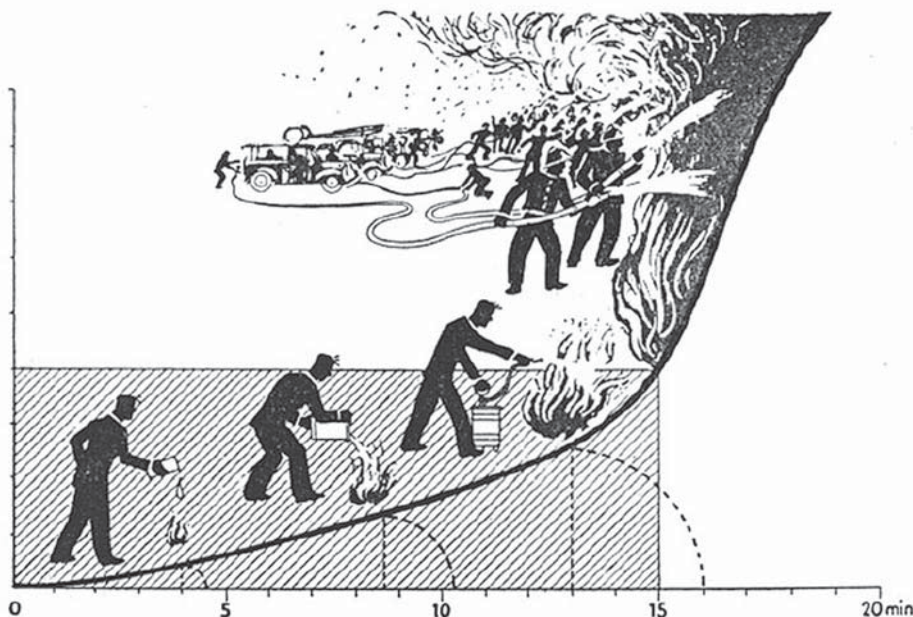
Y 60

Timlin Martti 365 Ylivieskan reserviläiset

Y 75

Simi Kalervo 357 Ylivieskan reserviläiset

**Muistathan, että Pohjanmaan
Maanpuolustaja löytyy
myös verkosta:
www.kpmaanpuolustajat.fi**

tulipalo voidaan sammuttaa pienellä vaivalla, hieman isomman pystymme omatoimisesti sammuttamaan sankoruiskulla tai sammuttimella. Palon havaitsemisajankohdalla on siis erittäin suuri merkitys.

VAPAAEHTOINEN MAANPUOLUSTUSKOULUTUS

MAANPUOLUSTUSKOULUTUSYHDISTYS
POHJANMAAN MAANPUOLUSTUSPIIRI

Piiripäällikkö Jukka Torppa
jukka.torppa@mpk.fi
puh. 040 485 4744

Koulutussihteeri Rhea Nykvist
p. 0400 395 909
rhea.nykvist@mpk.fi

Sotilaallisesti painottuneen koulutuksen määrä pyritään säilyttämään myös niukkoina aikoina

Päättävä vuosi oli varsin onnistunut Pohjanmaan maanpuolustuspiirille. Koulutuksen tunnusluvut ovat täysin vertailukelpoisia aiempiin vuosiin, vaikka PV:n tilaamia koulutustapahtumia oli aiempia vuosia vähemmän. Suurimpana syynä oli se, että osallistujamäärät sotilaallisesti painottuneessa koulutuksessa oli arvioitua suuremmat. Reserviläiskirje ja Euroopan turvallisuuspoliittisen tilanteen muutokset ovat selvästi vaikuttaneet siihen, että reserviläiset ovat osallistuneet aiempaa aktiivisemmin vapaaehtoiseen koulutukseen.

Tätä palstaa kirjoitettaessa ei vielä tiedetä sitä, mikä on MPK:n määrärahojen suuruus vuonna 2016. Hallitus on ensi vuoden talousarvionselvityksessään esittänyt vapaaehtoisen maanpuolustustyön ja koulutuksen määrärahoihin noin 400 000 euron, eli noin 20 %:n, leikkausta. Toteutuessaan tämä aiheuttaisi MPK:ssa pitkäkököjä lomautuksia vakituksille työntekijöille ja leikkauksia varautumisen ja turvallisuuden koulutukseen.

Selvää on, että määrärahojen leikkaus tulisi näkymään myös Pohjanmaan maanpuolustuspiirin toiminnassa. Lähtökohtanamme on tässä vaiheessa se, että pidämme kiinni jo suunnitelluista ja sovitusta koulutustapahtumista. Karjainta sen sijaan tekisimme ensisijaisesti sellaisissa varautumisen ja turvallisuuden koulutustapahtumissa, joiden toteuttamista esitetään suunnittelukauden ulkopuolella ja jotka ovat hallinnollises-

Ase- ja ampumakoulutustapahtumat alkavat helmikuussa (Kuva Hannu Maunula).

ti työlaitia. Eduskunta tekee päätöksen ensi vuoden talousarviosta joulukuun lopussa, joten vasta vuoden vaihteen jälkeen tiedämme sen, miten muutokset yksityiskohtaisesti vaikuttavat toimintamahdollisuuksiimme.

Pohjanmaan aluetoimiston päällikkö komentaja Jukka Ranta siirtyy reserviin tämän vuoden lopussa. Komentaja Ranta on ollut erinomainen yhteistyökumppani ja hän on sitkeästi pitänyt vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen puolia puolustusvoimauudistuksen myllerryksissä. Haluamme kiittää Rantaa erinomaisesti tehdystä työstä ja toivottaa menestystä uuteen elämän vaiheeseen. Aluetoimiston uutena päällikkönä aloittaa everstiluutnantti Mika Piironen tammikuun 2016 alusta. Maanpuolustuskorkeakoulusta Vaasaan siirtyvä Piironen on aiemmin palvellut Vaasan sotilasläänin esikunnassa, joten toiminta-alue on hänelle jo entuudestaan tuttu. Uskon että yhteistoiminta aluetoimiston kanssa jatkuu sujuvana myös päällikkövaihdoksen jälkeen.

Lopuksi haluan kiittää kaikkia koulutus- ja tukitehtävissä toimineita vapaaehtoisia ja koulutustapahtumiin osallistuneita kurssilaisia päättyneestä vuodesta sekä toivottaa hyvää joulua ja menestyksestä vuotta 2016!

Jukka Torppa
Piiripäällikkö

Alkuvuoden kursseilla harjoitellaan mm. toimintaa talviolosuhteissa (Kuva Jani Pikkarainen)

Koulutustarjonta

PV:n tilaama sotilaallinen koulutus

Maakuntakomppanioiden johdon suunnittelutalaisuus 6.2.

Vaasa

Sotilaallisia valmiuksia palveleva koulutus

Kenttäkelpoisuuden kehittäminen / Pietarsaari	1.1.–30.11.	Pietarsaari
Kenttäkelpoisuuden kehittäminen / Sievi	1.1.–30.11.	Sievi
Sotilaskouluttajien verkkokurssi	1.1.–30.11.	PVMoodle
Koulutuksen johtoryhmän jatkokoulutus	1.1.–30.11.	Kokkola
Kurssinjohtajien verkkokurssi	1.1.–30.4.	PVMoodle
MilFight - jatkokurssi (kevätkausi 2016)	3.1.–30.5.	Vaasa
MPK:n toiminnan esittely	14.1.	Vaasa
MilFight -PERUSTEKNIKKALEIRI		
ALOITTELIJOILLE	16.–17.1.	Vaasa
MPK:n kouluttajakoulutuksen infotilaisuus	19.1.	Vaasa
Taistelijan voimankäyttö	30.1.	Vaasa
Tillämpat reservistskytte /		
Sovellettu reserviläisammunta	1.2.–30.11.	Jakobstad
Maakuntakomppanian coopertesti	9.2.	Mustasaari
PAIKP:n koulutuspäivä	13.2.	Lohtaja
Talvitoiminnan peruskurssi	13.–14.2.	Lohtaja
Uusien harrastajien perehdyttäminen		
SPOL -kiltatoimintaan	15.2.–30.11.	Vaasa
Överlevnad / vinter	19.–21.2.	Maalahti
Johdon koulutus / VUORI16	1.3.–15.9.	Haapajärvi
Reserviläisaseammunnat / SRA	1.3.–28.11.	Vaasa
MPK:n Kurssiväpälikoulutus	12.3.	Vaasa
PV:n materiaalikoulutus	12.3.	Vaasa
Talvisodan muistohiihto	12.3.	Kälviä
Ase- ja ampumakoulutus / Pyhäjärvi	12.3.–30.10.	Pyhäjärvi
AK-pohjainen reserviläiskivääri – käsittely, ampuminen ja huolto (iltakurssi)	16.3.–11.4.	Vaasa
Tarkka-ammunnan kouluttajakurssi 2	19.3.	Vaasa
Taktinen kivääri 1	27.–28.3.	Vaasa
Reserviläisaseammunnat /		
Perinneaseammunnat	28.3.–17.10.	Vaasa

Varautumisen ja turvallisuuden koulutus

KOTU-yksikön täydennyskoulutus	1.1.–30.11.	Kokkola
Johdon koulutus / PAUHA16	1.1.–21.4.	Kokkola
MilFight - jatkokurssi (kevätkausi 2016)	3.1.–30.5.	Vaasa
KOTU-yksikön infotilaisuus	13.1.	Vaasa
Självförsvaret för vårdpersonal	15.–25.1.	Jakobstad
MilFight – perustekniikkaleiri aloittelijoille	16.–17.1.	Vaasa
KOTU-yksikön ja paikallispiiripäällikköiden koulutuspäivä	23.1.	Kokkola
KOTU-yksikön infotilaisuus	3.2.	Vaasa
PAUHA16 -harjoituksen kurssinjohtajan koulutus	10.2.	Kokkola
Humanitaarisen oikeuden peruskurssi	13.–14.2.	Vaasa
"Älä ole uhri!" Naisille suunnattu		
itsepuolustuskoulutus	20.2.	Vaasa
Självförsvaret för vårdpersonal	15.3.	Jakobstad

Lisätiedot ja ilmoittautuminen www.mpk.fi/koulutuskalenteri

Keski-Pohjanmaa

Ykspääll Jukka Torppa
jukka.torppa@mpk.fi
puh. 040 485 4744
www.mpk.fi/keski-pohjanmaa
www.facebook.com/kpkotu

Koulpääll Jani Pikkarainen
jani.pikkarainen@mpk.fi
puh. 050 553 6828

Pohjanmaa

Ykspääll Juha Ala-aho
juha.ala-aho@mpk.fi
puh. 040 756 9960

Koulpääll Hannu Maunula
hannu.maunula@mpk.fi
puh. 0500 719 283

www.mpk.fi/pohjanmaa
www.facebook.com/MPKPohjanmaanKOTU